

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Thursday, 16th August 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at quarter past nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Allotment of personnel under the States' Reorganization

* 101 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether Government have asked for the option of the officers and staff of the Madras State in regard to their service in the Kerala, Mysore or the residuary Madras State; and

(b) if so, what is the basis on which the Government of Madras propose to allot the personnel in Malabar district and South Kanara district in the future reorganization set-up?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) In the allocation of personnel to Kerala and Mysore States consequent on the reorganization of States, it is the desire of the Madras Government to go by the wishes of the officers to the extent feasible but without conceding any right of option. It is also the desire of the Government that the areas to be transferred to Kerala and Mysore should as far as possible be manned by officers with the respective linguistic affinities.

SRI K. VINAYAKAM : Is it a fact, Sir, that the allocation of personnel to Kerala State and Mysore State was proposed to be first proceeded with on the basis of population to be transferred to the respective States?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am unable to understand the hon. Member's question. There is no question of population arising here. Here is the District Administration in Malabar which has got to be manned. Officers belonging to various linguistic groups are already there; but it is the intention of the Government to see that as far as Malabar district is concerned that district is manned as far as possible by persons belonging to that Malabar area with Malayalam linguistic affinities. So also in the case of South Kanara district, it is the intention of the Government to see that that district is manned by persons who speak the Kannada language. So, there is no question of "population basis" arising here. It is only a question of manning the various posts in Malabar and South Kanara districts.

SRI V. BALAKRISHNAN : May I know what percentage of officers of the total Services of the Madras State is held by persons from South Kanara and Malabar districts?

[16th August 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : A separate question may be put.

SRI M. NARAYANA KURUP : Has it come to the notice of the Government that the Travancore-Cochin State Government are confirming their personnel while persons who have put in greater service in this State are not yet confirmed? Will not this action of the Travancore-Cochin State Government not prejudice the cases of those officials of this State who are likely to be opted to that State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I think the next question deals with that.

SRI K. P. GOPALAN : May I know from the Hon. Minister whether it is not a fact that one of the bases which the Government will take into consideration when this transfer takes place is the need of the Kerala State for having such officers?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir. These posts already exist there and in these posts various persons are posted. Now, we take care to see that in Malabar Malayalam knowing officers are posted. There is no question of creating any new posts there or leaving anybody in the lurch there except perhaps for filling up vacancies arising on account of persons taking leave and for other purposes a certain quota is allotted, and that quota will also be allotted to Malabar district.

SRI S. S. KOLKEBAIL : Has it come to the notice of the Government that in view of certain statements made by certain Ministers in the State of Mysore that "officers have to make some sacrifices with regard to pay" most of the Kannada officers have opted to remain in the Madras State? Have this Government given any assurance to make them understand that no such sacrifices need be made on account of their transfer to Mysore State from this State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : A specific provision has been made in the States Reorganization Bill—Clause 116—wherein rights of officers opting to another State are guaranteed. To that extent, the guarantees are there and I am sure they would be made effective too. I am sure the Chief Ministers are entitled to express their opinions and call upon persons to make sacrifices. But without sacrifices by the people and also by the official cadre it may not be possible for any State to progress.

SRI T. ANANTA PAI : Is it a fact that the Government are holding up confirmations which would have come in the usual course in the case of officers belonging to South Kanara district? This might prejudice their claims and rights when they go out to the new Mysore State, while the State of Mysore has already confirmed many of their officers in spite of instructions to the contrary from the Government of India.

16th August 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I think, Sir, that subject is relevant to the next question—question No. 102.

SRI V. R. NAGARAJAN : Is it not a fact that some of the Tamil officers serving in the Madras State hope to get promoted on the reorganization of States and their chances of promotion will be seriously affected by Malayalees and others still remaining in this State even though for all practical purposes they are entering into “an era of linguistic States?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do agree, Sir, particularly some persons were pitching their hopes very high that they would be able to get immediate promotion and perhaps that was one of the reasons for this agitation to have separate States also. But apart from that, we have to take into account the officers now serving the Madras State and we cannot leave them in the lurch and say since the State Reorganization is taking place we have to retrench officials belonging to either Malayalam or Kanarese group.

SRI K. VINAYAKAM : Now that the principle has been laid down that the transfer of officers should be based upon linguistic inclination of the officers concerned, did all the Malayalam speaking officers as well as the Kannada speaking officers opt to go to their respective States and if not how many of them are still going to be retained in our State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I do not have the exact numbers, because the pattern is not quite clear and final decisions have not been taken. But I may inform the House that there will be a good number of Malayalee and Kanarese officials serving in Madras even after reorganization. 9-20 a.m.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : With regard to Devikulam and Peermade and other surrounding places which are undoubtedly thickly populated with Tamilians, have the Government made any arrangement to see that their rights are safeguarded by posting Tamilian officers?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, it is under another State Government. We cannot make arrangements for the posting of officers in that area.

Confirmation of officials of Travancore-Cochin State to the prejudice of Madras personnel allotted to the Kerala State

* 102 Q.—**SRI K. MADHAVAN NAMBIAR** (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have made any representation to the Government of India to prevent the Travancore-Cochin Government from confirming their officers or otherwise reorganizing the services in such a way as may prejudice the claims of the Madras officers who may be allotted to Kerala State on its formation?

[16th August 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No such communication has been sent to the Government of India by this Government, but the Government of India have issued general instructions on this subject to all State Governments.

SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, to whichever States the officers may opt or ultimately be sent, there is at least a moral duty cast upon this Government to see that their interests are protected. Now reports have appeared that States like Mysore and Travancore-Cochin are confirming their officers. I do not know how far that is true. Persons who have put in service for an equal period are not confirmed here with the result that they may be prejudiced. Will this Government see that no such thing is done and that specific provision to that effect is made at least through the intervention of the Central Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, as I stated in my answer to the main question, the Government of India have circularized to all the State Governments that the confirmation of the officers should not take place, as it is likely to lead to difficulties after the reorganization of the States when new personnel would be coming to one State cadre from another State cadre. The rights of the officers going to another State are protected by clause 116 of the States Reorganization Bill and I am sure the other State Governments would be as much responsible and as just as this Government and they would be able to protect the legitimate rights of all the officers who would be coming under their regime. I do not think it will be good for us to think that they will not be protecting their rights and seek to interfere in the affairs of another State.

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, has it come to the notice of the Government that the Travancore-Cochin State Government are hurriedly filling up all the vacant posts and confirming all temporary persons in order to defeat the interests of the personnel from Madras State and if so, have this Government taken steps to prevent that *fait accompli*?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : This Government have no information, but if in spite of the directions of the Government of India, certain steps are being taken, if any wrong has been done, I am sure that will be rectified by the Government of India and not by this Government in any event.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, in the event of the transfer of officers from the respective States, are the Madras Government getting any officers from the Travancore-Cochin State with regard to the areas that are to be transferred to us? If there are any Tamilian officers now in the Travancore-Cochin State, will this Government advise the Travancore-Cochin State Government not to send them to us, in view of the fact that we are going to have some Malayalee officers with us?

16th August 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, the question now before us is regarding the allocation of personnel and this is being done by the various State Governments. There is consultation between the Governments both at the official level and at the Ministerial level and we have to agree to these allocations. But as far as the area to be transferred to us is concerned, a certain number of officers will have to man the various posts and they will have to be necessarily officers belonging to the present Travancore-Cochin State Government and I think we should welcome allotting Tamil officers to that area instead of having Malayalee officers and thereby increasing the number of Malayalee officers in our State.

SRI T. ANANTA PAI : Sir, one can understand this Government not willing to interfere with the affairs of the other State Governments, but does not this Government consider itself morally responsible for the future of the officers of South Kanara and Malabar that are to be transferred to the new States and make representations to the Central Government also that in case their rights are being affected as a result of certain steps taken by the respective State Governments, the circular issued by the Government of India must be taken into consideration and the Government of India must see that these officers do not suffer?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That is the intention of everybody now and that is why the Government of India have sent a circular to all the State Governments and when the officers go over to another State, certainly they should not be encouraged to look upon another State Government to protect their rights. They should be made to feel that they are officers of that State and that Government will protect all their legitimate rights and if there are any grievances, there are methods for redressal of those grievances.

SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, we are not requesting the Government to take any steps after they are opted to another State. We are only requesting this Government to see that after option they are not prejudiced and to take steps now and immediately. We wish that all Governments are good and all human beings are good, but we have had the experience of the merger of the Travancore and Cochin States when such things have happened to the prejudice of a part of the State. In the light of our experience, will the Government take steps to protect the interests of officials?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, if the hon. Member has no faith in the bona fides of the Travancore-Cochin State Government, then fortunately for them, there is only the President's Rule now and I suppose all these matters will be looked into and it will not be a question of any party Government or any State Government taking any final decisions which are likely to prejudice the officers going to the Travancore-Cochin State.

[16th August 1956]

SRI M. PALANIYANDI : கனம் நிதி அமைச்சர் சொல்வதுபோல திருவாங்கூர்-கொச்சி மாகாணத்தில் இப்பொழுது நம் ராஷ்டிரபதியின் ஆட்சி நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அங்கு இருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு சலுகை அளிக்கும்பொருட்டு அவர்கள் நிரந்தரமாக்கப்படுவதாக அங்கத்தினர்கள் சொல்வதை வைத்துக்கொண்டு, இந்த சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதி அவர்கள் நிரந்தரமாக்கப்படாமல் இருப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுப்பார்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இது கோர்ட்டிலே ஏதோ ஒரு குறுக்கு கேள்வி கேட்பதுபோல் இருக்கிறது. “இனிமேலாவது நீ உன் மனைவியை அடிக்காமல் இருப்பாயா” என்று கேள்வி கேட்டால் அதற்கு முன்பு மனைவியை அடித்ததாக ஊர்ஜிதம் ஆகலாம் என்று கேட்பதுபோல இருக்கிறது. அங்கே நியாயம் நடப்பதாக வைத்துக்கொண்டு அதை தவிர்ப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா என்று கேட்கப்படுகிறது. கனம் அங்கத்தினர்கள் நினைப்பதுபோல் அங்கு அநியாயம் நடப்பதாக ருசுப்படுத்தப்படவில்லை. அதற்கு எந்தவிதமான ஆதாரமும் நம்மிடத்தில் இல்லை.

SRI V. R. NAGARAJAN : Sir, will this Government be in a position to inform us of the total number of Tamil officers with their designations, who are likely to fill up the various offices in the new Kerala State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : As soon as final decisions are taken, it would be possible to inform the Legislature about it.

SRI S. RAMALINGAM : கனம் அங்கத்தினர்கள் சபையில் தெரிவித்ததுபோல திருவாங்கூர்-கொச்சி, மைசூர் மாகாணங்களிலே ஏதாவது நடந்திருக்கிறதா என்பதை விசாரிப்பதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுவார்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : மற்றொரு ராஜ்யத்திலே நடப்பதைப்பற்றி விசாரணை செய்வதாக இந்த சர்க்காருக்கு உத்தேசமில்லை.

* * * * *

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

MR. SPEAKER : The remarks relating to the Travancore-Cochin State will be expunged.

9-30
a.m.

SRI K. P. GOPALAN : In view of the fact that there are so many officers who are to be confirmed under this Government and this Government did not take suitable action to confirm the officers, is it not the duty of this Government to see that they are confirmed and their status maintained in the Kerala State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am sure if any such step is taken, in the future when the hon. Member is functioning in the Legislature of the Kerala State, he will take serious objection to the intervention of this Government in the Kerala State.

* Portions expunged as ordered by the Hon. Speaker.

16th August 1956]

SRI G. GOVINDAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, புதிதாக ராஜ்யங்கள் அமைந்த பிறகு தமிழ் நாட்டில் மற்ற பாஷை பேசும் அதிகாரிகளை வைத்துக்கொண்டு, தமிழ் எழுதப் படிக்கத் தெரியாத அதிகாரிகளை வைத்துக்கொண்டு, மக்களுக்கு எப்படி நன்மை செய்யமுடியும்? ஆகவே அவர்களை வற்புறுத்தியாவது அந்த அந்த ராஜ்யங்களுக்கு அனுப்ப முடியுமா என்று கேட்கிறேன்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இங்கே கேட்கப்பட்டிருக்கும் கேள்விக்கும் ஸ்ரீ கோவிந்தனுடைய உப கேள்விக்கும் சம்பந்தமில்லை.

SRI M. NARAYANA KURUP : The Hon. Leader is entirely side-tracking the issue by saying that he does not want to interfere with the affairs of another State Government. Now, we are having the reorganization of the States and talks about the transfer of personnel are going on between the Heads of the departments of this Government and the Travancore-Cochin Government. Now at least, when such questions have cropped up, has this Government thought it fit or its duty to consult and ascertain from the Travancore-Cochin Government whether the allegations were true? It is not a question of interference with the internal affairs of another State.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : As far as the allocation of personnel is concerned, we are governed by the provisions of the States Reorganization Bill which will be becoming law very soon and according to those provisions, allocations will have to be made. That is only a process of allocations and during the allocation, the officers continue to be officers of the State. After the reorganization comes into effect, they cease to be officers of this State. Therefore, they will have to be purely governed by the provisions of the law which would be governing the allocation and which would be governing the reorganization of State. I have absolutely no doubt in the *bona fides* of the various State Governments and also in the strength of the Union Government to protect the rights of officers who would be allocated from one State to another.

Constitution of partition committee in connexion with States Reorganization

* 103 Q.—**SRI K. MADHAVAN NAMBIAR** (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have formed any partition Committee in connexion with the reorganization of the State; and

(b) if so, whether non-officials have been appointed on that Committee and who they are?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir.

(b) No, Sir.

[16th August 1956]

SRI K. P. GOPALAN : Sir, when the Andhra State was formed, there was a Partition Committee and in that Partition Committee non-officials were taken. May I know why Government did not show the same attitude towards Malabar and South Kanara?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That was a special reorganization which has nothing to do with the general recommendations of the States Reorganization Commission and the reorganization in pursuance of that. We have adopted the same pattern as other States have adopted. We alone cannot be adopting an unusual procedure.

DR. K. B. MENON : While replying to the debate, the Hon. Finance Minister mentioned certain difficulties in the formation of a Partition Council. Will the Minister kindly explain at least in a general way what the difficulties are?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The association of non-officials, as a matter of fact, the experience we had in the Andhra partition, has made us hesitate before forming a non-official Committee. For example, full information, which may not be ordinarily available to other hon. Members and the general public, will have to be made available to the hon. Members forming the Partition Council. That has led to serious difficulties even during the Andhra Partition. So, after that experience, we thought it better not to form these non-official Committees and tell them we cannot give this information because this is confidential, etc. That will make things worse. Therefore, it is better to function in an informal way rather than have a formal Partition Council consisting of non-officials.

SRI C. H. KANARAN : In view of the fact that elected representatives do not rule the Travancore-Cochin State and that consultation with that Government would mean that people are not being taken into confidence, is it not necessary for the Kerala State people to have non-official representatives from this Assembly as well as the dissolved Assembly of Travancore-Cochin in the Partition Committee along with the Members of this Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : As for the various actions taken by this Government, we are responsible to this Legislature and to the extent the hon. Members from Malabar also have a control over the various actions of the Government here. As far as the Travancore-Cochin is concerned, I am not here to make any suggestions with regard to the actions to be taken on that side.

SRI K. P. GOPALAN : Sir, I am not questioning the *bona fides* of the Government or the good intentions of the Hon. the Finance Minister. But, are the Government aware that there is the general feeling in Malabar and I am sure in South Kanara also that the

16th August 1956]

people have got a right to be represented in the Partition Committee? In view of this fact, will the Government consider the desirability of respecting the democratic opinion prevailing in those parts?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I have already explained the position of the Government as being responsible to this Legislature in which members from Malabar and South Kanara are functioning. To that extent, they have got effective control over the Government. If there is any weakness, it should be a weakness of the Constitution. That is all. Apart from that, I have explained the difficulty in having a formal non-official Committee. Subject to that, I am prepared to have informal discussion with the members coming from those places.

SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, many of the departments of Government have been functioning on the advice of Committees set up without divulging official secrets or statistics to them. Why not the Government set up an advisory committee to consult them at least on main principles and in a very broad way?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir. That has led to all difficulties. The non-official Partition Committees cannot tender proper advice unless all the facts are made known to them and particularly in matters relating to partition all the facts will have to be made known. Certain difficulties arise when the Government claim that particular matters are confidential and therefore they cannot be disclosed. It creates greater suspicion rather than a sense of understanding and goodwill. I am sure, Sir, informal consultations will yield better results and bring about better understanding.

SRI K. VINAYAKAM : Is it not a fact, Sir, that in the past when Partition Councils were popular that mostly these non-officials gave expression to the views and news which they got from the Partition Council and this created a very difficult situation for the Government? They gave even Press statements creating a lot of trouble. Is it that kind of difficulty that prevents the Madras Government to have non-officials on the Partition Council?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think it is necessary for me to answer this leading question.

SRI S. S. KOLKEBAIL : Arising out of the reply of the Hon. the Minister that non-official members cannot be included in the Partition Committee, may I ask whether it is the view of the Government that we have to go away after partition with whatever they give us?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : They will ultimately find that they have been given more than they are entitled to.

[16th August 1956]

SRI R. KRISHNAN : മലബാറിനെ പ്രതിനിധീകരിച്ചുകൊണ്ട് ക്യാബിനറ്റിൽ ഒരു മന്ത്രിയില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് മലബാറിന് പ്രാതിനിധ്യം നൽകാനുവേണ്ടിയെങ്കിലും ഒരു അനൗദ്യോഗിക കമ്മിറ്റി രൂപീകരിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് തയ്യാറാകുമോ ?

MR. SPEAKER : He asks whether, in view of the fact that there is no Malayalee Minister in the Cabinet, the Government will consider the desirability of constituting a non-official Partition Committee.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think that makes any difference at all.

SRI T. ANANTA PAI : Now that the Government have constituted a Partition Committee, may I know who represents South Kanara and Malabar in that Committee?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : There is no question of anybody representing any particular area. Representatives of the State form the Committee and not persons representing any particular area. If the hon. Member is interested in knowing the personnel of the Committee, that is no secret and I can give the names of members.

(1) Sri W. R. S. Saththianathan, Chief Secretary to Government,

(2) Sri S. Venkateswaran, Member, Board of Revenue, and

(3) Sri T. A. Varghese, Finance Secretary, representing the official side; and

(1) The Chief Minister,

(2) The Minister for Agriculture, and

(3) The Minister for Finance, representing the Cabinet.

* 104 Q.—**SRI K. MADHAVAN NAMBIAR** (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the number of officers of the I.A.S. and I.P.S. the Government propose to allot to the Kerala and Mysore States in the event of partition?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The proposals regarding the allocation of officers of the I.A.S. and I.P.S. to the new States of Kerala and Mysore have not been finalised.

Treatment for leprosy in South Arcot district in private institutions

* 105 Q.—**SRI K. ARANGANATHAN :** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state why the Government have entrusted the work of giving treatment to leprosy to private institutions in the South Arcot district?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The Government have not entrusted the work to private institutions.

16th August 1956]

Deepening of the Buckingham Canal

* 106 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether any amount was allotted to investigate the deepening of the Buckingham canal to make it navigable throughout the year;

(b) whether the investigation was completed; and

(c) if so, what action was taken as a result thereof?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: (a) A sum of Rs. 15,000 has been sanctioned by the Government of India to investigate certain improvements to the North Buckingham canal like deepening it by an extra two feet. The object of deepening is to facilitate movement of heavier boats and increased traffic in the canal. The canal is even now navigable all the 12 months in the year. A draft of three feet is maintained in the north canal and two feet in south canal.

(b) The investigation will be taken up shortly.

(c) Does not arise.

SRI N. K. PALANISAMY: May I know whether the investigation is being made on the basis of any plan to link Visakhapatnam harbour and the Madras harbour with the Buckingham canal and if so, may I know whether the Hon. the Minister will enlighten us with some more information with regard to the scheme and its cost?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: The Government of India were requested to sanction Rs. 35,000 towards the cost of investigating two schemes. There is a proposal to connect the Buckingham canal with the Madras harbour and this proposal has been included in the Second Five-Year Plan. The cost of this scheme would be 25 lakhs of rupees. The Ministry of Transport was asked to grant Rs. 35,000 for investigating the two schemes, Rs. 15,000 for investigating the scheme for improvements to the canal and Rs. 20,000 in respect of the scheme for connecting it with Madras harbour. The sanction of the Government of India to the latter is awaited. The investigation of the scheme has not yet started pending sanction of the special staff required therefor. Proposals for the special staff are under examination.

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR: Does the Hon. the Minister know that the work that has been done is very imperfect and very shabby, with the result that transport is affected? Will he issue instructions to the department to see that perfect work is done?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: I have stated that the work has not yet started. The hon. Member says that the work done is shabby. I do not know which work he means.

[16th August 1956]

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR : In certain places, the department is doing some work.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : It is proposed to improve the canal and the scheme is there to be worked out. Investigation has just been started. Things will be remedied if they are shabby now.

SRI K. VINAYAKAM : The proposed deepening of the Buckingham canal south of Madras by two feet will not be enough since there are pilgrims who travel through this canal from Madras to Tirukalikunram and Mahabalipuram. Will the Government, therefore, take steps to deepen and widen the canal from Madras to Mahabalipuram so that cheap transport facilities may be available to the poor people?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : The matter is only in the stage of investigation. Of course, I shall take the opinion of experts in the matter and see whether deepening upto two feet will be sufficient; if it is not, necessary steps will be taken to alter it.

SRI M. R. RAMACHANDRAN : The Buckingham canal as it is today is not useful. Far from being useful, it more often acts as an obstruction to the villagers nearby situated between the canal and the sea. In view of this, will the Government at least see that the canal is closed, if they cannot afford better facilities for traffic on the canal and to the villagers living nearby?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : It is not proposed to close the canal. We want to have it and make it available for navigation. After the investigation is completed and the schemes for improvement, etc., are taken up, we will be in a better position to understand and appreciate the entire problem.

Trolley bus service in the City

* 107 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the Government have received any communication from the Centre suggesting investigation into the possibility of introducing trolley buses in the City of Madras during the year 1955-56; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (a) Yes, Sir. The Government of India wanted the Madras Government to conduct a preliminary survey on the feasibility of introducing trolley buses in the City of Madras in order to arrive at a decision whether operation of buses on electricity was cheaper than the operation of buses on diesel oil.

16th August 1956]

(b) The Government considered that the question of conducting a preliminary survey of running trolley buses may be dropped and the Government of India have been informed accordingly.

SRI N. K. PALANISAMY : As a first step, will the Government try to introduce some trolley buses on an experimental basis in the City?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : We cannot try it because the help that is proposed by the Government of India is quite inadequate. The experts who promised to help us are not coming forward now and even if they can be persuaded to come, the cost of their coming from England is highly prohibitive. The firm which offered to give us free service now demands the cost of service. In view of all these, we have decided not to embark upon this experimental programme.

Abolition of the cycle-tax in the City

* 108 Q.—**SRI A. RATNAM :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state why the Government declined to ratify the decision of the Corporation of Madras to exempt cycles from the half-yearly tax of Rs. 2 each?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI : The Government did not decline to approve the proposal of the Corporation Council to abolish the cycle-tax in the City, but having regard to its financial position, the Council was informed that unless it suggested a method of augmenting its resources by not less than an amount equivalent to the loss involved in its proposal in some other way, which would press less hard on the people, the Government were not prepared to approve the proposal. The Corporation having fulfilled the above condition substantially, the Government have since approved the proposal of the Council to abolish the tax with effect from 1st April 1956.

* 109 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state the reasons for rejecting the proposal submitted by the Corporation of Madras during the year 1956 for the abolition of cycle-tax in the City?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI : The attention of the hon. Member is invited to the answer to question No. 108.

SRI K. VINAYAKAM : What is the total revenue which the Corporation of Madras gets under this head?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI : Two lakhs of rupees.

[16th August 1956]

SRI N. K. PALANISAMY : சைகின் வரியை ரத்து செய்துவிடவேண்டுமென்று கார்ப்பரேஷன் தீர்மானம் செய்து, சர்க்காருடைய அனுமதியைக் கோரியிருந்த காலத்தில் கிட்டத்தட்ட நான்கு மாத காலமாக சர்க்கார் தயக்கம் காட்டியதற்குக் காரணம் என்ன? இம்மாதிரி வரியைக் குறைக்க வேண்டுமென்று பல முனிசிபாலிட்டிகள் தீர்மானம் போட்டு சர்க்காருக்கு அனுப்பியிருந்தும் கூட, சர்க்கார் அதை ஏற்றுக்கொள்வதே இல்லை. அப்படி ஏற்றுக்கொண்டாலும் காலதாமதம் செய்யப்படுகிறது. ஆகவே, சர்க்காருடைய கொள்கை என்ன? சாதாரண ஜனங்களை பாதிக்கக்கூடிய வரியை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று முனிசிபாலிட்டிகள் கோரும்போது, சர்க்கார் ஏன் தயக்கம் காட்டவேண்டும்?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI : சைகின் வரியை ரத்து செய்வதனால் கார்ப்பரேஷனுக்கு ஏற்படக்கூடிய நஷ்டத்தை எப்படி ஈடு செய்யப்போகிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்துக்கொள்ள வேண்டியிருந்ததினால், இது விஷயத்தில் காலதாமதம் ஏற்பட்டது என்று நான் பதில் சொல்லியிருக்கிறேன்.

SRI S. RAMALINGAM : சைகின் வரியை ரத்து செய்ததினால் ஏற்படக்கூடிய இரண்டு லட்ச ரூபாய் நஷ்டத்தை கார்ப்பரேஷன் எந்த விதத்தில் ஈடு செய்ய முன்வந்திருக்கிறார்கள்? என்பதை கனம் அமைச்சரவர்கள் தெரிவிக்கமுடியுமா?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI : நகரசபை அங்கத்தினர்களுக்கு டெலிபோன் வசதி செய்துகொடுப்பது என்று கார்ப்பரேஷன் முடிவு செய்திருந்தது. அதைக் கைவிட்டுவிடுவதாக அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டார்கள். அத்துடன் கூட விளம்பர வரியையும் கொஞ்சம் உயர்த்துவதாகவும் ஒத்துக்கொண்டார்கள். இந்த இரண்டு விதமாக நஷ்டத்தை சரி செய்ததாகத் தெரிகிறது.

Dress and badges for Police officers

* 110 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government has issued orders during the year 1956, prescribing different types of dresses and badges for Police officers :

(b) if so, the details thereof; and

(c) the amount allotted for the same?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Orders were issued in November 1955 prescribing a revised list of articles of uniform for Inspectors and Sub-Inspectors of Police of this State and they were given effect to from 1st April 1956.

(b) A copy of the order^a is placed on the table of the House.

(c) No extra expenditure to Government is involved on this account as Inspectors and Sub-Inspectors of Police have to make their own arrangements for providing themselves with the uniform prescribed, out of the uniform grants paid to them under the rules.

16th August 1956]

SRI N. K. PALANISAMY : How can they provide themselves with dress out of the small salary paid to them?

9-50

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : They are being given uniforms grant. I am glad the hon. Member is so generous to the Police officials.

SRI V. BALAKRISHNAN : Is the Hon. Minister aware that the present headgear of the Police constables is cumbersome to the weary wearer, annoying to the onlooker and non-protective against sun or rain and therefore will the Hon. Minister see that the constables are supplied with suitable headgears?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is not the headgear but the attitude of the persons which brought about the reaction referred to by the hon. Member. If only they change the attitude they will find something beautiful in the headgears.

SRI S. RAMALINGAM : சமீபத்தில் போலீஸ் அதிகாரிகளுடைய உடைகளில் சில மாற்றம் ஏற்பட்டிருந்தாலும்கூட, அவர்கள் பொது மக்களுடன் நடந்துகொள்ளும் தன்மையில் மாற்றம் ஏற்படவில்லை. ஆகையால் போலீஸாருடைய நடத்தையிலும் சரியான மாற்றம் ஏற்படுவதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : போலீஸ் அதிகாரிகள் நம்மிடையே இருந்துவரக்கூடியவர்கள்தான். ஆகையினால் நம்முடைய நடத்தை எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு உயர்ந்திருக்கிறதோ, அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு போலீஸ் அதிகாரிகளுடைய நடத்தையும் உயரும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. (கரகோஷம்.) அதனால் நாம் எல்லோரும் நம்முடைய நடத்தையை உயர்த்திக்கொள்வதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும்.

SRI K. P. GOPALAN : May I know from the Hon. Minister the reasons for this change in the headdress?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The conveniences, particularly with reference to the weather and climate prevailing here.

SRI N. K. PALANISAMY : Now, Inspectors and Sub-Inspectors are distinguished by the stars that are worn by them. May I know whether Government will change the dress also in accordance with the categories of officers? I mean giving different dress for different officers.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think it is necessary to prescribe uniforms for civilian officers. It is quite unnecessary.

SRI N. K. PALANISAMY : The Deputy Superintendent, the Circle Inspector and the Sub-Inspector are distinguished by the stars worn by them. May I know whether dress of the officers would be changed according to the ranks?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Colour you mean? I am at a loss to understand the question of the hon. Member. If he has any brilliant suggestion in this respect he may put it in writing and pass it on to me. I will have it considered.

[16th August 1956]

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Has the change in the uniform of the Police officers been effected with a view to making them uniform in the whole of the Indian Union?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That also has been taken into consideration. But certain changes have been made to suit the climatic conditions of our State also.

Merger of Pondicherry State

* 111 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Central Government have sought the opinion of this Government before the *de jure* merger agreement was signed with the French Government during 1956 with regard to the future of the Pondicherry State;

(b) if so, the details thereof; and

(c) whether this Government have made any representation to the Central Government for the inclusion of the Pondicherry State in the Madras State during 1956, after the States Reorganization?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

(c) No, Sir.

SRI N. K. PALANISAMY : Why, Sir? In view of the States Reorganization that is to take place, will the Government represent to the Central Government to include Pondicherry State also in our Madras State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That question has not yet arisen at all. First *de jure* merger should be completed. After that the Government of India would consider the status of Pondicherry.

Barnard Institute of Radiology

* 112 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether any of the Assistant Surgeons of the Barnard Institute of Radiology was sent abroad at Government cost in the year 1954;

(b) if so, for what purpose; and

(c) the total expenditure incurred by the Government?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) Yes, Sir. Two Assistant Surgeons were deputed abroad in 1954.

(b) They were deputed so as to enable them to undergo post-graduate studies in the United Kingdom in Therapeutic Radiology.

16th August 1956]

(c) Rupees 1,800 per annum towards leave salary and £292 per annum towards study allowance approximately on these two officers.

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : What is the duration of the stay of these officers in the United Kingdom?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Fifteen months, Sir.

Taking over of the Thaliparamba-Irity Road

* 113 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether the Government have got any proposals to take over the Thaliparamba-Irity Road from the Malabar District Board; and, if so, the stage at which the matter stands now?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : The road has not yet been taken over by the Government, but it is likely that it will be taken over during the Second Five-Year Plan period.

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : In view of the fact that the culverts and bridges on the road are in a state of dilapidation and the District Board is not in a position either to reconstruct or repair them, vehicular traffic on the road has been rendered extremely dangerous. Therefore will the Government take steps expeditiously to take over the road by the Highways Department and do the necessary repairs?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : There is a proposal to take over all the major district roads in instalments starting with 1957-58; 500 miles in 1957-58, 550 miles in 1958-59, 600 miles in 1959-60 and 650 miles in 1960-61 making a total of 2,300 miles, under that scheme. The Chief Engineer has to suggest the mileage to be allotted to each district and the number of miles of roads to be taken year-wise and so on and so forth. If there is an urgency or demand for priority with reference to the road referred to by the hon. Member he may perhaps impress upon the authorities concerned that it should come in first.

Queue system at bus stops in Madras City

* 114 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether any Police is posted to enforce queue system at bus stops in Madras City; and

(b) whether conductors are taken to task when passengers violate the queue formation?

[16th August 1956]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (a) A Police Squad, consisting of one Sub-Inspector and six constables, working under the State Transport Department enforces the queue system. The Police constables posted at bus stops for preventing pocket picking also enforce the queue system as it reduces scope for pocket picking. No separate police men are detailed solely for enforcing the queue system.

(b) No, Sir.

Formation of Dakshina Pradesh

* 115 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have taken any decision in May 1956, on the proposal to form a Dakshina Pradesh; and

(b) if so, whether this Government have informed the Central Government about their views on the proposal?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

Strike notice from the teachers of Ganapath High School, Kozhikode

* 116 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received any strike notice in June-July 1956 from the teachers of Ganapath High School, Kozhikode, and the teachers of other schools managed by the Malabar Education Society; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Strike notices have been received from the teachers of the schools at Kozhikode, Kallai and Tanur.

(b) The main reason for the strike resorted by the teachers is the abnormal delay in the disbursement, by the management, of the salaries and dearness allowance due to them. In the case of the schools at Kozhikode, Kallai and Feroke, orders have been issued for the departmental disbursement of the arrears of salaries and dearness allowance due to the teachers and other staff, by utilizing the teaching grant for 1954-55 and advance teaching grant for 1955-56 payable for the schools. The advance teaching grant payable to the Tanur School for 1955-56 has also been permitted to be utilized for departmental disbursement of the arrears of the teachers' salaries. The teachers of the Kallai and Tanur Schools have since withdrawn the strike resorted to by them.

18th August 1956]

SRI M. NARAYANA KURUP : They have been paid something. But there is still no guarantee as to the future payment. The statement made by the Hon. Minister himself showed that it was from an advance teaching grant that this amount was paid. May I know what steps Government propose to take to ensure proper payment of salary within reasonable time in the schools conducted by the Malabar Education Society?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That matter is under the consideration of the Government.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, the teachers of Devadar High School, Tanur, were not paid their pay for nine months and dearness allowance for thirteen months although the terms of the agreement were made applicable to that school. Even yesterday the Welfare Committee of that School informed me through phone that no disbursement of pay had been effected so far. Will the Government and the Hon. the Leader of the House see that these teachers are immediately paid according to the terms of the agreement so that the teachers may be enabled to celebrate the Onam festival before 20th of this month?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : This is a private management and Government have done their best to see that the teachers are helped to the maximum extent possible. What to do with the future administration of the schools is under the consideration of the Government as I have already stated.

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : Will the Government consider the desirability of taking over the ill-managed private schools? 10 a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That is also one of the proposals under consideration. But I am told that there are certain legal difficulties in the way. So we have to take a decision after going fully into the matter.

SRI K. P. GOPALAN : In view of the occurrence of disputes, especially in the schools managed by the Society, the schools are closed very often and the students are put to difficulties. To avoid those difficulties arising out of the action of the management, will the Government either settle the dispute expeditiously or take over the schools as early as possible?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The difficulties involved are quite obvious and they need not be restated. But the question in this case is one of mismanagement by a private body and not a question of dispute. Therefore what has got to be done in the circumstances will have to be fully considered.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : I am sorry the Hon. Minister for Education did not catch the point I was attempting to make out. The Government of course were kind enough to allow the District Educational Officer to disburse the arrears of pay from out of the teaching grant for 1954-55 and the advance teaching

[16th August 1956]

grant for 1955-56. But the same principle was not applied to the Devadar High School, which is run by the same management, even though the management requested the Government to apply the same principle to that school also. Therefore may I know from the Hon. Minister whether the principle that has been applied to the Kallai and Kozhikode schools will be applied to the Tanur Devadar High School also?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not know how the hon. Member has got the information that some different principle is applied to the Devadar High School. The same principle has been adopted with regard to the Devadar High School also. This is the information I have got and it may be right or wrong : "The teaching grant due to the management has been disbursed to the teachers and they have withdrawn the strike from 8th August 1956. In the case of this school also, the strike has been withdrawn and the teachers have resumed their work from 8th August 1956. Orders have been passed with reference to the 1954-55 grant and also with reference to the 1955-56 grant." Therefore there is no question of this school being treated on a different basis.

SRI P. RAMAMURTHI : From the questions put by the hon. Members, there seems to be a difference of opinion on the facts of the case themselves. The information furnished by the Hon. Minister for Education seems to be wrong. As a matter of fact, there has been no strike in that particular institution; there has been only a strike notice. In view of that, will he make further enquiry into the matter? After all, the principle is accepted. Whether some mistake has crept in in the application of that principle is not quite clear.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I have received a full report from the Education Officers. "The strike threatened by the teachers in Feroke has been postponed *sine die*. With reference to the Devadar High School, the teachers of this school struck work from 1st August 1956, and they resumed work from 8th August 1956 after orders were passed on the grants payable and also the advance grants." From the definite information available, I am in a better position to say what has happened there.

SRI K. VINAYAKAM : Questions are put to elicit answers from the Minister concerned and he reads the answers from the file supplied to him. Is the Minister right in saying that the answers may be wrong? Are we here to take wrong answers?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I depend upon the facts furnished by the officials. But the hon. Members assert the other way, between the official version and the assertion of the hon. Members who come from that area. I have got to be cautious in giving the answers. If the hon. Members get offended at my being cautious, I cannot help it.

16th August 1956]

SRI M. NARAYANA KURUP : The facts furnished by the Hon. Minister and the hon. Member are not contradictory. The Government sanctioned payment by the District Educational Officer and the teachers withdrew the strike. The fact is that payment has not been made by the District Educational Officer to the Tanur Devadar High School. Therefore will the Government see that the payment is made early?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The hon. Member might be correct. As orders were passed only in the first week of August, actual payment might not have been made. But the question is whether the teachers went on strike and they resumed their work. The information available with me is that the teachers went on a strike, and they withdrew it naturally after the orders were passed by the Government.

MR. SPEAKER : Question time will be extended by ten minutes.

Removal of 1,200 four-inch pipes from Mangalore

* 117 Q.—**SRI K. P. GOPALAN :** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Chief Secretary to the Government of Madras has recently passed orders to remove 1,200 four-inch pipes kept for protected water-supply purposes from Mangalore to Tamil Nad; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) & (b) A portion of the pipes found surplus to the sanctioned scheme has been railed out of Mangalore. Further despatch of the excess quantity has been deferred.

House-sites for Harijans

* 118 Q.—**SRI S. DAIVASIGAMONEY** (on behalf of Sri A. Ratnam) : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representations, dated 30th April 1956 and 10th June 1956, from the Harijans of Athur village, Kuliperai, Pudukkottai Division, Tiruchirappalli district, regarding the acquisition of house-sites for Harijans; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (a) The representations were received by the Collector of Tiruchirappalli.

(b) The Collector of Tiruchirappalli has directed the Harijan Welfare Inspector, Pudukkottai, to submit proposals for the acquisition of lands for provision of house-sites to the Harijans of Kuliperai and Athur villages.

[16th August 1956]

General Elections

* 119 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether this Government have received any communication from the Central Government regarding the dates of the next general elections?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir.

Punchiri Motor Bus Service

* 120 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the Government have received a representation on 20th February 1956 either from the public or from the Bus Passengers' Association, Kurumbranad taluk, Malabar, about the alleged irregular running, over-loading, etc., in the Punchiri Motor Bus Service, Badagara, and the difficulties of the passengers; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

Tamilians in the Andhra Armed Police

* 120-A Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) how many companies of Special Armed Police consisting of Tamilians were left under the Andhra Government at the time of partition in the year 1953;

(b) whether they were given option to come back to Madras Government;

(c) if not, the reasons therefor; and

(d) whether there is any proposal allowing them to revert to this State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Four and three-fourth Active Companies and one Headquarters Company consisting of non-Andhra personnel were allotted to the Andhra State.

(b) They were not given the option to come back to Madras State.

(c) The companies allotted and the personnel transferred to Andhra were on a permanent basis. As the personnel were treated as 'allotted' officers, they have not been given the option to return to this State.

(d) Yes. The matter is under consideration.

16th August 1956]

SRI M. KALYANASUNDARAM : போலீஸ் இலாகாவில் வேலை பார்க்கும் சாதாரண போலீஸ்காரர்கள், குறிப்பாக தெற்கு ஜில்லாக்களிலிருந்து பெரும்பாலான போலீஸ்காரர்கள் ஆந்திராவிற்குப் போயிருக்கிறார்கள். ஆந்திர சர்க்கார் இவர்களை தொந்தரவு செய்யும் நோக்கத்தோடு, கடுமையான தண்டனைகள் கொடுத்து வருவதாகவும், இதுவரை ஐம்பது, அறுபது பேர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கிவிட்டதாகவும் புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. இது சம்பந்தமாக சர்க்காருக்கு ஏதாவது தெரியுமா? இது சம்பந்தமாக நமது சர்க்கார் ஆந்திர சர்க்காருக்கு ஏதாவது எழுதியது உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதுவரையிலும் கனம் அங்கத்தினர் சொன்னது போன்ற புகார்கள் எதுவும் சர்க்காருக்கு வரவில்லை. ஆனால், தமிழ் நாட்டிலுள்ளவர்கள் தமிழ் நாட்டிலேயே உத்தியோகம் செய்ய வேண்டும். வேறு இடங்களுக்கு போகக்கூடாது என்ற நிலைமை ஏற்படுமானால் நமது ஜனத்தொகையை வைத்துக்கொண்டு வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை சமாளிப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கும் என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் உணர்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : தமிழ் நாட்டிலுள்ளவர்கள் வேறு ராஜ்யத்திற்குப் போய் வேலைசெய்யக்கூடாது என்று நான் விரும்பவில்லை. ஆனால் இந்த ராஜ்ய சர்க்காரின் பொறுப்பில் வேறு ராஜ்யத்திற்கு மாற்றப்பட்டிருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களின் உரிமையை பாதுகாப்பது நமது சர்க்காரின் கடமை இல்லையா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நமது இந்திய யூனியனில் தமிழர்கள் என்றும் தெலுங்கர்கள் என்றும் வித்தியாசம் கிடையாது. எல்லோரும் ஒரே தேசத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். ஆகையால் எங்கு யார் இருந்தாலும், சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களாக இருந்தாலும், தனிப்பட்ட முறையில் வாழ்க்கை நடத்தினாலும் அவர்களுடைய உரிமைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டியது அந்தந்த ராஜ்ய சர்க்காரின் கடமை. ஆதலால் தமிழர்கள் வேறு ராஜ்யத்தில் இருந்தால் அவர்கள் உரிமைகளைக் காப்பாற்றவேண்டியது அந்த அந்த ராஜ்யத்தின் கடமை. ஆந்திர அரசாங்கம் அதன் கடமையில் தவறாது என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. VINAYAKAM : Was it not on the basis of linguistic inclination that officers and other personnel were allotted to Andhra State? That being the case, why were these Special Armed Police personnel, who came mainly from Tamil districts, allotted to Andhra State? When the Hon. the Minister for Finance paid a visit to the headquarters of the Andhra State, was not a representation given to him by the Special Armed Police personnel? I read in papers that the Hon. Minister said that he would look into their grievances. These grievances had been brought to the notice of the Leader of the House. What action was taken by the Madras Government on their request to be transferred to Madras State? 10-10 a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, as far as the allocation of personnel is concerned, at the time of the Andhra partition, with reference to the requirements of each State, the personnel were allotted. Even as we have to retain the Malayali officers here, because they are over-represented, so also with reference to Andhra State, as they were under-represented, non-Andhra personnel had to be allotted to the Andhra State. They continue to serve there even as Malayali officers will continue to serve here. So also the Tamilian personnel allotted to Andhra State would

[16th August 1956]

continue to serve in Andhra State. I do not think in our present set-up and with reference to the provisions in the Constitution, there will be any difficulty for any citizen to live and carry on his avocation and be employed in any part of the country.

SRI C. KANDASAMY : மொழி வித்தியாசம் பாராட்டாமல் இந்தியா தேசம் பூராவும் எந்த இடத்திலும் அதிகாரிகள் வேலை பார்க்க வேண்டும் என்ற தத்துவத்தை நானும் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் 30, 40 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருக்கும் போலீஸ் காண்ஸ்டபிள் களைப் போன்றவர்கள் வெகு தூரத்தில் இருந்துகொண்டிருந்தால், அவர்களை எந்த அளவுக்கு பார்க்கும் என்பதை நிதி மந்திரி அவர்கள் உணர்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். எங்களுக்கும் பல கடிதங்கள் வந்திருக்கின்றன. அரசாங்கத்திற்கும் மனுக்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களை இங்கு அழைத்துக்கொள்வதற்கான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதைப்பற்றி ஆலோசனையில் இருப்பதாக நான் பதில் சொன்னேன். கனம் அங்கத்தினர்கள் ஒரு விஷயத்தை ரூபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். அங்கு இருப்பவர்களை இங்கு எடுத்துக்கொள்ளும்போது, ஏற்கனவே இங்கு வேலையில் இருக்கின்றவர்களை நீக்கவேண்டியிருக்கும். அல்லது புதிதாக வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்பவர்களை எடுத்துக்கொள்ளாமலிருக்கவேண்டும். அங்கிருந்து எந்த அளவுக்கு நாம் எடுத்துக்கொள்கிறோமோ அந்த அளவுக்கு இங்கே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இருக்கும். 30, 40 ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு வெளியிடங்களில் வாழ்க்கை நடத்த முடியாதென்றால், அநேகர் வேலையில்லாமல் இருக்கவேண்டியிருக்கும்.

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, while no doubt nationalism should be encouraged, should linguistic suffering also be promoted, as in the case of officers who have gone from Madras to Andhra?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I do not concede that there is linguistic suffering.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : I am afraid the Hon. Minister is blowing hot and cold at the same time. The general answer he gave was that the allotment made was permanent. If that is so, I cannot understand his answer to clause (d) of the question that there is a proposal for allowing them to revert to this State. If there is a proposal, may I know what are the causes of such a proposal?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I said "It is under consideration". We have not taken decisions either way. But I wanted to impress upon hon. Members the difficulties involved.

Working hours of non-gazetted officers

* 120-B Q.—**SRI K. MADHAVAN NAMBIAR** (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have approved of the directive issued by the Non-Gazetted Officers' Association, Madras, in 1956 to its members to work between 11 a.m. and 5 p.m. only in the offices; and

(b) if so, the reasons therefor?

16th August 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) The Government have not taken any action on the directive referred to.

(b) Does not arise.

Homoeopathy

* 120-C Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the State Government have received any communication from the Centre during the year 1956 with regard to the homoeopathic system of medicine;

(b) whether any amount has been allotted for starting Homoeopathic colleges; and

(c) whether post-graduate course in Homoeopathy is proposed to be introduced?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: (a) A communication was received in 1955.

(b) & (c) No, Sir.

SRI N. K. PALANISAMY: Sir, the Hon. the Minister has got a prejudice against homoeopaths. May I know whether the Government will constitute a committee to examine whether Homoeopathy can be recognized in this State?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: Homoeopathy is on the decline in all parts of the world except India. It is doubtful whether there are 500 practitioners of Homoeopathy in the United Kingdom or in the United States of America, while we are supposed to have about 300,000 practitioners in India.

SRI M. PALANIYANDI: In our own Indian Union, in Bengal and Bombay, there are colleges of Homoeopathy. Why not our Government try to have a Government College of Homoeopathy and recognize the homoeopathic system of medicine?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: We will be only creating confusion by having too many systems of medicine. We have got the modern scientific system of medicine and we have the indigenous system of medicine also. These are good enough for our purpose.

Fire accidents

* 120-D Q.—SRI K. VINAYAKAM (on behalf of Sri A. Ratnam): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of fire accidents (i) in the City and (ii) in the districts during summer from April 1956;

(b) the estimated loss; and

(c) how many persons were burnt to death?

[16th August 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :

					Madras City.	Mufasssal.
(a)	...	...	...	...	91	793
(b)	...	...	...	...	Rs. 45,041	Rs. 10,87,391
(c)	...	...	...	...	1	8

SRI M. PALANIYANDI : கிராமங்களில் ஒருவரக்கொருவர் ஏற்படும் கோபதாபங்கள் காரணமாக தீ விபத்துகள் ஏற்படுகின்றன. குடிசைகளை இழந்தவர்களுக்கு ரூ. 30 கொடுப்பது அவர்களுக்கு போத வில்லை. மேலும், கிராமங்களில் தீ அணைக்கும் ஏன்ஜின்கள் இல்லாத காரணத்தால் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. 60, 70 மைல்கள் சென்றால்தான் தீயணைக்கும் படையின் உதவி கிடைக்கிறது. ஆகவே, பல காலமாக சட்ட சபையில் வற்புறுத்தி வருவதுபோல, தாலுகா தலைமையிடங்களில் தீயணைக்கும் படை வைக்கவும், விடு கட்டிக்கொள்ள ரூபாயை அதிகப்படுத்தப் படுமா என்று கேட்கிறேன் ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : This question is with reference to the number of fire accidents. But if the hon. Member, in view of the information given, wants more fire stations to be located all over the district—certainly that is the aim of the Government—we should have priorities with reference to this in the spending of the money. Now the target fixed is that every municipality should have a fire station. Afterwards, we will take up the taluk headquarters. Perhaps, later on, when we progress further and make further developments, we may have a fire station in every village.

Revision of Electoral Rolls

* 120-E Q.—SRI S. DAIVASIGAMONEY (on behalf of Sri A. Ratnam) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have taken up the annual revision of the electoral rolls in the City of Madras and in the State,

(b) whether fresh electoral rolls will be printed or whether amendments will be issued to the existing rolls; and

(c) when the preliminary list of amendments, prepared by the enumerators, will be printed and published as the draft electoral rolls?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir.

(b) Under a programme followed from 1952 onwards, intensive revision of the electoral rolls, that is, by house-to-house enquiries by enumerators, is done in approximately one-fifth area in each district by rotation so that the entire State is covered by intensive revision by 1956. In such of the intensive revision areas where the rolls have not been consolidated in a previous year, consolidated draft rolls are prepared for preliminary publication. In all the remaining areas only a list of amendments integrating therein the previous years' lists, if any, is prepared. In Madras City where the roll was consolidated and re-printed in 1955 only an integrated list of amendments has been prepared this year.

16th August 1956]

(c) The draft electoral rolls have already been published in all areas except Madras City. Final publication has also been completed in several areas. In Madras City the draft rolls are expected to be published in the second half of August.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Sir, even after the revisions, there are many people who are not put on the electoral rolls. It seems that the last date fixed for enrolment is already past. Will the Government see that the period for enrolment is extended by at least two more weeks and forms for enrolment are kept with the village officers and not with Tahsildars only?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Once the time is extended, the various other stages of work also will have to be postponed. We have to keep in mind the impending general elections also.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : In three places, namely, Papanasam in Tanjore district, Tirumayam in Tiruchirappalli district, and Uthamapalayam in Madurai district, the time limit has been extended up to the 20th of this month. On what basis has this time limit been extended? Who is the authority to give information to the Election Commission to extend the time limit? In what circumstances these three constituencies have been chosen for this purpose?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The various stages of publication of the electoral rolls and the extension of time limit are arranged by the Election Commission. Of course, the recommendation is made by the Chief Electoral Officer of the Madras State. But if the hon. Member wants information with reference to particular places, he may give notice of a separate question.

Removal of certain machines from Fort Cochin

* 120-F Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

10-20
a.m.

(a) whether it is a fact that the Government have passed orders recently for the removal of machines and electrical goods worth rupees two lakhs from Fort Cochin to Rameswaram; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : (a) The answer is in the negative.

(b) Does not arise.

Dead body of Kalliani

* 120-G Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the dead body of one Kalliani was found in the Namasivayam tank in Nanmunda amsam in Kozhikode taluk, Malabar district, on 3rd May 1956, under suspicious circumstances;

[16th August 1956]

(b) if so, whether the Police have made any investigations about this incident; and

(c) if so, with what result?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) The dead body of Srimathi Kalliani was found floating in a tank about a mile from her house but there was no evidence to show that the death occurred under suspicious circumstances.

(b) & (c) The inquest held by Police and the post-mortem examination showed that the death was due to asphyxia due to drowning and that no foul play was indicated.

Opening of a High School in Nattika village

* 120-H Q.—SRI P. K. GOPALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Director of Public Instruction has refused to sanction the opening of a High school in Nattika village of Ponnani taluk, Malabar; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Permission to start a Middle School with Forms I to III has been granted by the Director of Public Instruction, though permission to open a High school with Forms I to IV has been refused by him.

(b) The Director of Public Instruction is not convinced of the need for a High school with Form IV at the village.

* 120-I Q.—

MR. SPEAKER: This question will be taken up to-morrow at the request of the hon. Member.

Hindi Pandits

* 120-J Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government propose to modify the rule that Hindi Pandits should have seventeen hours' work in High School classes in order that they may be eligible for grant in the case of Class I Pandits?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The matter is under consideration of the Government.

Benefit performance for a school building in Salem

*1 (SHORT NOTICE) Q.—SRI K. V. RAMASWAMY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any benefit performance was conducted by the Deputy Superintendent of Police, Salem, for the construction of a school building in the Armed Reserve Lines, Salem;

(b) whether tickets were sold by the police officials throughout the district;

16th August 1956]

(c) whether donations were received from bus operator and mill owners;

(d) whether previous permission was obtained by the Government for selling tickets by the police; and

(e) the total amount collected by the police for the performance?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No, Sir. A benefit performance was conducted by the Rotary Club, Salem, on 24th April 1956 for the benefit of the school in the Armed Reserve Lines, Salem.

(b) No, Sir. Tickets were sold by the members of the Rotary Club and not by the police officials.

(c) Donations were received from—

(1) Jawahar Mills,

(2) Rajendra Mills,

(3) Sri Kesavalu Naidu of Attur, and

(4) Sri Ramachandra Chettiar and Sons, Salem, towards the construction of school building and sanction was accorded by the Government for the acceptance of the donations.

(d) & (e) The questions do not arise.

SRI M. KALYANASUNDARAM : ரோடரி கிளப்பின் சார்பில் இந்த நாடகம் நடத்தப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால், பேரணியை டிபுடி ரூபரின் டென்ட் இதிலே அதிகமாக உற்சகம் காட்டி தன்னுடைய சிப்பந்திகளை ஏவிவிட்டு வசூல் செய்ததாகத்தான் இந்தக் கேள்வியிலிருந்து, எனக்கு வந்திருக்கக்கூடிய விவரங்களிலிருந்தும் தெரியவருகிறது. ரோடரி கிளப்பின் பேரால் நடத்தப்பட்டது என்று மட்டும் சொல்லி இதைத் தட்டிக்கழிக்காமல் இதில் எவ்வளவு தொகை வசூல் அகியது, வசூலான லைலாத் தொகையும் இந்தப் பள்ளிக்கூட சட்டிடத்துக்கே செலவு செய்யப்பட்டதா என்பதை சர்க்கார் விசாரிக்க முன் வருவார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : If the hon. Member is interested in knowing the amount, I may tell him that it has been reported that a total amount of Rs. 17,611 was collected by the Rotary Club, and this was announced in the presence of the Hon. Chief Minister and the Secretary, Rotary Club, Salem. As far as my information goes, all the money was utilized for the purpose of this school. According to the information available with me, I have to state that it is not true to say that the Police officials exerted pressure for the purpose of collecting this money.

MR. SPEAKER : Questions are over.

[16th August 1956]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER.

MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. SPEAKER: I have to announce to the House the following message, dated the 13th August 1956, received from the Governor of Madras :—

“I have received with great satisfaction your resolution of thanks for the address with which I opened the present Session of the Legislature.”

III.—STATEMENT UNDER RULE 40 *RE* SUPPLY OF WATER FROM PAPANASAM DAM TO WET LANDS IN TIRUNELVELI DISTRICT.

MR. SPEAKER: I have to announce also that I have received notice from hon. Member Sri R. S. Arumugam calling attention of the Hon. Minister for Public Works to a matter of urgent public importance, viz., the supply of water from the Papanasam Dam to the wet lands in Tirunelveli district. Sri Arumugam may now explain his point.

10-24
a.m.

* SRI R. S. ARUMUGAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தாம்பிர பரணி நதியில்லாவிட்டால் திருநெல்வேலி ஜில்லா நிர்ந்தர பஞ்ச பிர தேசமாகயிருக்குமென்பது நாம் எல்லோரும் அறிந்த விஷயமே. கடந்த சில வருஷங்களாகவே திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் நல்ல மழை பெய்ய வில்லை. இருந்தபோதிலும், தாம்பிரபரணி நதிபாசனத்தினால் விளைநெல்லைக்கொண்டு, மற்ற பகுதிகளுக்கும் ஈடு செய்யப்பட்டு வருகிறது. தாம்பிரபரணி நதிப்பாசனத்தில் 40 ஆயிரம் ஏக்கர் நஞ்செய் நிலங்களில் சாகுபடியாகி இருக்கின்றன. இந்த 40 ஆயிரம் ஏக்கரில் உள்ள பயிர்களும், தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தினால் கறுக ஆரம்பிக்கின்றன. இப்போது பயிர்கள் பச்சை பசேலென்று கண்ணிற்கு குளுமையாக காட்சி அளிக்கிறதென்றாலும், தீயந்து போனால் எவ்வளவு நஷ்டமேற்படும் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஞாபகப்படுத்திப் பார்க்கவேண்டும். சொந்த சாகுபடி செய்தவர்கள் மாதிரமல்லாமல், கட்டுக் குத்தகைக்கு சாகுபடி செய்தவர்களும் எவ்வளவு கடன் தொல்லைக்கு உள்ளாவார்கள் என்பதையும் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டிய பொறுப்பு நம்மைச் சார்ந்திருக்கிறது. தாம்பிரபரணி நதியில் பாபநாசனத்தில் அணைக்கட்டி இருக்கிறார்கள். அது முற்றிலும் மின்சாரத்திற்காக கட்டப்பட்ட அணை என்பது நாம் அறிந்த விஷயமே. இருந்த போதிலும் கூட, தற்போது திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் உள்ளது போன்ற ஒரு கஷ்டமான நிலைமை ஏற்படும்போது அணையிலிருந்து சாகுபடிக்கு தண்ணீரை திறந்துவிட வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகிறது என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இசுன் காரணமாக ஏதாவது ஒரு பகுதியில் சினிமா நடத்தமுடியாமல் போய்விட்டாலோ அல்லது தெருக்களில் மின்சார விளக்கு எரியாமல் போய்விட்டாலோ, யாதொரு நஷ்டமும் வந்து விடாது. இப்படிப்பட்ட கஷ்டமான நிலை ஏற்படும்கோது சர்க்கார், இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்னதாக அணைக்கட்டிலிருந்து 17 அடி வரும் வரை தண்ணீர் திறந்துவிட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிற ஒரு கஷ்டமான நிலைமையாதிரி, இதற்கு முன்பு எப்போதும் ஏற்பட்டது கிடையாது. நமது அமைச்சர் கனம் ராஜா அவர்கள் தயாள எண்ணம் படைத்தவர்கள் என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். ஆகவே, இதைவெல்லாம் எண்ணிப்பார்த்து, போதுமான அளவு தண்ணீரை திறந்துவிட்டு வாங்கிப் பயிரையும், அந்த பகுதி மக்களையும் ஆதரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளத்தான் இந்த பிரச்சனையை கிளப்பினேன் என்பதை தெரிவித்து என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

16th August 1956]

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: Mr Speaker, the Thambaraparni System irrigates about 80,000 acres. The cultivation position this year is that about 55,000 acres have been planted with regular kar and about 20,000 acres under advance kar, which is in a maturing stage.

Though there have been good rains in the catchments of several basins in this State, the Thambaraparni basin has been exceptionally unlucky in this respect this year. Consequently, the level in the Papanasam reservoir, a purely power reservoir, is very low and the flows in the river rather poor. The inflow was only of the order of 350 cusecs and the storage in the reservoir was also meagre, being in the region of 600 million cubic feet, against the full capacity of 5,500 million cubic feet. The Executive Engineer, Public Works Department, Tirunelveli Division, reported about the third week of July, that about 6,000 acres of advance kar would wither away if they were not given one or two wettings immediately. For this purpose, he wanted a special release of 1,200 cusecs for five days assuming that the requirements of the last two anicuts would be 600 cusecs during the period of special release. The Collector supported the request and a special release of 1,200 cusecs for four days was given effect to from 8 a.m. on 20th July 1956. The Collector reported subsequently that a major part of the lower area had been saved by the special release and that no more water for that area was necessary. Meanwhile, it was pointed out that the ryots in the upper reach also badly required water and that special release should be obtained for them. The inflow being poor the Chief Engineer (Electricity) was reluctant to give any release at the expense of power requirements. The condition of the cultivation in the upper channel of the system having become very critical, and the Collector having telephoned to Government for supply from Papanasam Reservoir, orders were issued for release of 500 cusecs for two days on the 6th and 7th. It was hoped that the seasonal conditions would improve. As they did not, further releases of 500 cusecs for five days more from the 9th and again for three days from the 14th and finally for four more days, i.e., till 6 p.m. on Monday, the 20th have been ordered notwithstanding the poor storage position of the reservoir. It will be seen, therefore, that apart from the four days' special issue for the areas under the last two anicuts, fourteen days' special supply to save crops in the upper reaches of the Thambraparni system has been given. By these releases, it is hoped that crops in as many acres as possible would be saved.

The Papanasam Reservoir is a purely hydel reservoir and any release made to save the situation will be at the expense of power requirements.

It is, therefore, not correct to say that the Government have refused to give adequate supply of the Papanasam Dam water to nearly 40,000 acres.

[16th August 1956]

III.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS CULTIVATING TENANTS PROTECTION
(AMENDMENT) BILL, 1956.

10-30 a.m. MR. SPEAKER: The next item is the Madras Cultivating Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1956.

* SRI M. NARAYANA KURUP: Sir, to-day many Bills come up for consideration. One is the Bill referred to just now and the other is the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill. It has been the practice to supply hon. Members with the amendments as well as the original sections for which those amendments are suggested. It is with regard to only one Bill such a procedure has been followed. If hon. Members want to table any useful amendment, it can be done only when both of them are supplied at least one day before a particular Bill comes up for consideration or one day before the amendments are to be tabled. Generally that rule may be followed and I request the Hon. the Leader of the House to assure the House that at least in future this will be done.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I beg to introduce the Madras Cultivating Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1956, and move—

“ That the Bill be taken into consideration at once.”

Sir, the Government have been considering the question of land reforms for some time and we have found that the problem is bristling with difficulties. What we considered a solution created other problems and sometimes more difficult problems. That is why in spite of the anxiety of the Government to take final decisions about this question of land reforms, it has not been possible for them to take final decisions with regard to the various problems involved in it. Then, after considering the entire matter, we came to the conclusion that instead of tackling this question in its entirety, it may be advantageous to take up each problem by itself, deal with that problem and legislate for it. That is why we thought that pending the important question of ceiling on land ownership, ceiling on personal cultivation and various other allied matters, it was necessary to prevent large scale eviction of tenants and for that purpose we passed the Act, the Madras Cultivating Tenants' Protection Act of 1955, preventing the eviction of tenants for a period of one year. But within this period we have been able to finalize only the Fair Rent Bill regulating the payment of rent as between the landlords and tenants. That Bill had been referred to a Joint Select Committee and that Committee has submitted its report. In this connexion, I have already given the assurance that the Bill would be taken up during the September sitting of this House. But with regard to the eviction of tenants, for which legislation had been enacted for only one year, the question has to

16th August 1956] [Sri C. Subramaniam]

be considered again. Pending the consideration and decisions on the general land reforms with regard to ownership and personal cultivation, we have to continue the protection given to the tenants for sometime more. That is why the amending Bill has been brought forward extending the non-eviction period for two more years. That is the sum and substance of the Bill.

Sir, certain provisions in this enactment have been the subject-matter of judicial proceedings and in the working of this Act, we have noticed certain difficulties. We have taken this occasion to rectify those difficulties.

One another matter is that with regard to the eviction of tenants in the South Kanara district, we have passed a measure earlier than the Madras Cultivating Tenants' Protection Act of 1955 and we have been extending the provisions of that Act from year to year. Now, representations have been received from the hon. Members representing the South Kanara district and the people of the South Kanara district that instead of having a special and specific measure for South Kanara, it would be more advantageous to have the Madras Cultivating Tenants' Protection Act extended to South Kanara district also. That is why, it is intended to extend the provisions of this enactment to all areas in the State except to those areas to which the Malabar Tenancy Act applies. That is one of the important aspects of the Bill.

Sir, in considering this Bill I have been exercised over the problem of small ryots who might have unwittingly leased out their lands to tenants. We passed an almost blanket measure in 1955 because we thought that the state of affairs would continue for only one year. Therefore, we did not want to consider the question of persons who were likely to be very adversely affected by this prevention of eviction. But now that we are extending this enactment by another two years, I think that it is necessary for this House to devote some attention to the problem of the small ryots who have leased out their lands and who have been prevented from resuming their lands for their own personal cultivation. As far as the big landlords are concerned, we need not worry about them because they have got extensive lands. Even if it is a question of all their lands being cultivated by tenants, I am sure that they would not be affected to the extent which would make their living a great hardship because they would be getting the lease amount even though it may be at the reduced rate of 40 per cent in respect of "nanja" lands and a further reduced rate of rent in respect of other lands. So, I think, we will have to make some provision with regard to the small ryots and with that intention I have just circulated an official amendment which, I am sure, hon. Members would go through carefully. But I am sorry that I could not consider this aspect of the matter earlier and make this amendment a part of the Bill itself. As I did not also circulate this amendment at an earlier stage, I have to apologise to the House for this omission. But simply because, I omitted to do a certain thing, it does not take away the merits

[Sri C. Subramaniam] [16th August 1956]

of the case altogether, particularly when it concerns the difficulties of the poorer sections of the land-owning class. Therefore, I would appeal to the House that they should not be carried away by the shortness of time which I have given them to consider this amendment but they should go into the merits of the question fully. If necessary, I am prepared to consider any suggestion with regard to the amendment I have proposed. There is also another suggestion which I am bound to place before this House. Instead of rushing through this important amendment even now, if the hon. Members should think that this should be considered by a Select Committee, as far as I am concerned, I am having an open mind in respect of that matter. In that case, during the September sitting of the House all the three Bills relating to the land reforms can be considered together and I am entirely in the hands of hon. Members of this House. But I am bound to state that the problem of tackling this matter is a real one and the difficulties also are real. We cannot ignore small landowners by saying that we have to give protection to the tenants only. After all we want to give protection to the tenants because they are economically backward when compared to other people. But there are landowning people also who are more backward than even some of the tenants. Therefore, we cannot ignore the problem saying that they are all landlords. It is not as if landowning is a crime. Whoever is unfavourably situated, whoever belongs to the poor strata of society, if that poor strata of society is put to difficulties because they own small pieces of land and have no other avocations, we cannot ignore the problem saying that they belong to the landowning class and that therefore they are bound to suffer. As between a small ryot and a small tenant, I will prefer the small ryot because he has earned the land perhaps by the sweat of his brow. Simply because he happens to own a small piece of land he should not be penalized. Therefore, I think, Sir, this problem will have to be examined in all its aspects and if hon. Members are satisfied with the amendment I have proposed in that connexion we shall go through the Bill. But if the Bill should be further scrutinized I am prepared to have the Bill referred to a Select Committee. In that connexion, I have also to caution the hon. Members that once the Bill goes to the Select Committee further pressure is likely to be brought for creating further exemptions. Of course, we can face that pressure and do what is just. After hearing the views expressed by hon. Members, we can finally decide whether we should go through the Bill with the amendment as suggested by me or whether we should refer the Bill to a Select Committee.

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956, be taken into consideration at once.”

SRI C. KANDASAMY : Sir, I move—

“ That the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956, be referred to a Select Committee.

10-40
a m.

16th August 1956]

SRI S. RAMALINGAM : I second the amendment, Sir.

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956, be referred to a Select Committee.”

Now the main motion and the amendment moved thereto are before the House for discussion.

SRI P. RAMAMURTHI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தம் இப்போது மிகவும் அவசியமாக அதிவிட்டது. முதலாவதாக, சென்ற வருடம் நாம் கொண்டுவந்த சட்டம் இந்த வருடம் செப்டம்பர் 26-ந்தேதியோடு காலாவதியாகிவிடுகிறது. ஆகவே, காலாவதியானவுடனே, குத்தகைக்கோ அல்லது வாரத்திற்கோ எடுத்து உழைக்கூடிய விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்ற நிலச்சுவான்தார்களுக்கு மறுபடியும் கைவிடப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட நிலைமையில், ஏற்கனவே விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய பாதுகாப்புகளை இன்னும் சிறிது காலத்திற்காவது நீடிக்கும்படியான திருத்தம் இது. அதாவது இன்னும் இரண்டு வருடங்களுக்கு நீடிக்கும்படியான திருத்தம். அந்த வகையில், இன்னும் இரண்டு வருஷங்களுக்காவது இந்த பாதுகாப்புகள் நீடிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்காகவாவது இந்தத் திருத்தம் நிச்சயம் வரவேற்கத்தக்கது. அதுமே கூட, சென்ற ஒரு வருட காலத்தில் இந்த சட்டம் அமுலில் இருந்த காலத்தில், இதை அமுலாக்குவதில் சில சிக்கல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இந்த சிக்கல்களை ஓரளவு போக்குவதற்கு முயற்சி செய்திருக்கிறது இந்தத் திருத்தம். உதாரணமாகச் சொன்னால், இன்றைக்கு அமுலில் இருக்கும்படியான அசல் சட்டத்தில், அந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வருவதற்கு முன்னதாக, அதாவது 1953-ம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் 31-ந் தேதியன்று யார் கையில்வது நிலமிருந்து, சட்டம் அமுலுக்கு வந்தபிறகு நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றப்பட்டிருந்தால், அந்த மாதிரி வெளியேற்றுவது தவறு என்று அந்தச் சட்டம் கூறிய போதிலும் கூட, வெளியேற்றப்பட்டவரின் மீண்டும் நிலத்தில் உட்காரவைக்க ரெவின்யூ கோர்ட்டுக்கு அசல் சட்டத்தில் அதிகாரம் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே, ஒரு தவறான காரியத்தை மிராசதார் செய்துவிட்டாலும் கூட, அதற்குப் பிரகாரம் தேட வழியில்லை அந்தச் சட்டப் பிரகாரம். சிலில் கோர்ட்டுக்கு போய் Declaration Suit போடலாம். அப்படி Suit போட்டு, Declaration வாங்கி, possession என்னையில் இருக்கவேண்டுமென்று நிலத்தை திரும்பப் பெறுவதற்கு எவ்வளவு நாள் ஆகுமோ, அது வேறு சமாளரம். அப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தில், இந்த அசல் சட்டம் அமுலில் உள்ள காலத்தில், சட்டத்தை மீறி யார்வது நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றப்பட்டால், அந்த விவசாயி வெளியேற்றப்பட்ட ஒரு மாதத்திற்குள்ளாகவோ, அல்லது இப்போது நம் முன்னிருக்கும் திருத்த மசோதா அமுலாகும் தேதியிலிருந்து ஒரு மாதத்திற்குள்ளாகவோ, ரெவின்யூ டிவிஷனல் அதிகாரியிடம் மனுச் செய்து கொள்ளலாம் என்று இந்த திருத்தத்தில் சொல்லப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது விஷயம்.

சாதாரணமாக விவசாயிகளுக்காட்டிலும், மிராசதாரர்களுக்கு, நிலச் சுவாந்தாரர்களுக்கு சட்ட நுணுக்கங்கள் எல்லாம் அதிகமாக தெரியும். எவ்வளவு நன்றாக சட்டம் இயற்றப்பட்டாலும் கூட, அதிலும் வியாக்கியானங்களில் வழி கண்டு பிடித்து கோர்ட்டுக்கு போவதற்கு வழி தெரியும் அவர்களுக்கு. ஏற்கனவே போடப்பட்டிருக்கக்கூடிய சட்டத்தில், இந்த மாதிரி நிலத்தகராறு விவகாரங்கள் எல்லாம் R.D.O. முன்பு தான் விசாரிக்கப்படவேண்டும் என்று போடப்பட்டிருந்தும் கூட, அதையும் மீறி, சட்ட நுணுக்கங்கள் மூலமாக சிலில் கோர்ட்டில் Junction Suit போடுகிறார்கள் மிராசதாரர்கள். இந்த மாதிரி பல கேஸ்கள் போடப்பட்டு, டைசல் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட நிலைமையில், இந்த மாதிரி சிலில் கோர்ட்டில் நிலம் யார் கையில் இருக்க வேண்டுமென்பது சம்பந்தமாக வழக்கு போடப்பட்டால், அந்த சந்தர்ப்பத்தில் அங்கு இருக்கும்படியான விவசாயி “ நான் இதில் சாகுபடி

10 42
a.m.

[Sri P. Ramamurthi]

[16th August 1956]

செய்யக்கூடிய விவசாயி” என்று Declaration கொடுத்தால், உடனடியாக வழக்கு சிலில் கோர்ட்டிலிருந்து R. D. O. கோர்ட்டுக்கு மாற்றப்படவேண்டுமென்று குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது வரவேற்க தக்க விஷயம்.

இந்த மூன்று அம்சங்களிலும் இன்றைக்கு அமுலில் இருக்கும்படியான சட்டத்தை மாற்றியிருப்பதை வரவேற்கிறோம். அதே சமயத்தில் இன்னும் சில சிக்கல்கள் இன்றைக்கு இருந்து வருவதை சர்க்கார் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ஸ்ரீவைகுண்டம் தாலுக்காவிலும், இன்னும் ஒரு தாலுக்காவிலும் பயிர் என்று ஒரு வசையான வார முறை அமுலில் இருந்து வருகிறது. இந்த முறைப்படி விதை நிலச்சுவாந்தார்கள் கொடுப்பார்கள். சாகுபடி செலவுத் தொகையில் பாதி கொடுப்பார்கள். கடைசியில் விளைச்சலில் ஏழில் மூன்று பங்கு விவசாயிக்குச் சேர்ந்தது என்று அந்தக் கணக்கில் இருக்கிறது. அந்த ஜில்லாவில் உள்ள R. D. O.-க்களும், ஜில்லா கலெக்டரும் இந்த “பயிர்” முறையை வார முறையாக்கக்கொள்ள முடியாது, கூலி கொடுக்கும் முறையாகத்தான் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லி, ஆகையால் விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு கிடைப்பது என்று ஸ்தலிங் கொடுக்கப் படுகிறது. இந்த உத்தரவிற்கு மேல் ஹைக்கோர்ட்டுக்கு போக வழியில்லை. போக நாம் வழி வைக்கவில்லை.

10-48
a.m.

ஆகவே, இப்படிப்பட்ட நிலைமையில், இந்தமாதிரி சிக்கல்கள் இருப்பது சர்க்காராடைய சுவனத்துக்கு வந்திருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். இம்மாதிரி சிக்கல்களெல்லாம் இருக்கிற Definition Clause இன்னும் சீர்திருத்தப்பட்டு, தெளிவுபடுத்த வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது.

கடைசியாக, இந்தச் சிக்கலை எடுத்தாலும் கூட, மேலும் சில சிக்கல்கள் வந்து சேருகின்றன. நிலச்சுவாந்தார்கள் செல்வாக்கில் Cr.P.C. இருக்கிறது. Revenue Divisional Officers, Sub-divisional Magistrates, First-class Magistrates, Second-class Magistrate இவர்கள் 144-வது செக்ஷன் பிரகாரம் தடை உத்தரவு போடுகிறார்கள். இப்போது விவசாயிகள், இந்த நிலத்தில் போய் உழுதால், தகராறு ஏற்படும் என்று சொல்லி, 144 சாதாரண செய்யப்படுகிறது. எப்போழுது? உழுத பிறகு, விதை விதைத்த பிறகு, நாத்து நடக்கூடிய காலத்தில், 144 தடை உத்தரவு போடப்பட்டு, பல இடங்களில் அமுல் செய்யப்பட்டு இருக்கின்றன. அதே மாதிரி 145-வது section, Cr.P.C. உதையும் இன்று அமுல் படுத்தியுள்ளனர். வேடிக்கை என்னவென்றால், 145-வது section பிரகாரம் Subdivisional Magistrate-க்கு என்ன அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டது? இந்த விவசாயிகள், அவர் முன்பு “நாங்கள் என்ன அந்த நிலத்தில் உழுகிறோம், எங்களுக்குத்தான் உழும் பாத்தியதை இருக்கிறது” என்று ருசுப்படுத்த வேண்டும். எனக்குத் தெரிந்த அளவில், சில போலீஸ் அதிகாரிகள், summons serve செய்து, அந்த விவசாயிகள், ருசுப்படுத்த முடியாத நிலையில், உள்ளே நுழையக்கூடாது என்று சொல்லி, 4 போலீஸ்காரர்களை அனுப்புகிறார்கள், Criminal Procedure Code எதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டது? இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுப்பதற்காக சட்டம் இயற்றப்படுகிறது என்கிறோம், சட்டத்தை இயற்றிவிட்டு, 144, 145 sections-ஐ Cr.P.C.-யில் உபயோகப்படுத்தக்கூடாது.

Cr.P.C.-ஐத் திருத்தவேண்டுமானால், Pre-Deposit-ன் assent எல்லாம் வாங்கவேண்டும். இருந்தாலும் சர்க்கார் உடனடியாக ஒரு காரியம் செய்யமுடியும். இந்த மாதிரி, நிலத்தகராறுகளில், விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் நோக்கம் தான், பிரதான நோக்கமாக இருக்கிறது. இந்த நோக்கத்தோடு, நாம் பல சட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடிய காலத்தில், “நீங்கள் 144 உத்தரவு போடவேண்டும் என்று மாக்ஜிஸ்ட்ரேட்டுகளுக்கு வண்ணப்பம் போடாதீர்கள், அந்த மாதிரி 144, 145 sections-ஐ உபயோகிக்கும் முறையைத் தடுக்க வேண்டும்” என்று போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு சர்க்கார் சுற்றறிக்கை விடுப்பார்களானால், நிச்சயமாக, இது பெரிய அளவுக்கு விவசாயிகளுக்குப் பயன்படும் என்பதை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். 144 கேட்கக் கூடியவர்கள் நிலச்சுவாந்தார்களையொழிய (tenants) விவசாயிகள் “எனக்கு 144 உத்தரவு கொடு”

16th August 1956] [Sri P. Ramamurthi]

என்று கேட்கக்கூடிய நிலைமையில் இல்லை. சாதாரண விவசாயிகள், 5, 6 ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் கேட்கமாட்டார்கள். நூறு, 150 ஏக்கர் உள்ளவர்கள் கேட்கலாமே தவிர, சாதாரண சின்ன சாகுபடியாளர்கள் 144, 145 உத்திரவு கேட்கிறதான நிலைமையில் இல்லை. ஆகவே அதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டியது அவசியம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, திடீரென்று, இந்த amendment வந்திருக்கிறது. இதில், நான் சில விஷயங்களை முக்கியமாக எடுத்துக் கூறவேண்டியிருக்கிறது. இன்றைக்கு, வேறு எந்த விதமான தொழிலும் இல்லாமல் சிலர் இருந்தால், உதாரணமாக ஏதாவது வேலையில் இருந்தவர்கள், வேலை போய்விட்டு இருந்தால், B. & C. Mill-ல் வேலை பார்த்து, அந்த வேலை போய்விட்ட பிறகு, வேறு வேலை கிடைப்பதற்கு வழி இல்லை என்ற நிலைமையில், அவர்களுக்கு 4 ஏக்கராக நிலம் சொந்தமாய் இருக்கிறது, அந்த நிலத்தையே நம்பிப் பிழைப்பதற்கு வழி செய்வது ஓரளவுக்கு அவர்களுக்குப் பிரயோசனம் உண்டு. அந்த நிலத்தை உழுது சாகுபடி செய்வதான காரியத்தில், அதற்கு வேண்டிய கருவிகளைக் கொடுத்து உதவுவதில் அர்த்தம் இருக்கிறது. ஆனால் எந்த அளவு கொடுக்க வேண்டும், யாருக்குக் கொடுக்க வேண்டும், என்னென்ன நிபந்தனைகள் விதித்தாக வேண்டும் என்பதையெல்லாம் பூரணமாகப் பரிசீலனை செய்து பார்ப்போம். திடீரென்று ஒரு amendment-ஐக் கொண்டு வருகிறார்கள். Amendment-ஐப் பார்த்தால், பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்பதை உணர்கிறேன். ஆகவே இதை இன்னும் பரிபூரணமாகப் பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டியது அவசியம் என்பதை உத்தேசித்து, அதனால், இது சம்பந்தமாக நாம் ஒரு Select Committee-ஐ உடனடியாகப் போட்டு, அதில் இதைச் சரியாகப் பரிசீலனை செய்து திருத்தம் செய்வேண்டியது அவசியம் என்று நான் கருதுகிறேன். ஸ்ரீ சுப்ரமணியம் சொன்னார், “பின்னால் pressure வரும்” என்று சொன்னார், நிர்ப்பந்தம் வரும் என்று எனக்குத் தெரியும். சர்க்கார் சம்பந்தப்பட்ட வகையில், அவர்களின் எந்த நிர்ப்பந்தத்துக்கும் உள்ளாகமாட்டார்கள் என்ற உத்தரவாதம் கிடைக்க வேண்டும். நிர்ப்பந்தத்திற்கும், நியாயத்திற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. நிர்ப்பந்தம் வேறு, நியாயம் வேறு. எந்த pressure-க்கும் உள்ளாக மாட்டோம் என்ற உத்தரவாதத்தை, நம்பிக்கையை ஸ்ரீ சுப்ரமணியத்தால் கொடுக்க முடியும் என்று நினைக்கிறேன். அந்த உத்தரவாதம் இருக்குமானால், நாம் pressure-க் கண்டு பயப்படுவேண்டியதில்லை. இதைப் பூரணமாகப் பரிசீலனை செய்து பார்த்து, அந்த வகையில், இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வருவது சாத்தியம். அந்த மாதிரி திருத்தம் வந்தாலும், 2 வருஷத்துக்குத்தான் அமுலில் இருக்கப் போகிறது, 2 வருஷத்துக்குப் பிறகு, நிலம் சம்பந்தமாக ஒரு ஸ்திரீமான சட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டியது அவசியம் என்று கூறுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில், இந்தத் திருத்தம் அவசியமா? அவசியமாக இருக்குமானால், எந்த அளவுக்கு அவசியமான முறையில் மாற்றவேண்டும், என்னென்ன நிபந்தனையில் இதைப் போடவேண்டும் என்பதைப் பரிசீலனை செய்யவும், definition clause எப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்பதைப்பற்றி ஆலோசனை செய்வதற்கும், Select Committee-யை இதில் ஏற்படுத்துவது அவசியம். சர்க்காரும் வேலை செய்து, அடுத்த மாதம் செப்டம்பர் 26-க்குள் இந்தச் சட்டத்தை முதலில் pass பண்ணவேண்டும். 26-ந்தேதி செப்டம்பர் மாதத்துக்குள், நிறைவேற்றும்படியான வகையில், நாம் ஒரு செலக்ட் கமிட்டியை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று, நான் சொல்கிறேன்.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே! இப்போது இந்த குடியானவர்கள் பாதுகாப்பு மசோதாவில் சர்க்கார் ஒரு திருத்தம் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பொறுத்தவரையிலே அல்லது இந்தக் குடியானவர்கள் விஷயத்திலே ஒரு சட்டத்தை செய்வது அவசியம்தான். முதலாவது அடிப்படை அம்சம் என்னவென்றால் உணவு உற்பத்தியை எந்தச் சட்டமாவது அதிகப்படுத்து

10-55
a.m.

[Sri P. G. Karuthiruman]

[16th August 1956]

வதற்கான வழி வகையில் இருந்தால், அதை உடனடியாக நிறைவேற்று சிற்திலே, அதைக் கொண்டு வருவதிலே ஒரு கஷ்டமும் இருக்காது. நல்ல பரிசீலனை செய்து, பல நோக்கங்களில் பார்க்கும்படியான சந்தர்ப்பங்களிலே நாம் கொண்டுவரும்படியான ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் சிக்கல்களும் கேட்கும் வளர்ந்துகொண்டுதான் வந்திருக்கிறது என்பதை மிகத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். முதலாவதாக, இந்த நிலச் சீர்த்திருத்தம் கொண்டு வருவதற்கு முன்னால், இந்தக் குடியானவர்களை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றும் தடுக்கவேண்டும் என்று நாம் சட்டம் கொண்டுவந்தோம், அது மிகவும் வரவேற்கத்தகுந்த அம்சம்தான். சாதாரண கிராமப் பகுதியில் நாம் போய்ப் பார்க்கப்போமானால் பெரும் மிராசுதார்கள் யாரும் குடியானவர்களை வெளியேற்றுவது கிடையாது. ஆனால் அவர்கள் மேல் குற்றம் இருந்து, விவசாயிகள் ஒழுங்காக வேலை செய்யாமல் இருந்தால், உரம் போடாமல் இருந்தால், அல்லது பூமிமை சரியான யாதுகாப்பான நிலைமையில் வைத்துக்கொள்ளாமல் இருந்தால்தான், அவர்களை வெளியேற்றுகிறார்கள், அதாவது அந்தக் கிராமப் பகுதியில், மிராசுதார்களும் நிலச்சவான்தார்களும் நன்றாக இருக்கவேண்டுமானால் அங்கு இருக்கும்படியான குடியானவர்களை நல்ல நிலைமையில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அவர்களுடைய வாழ்வும் நல்ல வாழ்வுவாக இருக்கவேண்டும். குடியானவர்களுடைய நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமாகவும் இருக்கவேண்டும். ஒரு சில இடங்களில்தான் குடியானவர்களைச் சிலர் தூண்டிவிட்டு அவர்களுக்கு இந்த உரிமையை ஊர்ஜிதப்படுத்துவதற்கு சில சிக்கல்கள் ஏற்படுத்திக்கொண்டு வருகிறார்களே தவிர, அது மனதார அல்ல என்பதைப் பல தடவைகள் இந்தச் சட்ட சபையில் எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறேன். இப்போதும் சொல்கிறேன். அவர்களுக்குப் பாத்தியம் கொடுக்கக்கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. அன்பினால், அந்தப் பாத்தியம் இருக்கவேண்டுமே தவிர, அதிகாரத்தால், உரிமையால் அது இருக்கக்கூடாது. அவர்களுடைய நல்லெண்ணத்தை வைத்து சிறந்தமுறையில் இருக்கவேண்டும், நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமாய் இருக்கவேண்டும் தவிர, தடுவணத்தை மூட்டி, நன்மை பெறவேண்டும் என்பதோ அல்லது பகிர்ந்து கொடுப்பது சர்க்கார் கடமை என்றோ நினைக்கிற மனப்பான்மை அவ்வளவு நல்லது அல்ல. சமீபத்தில் திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவில் ஏற்பட்ட கலவரத்தைப் பார்த்தால், சட்டம், பாதுகாப்பு அளிக்கின்றதைத் தடுக்கின்றார்கள் என்று பொது மக்களைத் தூண்டிவிட்ட நிலைமையில் அங்கு இருக்கும் பெரிய நிலச்சவான்தார்கள் கிராமக் குடியானவர்கள். இவர்கள் நல்லெண்ணத்தைத் தடுத்து, மீண்டும் மீண்டும் ஒரு குழப்பமான நிலைமையை உண்டாக்கிக்கொண்டு தான் வந்திருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் ஒருவருக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டுமென்று சொல்லக்கூடியவர்கள் மிராசுதார்களுக்கு ஆபத்து வந்தாலும் விவசாயிகளுக்கு ஆபத்து வந்தாலும் எல்லோருக்கும் நீதியும் சட்டமும் நிலநாடாப்படவேண்டும். இப்பொழுது இருக்கும்படியான நிலையிலே சாதாரணமாக குடியானவர்களை வெளியேற்றக்கூடாது என்று சொல்லும் போது, உண்மையாகவே பூமியில் பாடுபடும் குடியானவர்கள் எத்தனை பேர்கள் என்றால், 25 சத விதிக் பேர்கள் தான் இருப்பார்கள். பாக்கி இருக்கக்கூடியவர்கள் பிறருக்குச் சொந்தமான நிலத்தை உள் குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டவர்களாக இருக்கும். நிலச் சொந்தக்காரர்கள் ஏன் நிலத்தை குத்தகைக்கு விட்டார்கள் என்றால், அதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கலாம். ஊரிலேயே இல்லாமல் வேறு இடங்களுக்குப் போயிருப்பதாலே நிலத்தைக் குத்தகைக்கு விட்டிருக்கலாம். வயது வராதகுழந்தைகளுக்கு “கார்டியன்” என்ற முறையிலே சிலர் நிலத்தைப் பிறரிடம் குத்தகைக்கு விட்டிருக்கலாம். நிலத்தைக் குத்தகைக்கு விடுபவர்கள் எல்லாம் நிரந்தரமாகவே இன்னொருவரிடமே விட்டு வைத்திருக்க வேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை. ஐந்து வருஷத்திற்குப் பின்னால்கூட ஒருவருக்கு பூமியின்மேல் அபிமானம் ஏற்பட்டு தானே நேரில் விவசாயம் செய்யலாம் என்ற ஆசை தோன்றலாம். நல்ல நிலையிலே பண்ணையை வைத்து நடத்தவேண்டுமென்ற அக்கரையும் வேலை செய்யக்கூடிய திறனும் இருப்பவர்களுக்கு நிலம் கிடைப்பதற்கு ஒரு செளகரியம் அவசியம்

16th August 1956]

[Sri P. G. Karuthiruman]

செய்தாகவேண்டும். இப்பொழுது இருக்கும் குடியானவர்களையும் இப்பொழுது இருக்கும் பெரிய பெரிய மிராச்தார்களையுமே மனதில் வைத்துக் கொண்டு சட்டம் செய்தால் பிற்கால சந்ததிகள் நிச்சயமாக மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதை நான் இப்பொழுது சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தமானது மிகவும் பொருத்தமும் அவசியமும் உள்ளதுமான திருத்தம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

விதவைகளுக்கு ஜீவனம்சமாக நிலம் விட்டிருக்கலாம். அந்த நிலத்தை அந்த விதவைகளே உழுது பயிரிடுவது என்பது சாத்தியமா? பிறரிடம் விட்டுத்தானே ஆகவேண்டும்? ஆகவே, “உழுபவர்களுக்குத்தான் நிலம் சொந்தம்” என்பது பொருத்தம் இல்லாத வாதம் என்று தான் சொல்ல முடியும். இந்த நாட்டிலே நிலச் சொந்தக்காரர்களே வேலை செய்தால்தான் நிலம்வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்வது இயலாத காரியம். அப்படிப் பார்த்தால் விவசாயிகளும் தாங்கள் குத்தகைக்கு எடுத்துக் கொள்ளும் நிலத்தை தாங்களே, பிறர் உதவியின்றி, பிறருடைய உழைப்பின்றி உழுது பயிரிட்டு அறுவடை செய்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. அவர்களும் பிறருடைய உழைப்பைப் பெற்றுத்தான் காரியங்கள் செய்கிறார்கள். ஒரு ஏக்கராவலை உழவுதற்குப் பத்தி கூலி ஆட்கள் வேண்டும். அறுவடை செய்ய வேண்டுமானால் 20 ஆட்கள் வேண்டும். ஆகவே, நிலச் சொந்தக்காரர்கள் தாங்களே நிலத்தில் உழுது பயிரிடவேண்டுமென்ற வாதம் சரியல்ல. விவசாயத்திலே ஈடுபட்டிருக்கும்படியான குடியானவக் குடும்பங்களும்சூட, விவசாயத்திலே எல்லா காரியங்களை செய்துவிடுகிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. உலகத்திலே எந்த தேசத்திலும் இல்லாத ஒரு சமாசாரம். உழுபவர்களாக இருந்தாலும், தாங்களே எல்லா வேலைகளையும் செய்துவிடுகிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. அவர்களும் கூலி ஆட்களை வைத்துக் கொண்டுதான் பயிர் செய்யமுடியும். அதேபோல ஐந்து ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்களும் தாங்களே சொந்தமாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றால், அவர்களே பாடுபட்டேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை. மேற் பார்வை செய்துகொண்டிருந்தால் போதும். நல்ல முறையில் நிலத்தை உழுது பண்படுத்தி விவசாயம் செய்பவர்களுக்கு நிலத்தைக் கொடுக்க வேண்டியது நியாயம். நிலத்தைச் சொந்த முறையில் வைத்துக்கொண்டு பயிர் செய்பவர்களுக்கு நிலம் கிடைக்கவேண்டியதவசியம். ஆகவே, தாங்களே நேரடியாக உழுதால்தான் நிலம், இல்லாவிட்டால் நிலம் கிடை யாது என்னும் முறை உலகத்திலே எந்த தேசத்திலும் இடையாது.

குடியானவனுடைய வருமானத்தையும், விவசாயக் கூலியினுடைய வருமானத்தையும் கணக்கெடுத்துப் பார்த்தால் விவசாயக் கூலிகளுக்குத் தான் ரொம்ப லாபம் வரும் என்று புள்ளி விவரங்கள்தான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இரண்டு ஏக்கர், மூன்று ஏக்கர் நான்கு ஏக்கர் சாகுபடி செய்யும் படியான குத்தகைக்காரன் எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு ஏக்கருக்கு 50 ரூபாய் என்று சட்டப்படி வைத்துக்கொண்டாலும் 100 முதல் 150 ரூபாய் வரை மிச்சமாகும். அதே நிலையில் ஒரு விவசாயக் குடும்பத்திலே நான்கு பேர்கள் இருந்து அவர்கள் அத்தனை பேரும் விவசாயக் கூலியாக இருந்தால் தினம் ஒன்றுக்கு இரண்டு ரூபாய் வீதம், 200 ரூபாய் வரைக்கும் கூலியாக பெறுவதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. ஆகவே, குடியானவனுக்கு இருந்தால்தான் லாபம் பெறமுடியும், விவசாயக் கூலியாக இருந்தால் லாபம் கிடையாது என்ற வாதம் பொருத்தமானதல்ல. ஐந்து ஏக்கருக்குக் குறைவாக நிலம் வைத்திருக்கும் விவசாயக் குடும்பத்திலிருக்கும் எல்லோரும் உழைப்பார்களானால் அவர்களுக்கு லாபம் அதிகமாக இருக்குமென்பதை நான் வற்புறுத்திக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

விவசாயம் செய்யவேண்டுமென்ற ஆசை இருப்பதனால் மட்டும் காரியம் நடக்கமுடியாது. விவசாயத் தொழில் நல்ல முறையிலே நடத்தக்கூடிய முறையும் பூரணமாகத் தெரிந்திருக்கவேண்டும். 365 நாட்களிலே 140 நாட்களுக்குத்தான் விவசாயத்திலே ஈடுபட்டிருக்கக்கூடியவர்களுக்கு வேலை இருக்கும். ஏனைய நாட்களில் அவர்களுக்கு சிறு கைத்தொழில், கிராமக் கைத்தொழில் ஈடுபடுவதற்கு வசதி செய்து கொடுப்போமானால் இம்மாதிரி பிரச்சனை நீங்குவதற்கு முடியும்; விவசாயம் கட்டுப்படியாகக்

[Sri P. G. Karuthiruman]

[16th August 1956]

கூடிய முறையில் நடக்கும். இல்லாவிட்டால் விவசாயம் நஷ்டத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய தொழிலாகவேதான் இருக்கும். விவசாய வேலை இல்லாத நாட்களில் அவர்களுக்கு வேறு கைத்தொழில் ஏற்படுத்திக் கொடுக்காவிட்டால், விவசாயத்தையே முற்றிலும் நம்பிக்கொண்டிருப்பது மேலும் நஷ்டத்தையே கொடுத்து, நிலைமை மிகவும் கேலவமாகப் போய்விடும், என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நிலத்தில் பயிரிடும் குடியானவர்களை நிலச் சொந்தக்காரர்கள் அக்கிரமமாக வெளியேற்றக்கூடாது என்பதும், விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்பதும் நியாயம்தான். ஆனால், சட்டத்தினால் மட்டும் பாதுகாப்பு இருந்தால் போதாது. சட்டத்தின் மூலம், அதிகாரத்தின் மூலம், விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு கட்டாயம் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. எந்தக் காரியமும் அதிகாரத்தின் பேரால் செய்வது நிச்சயமாக வெற்றிகரமாக இருக்க முடியாது. மிராசதார்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் இடையே நல்ல எண்ணமும் அன்பும் பாதுகாக்கப்பட்டால் தான் எந்த விஷயமும் முடியும்.

இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் திருத்தம் மிகவும் பொருத்தமான திருத்தம். ஏழைக் குடியானவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் திருத்தம் செய்வது வாஸ்தவம். எல்லாப் பகுதி மக்களையும் காப்பாற்ற வேண்டியது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு. எல்லோருக்கும் பாவுதுகாப்பு அளிக்கப்படவேண்டும். எல்லா மக்களுடைய நலனையும் காப்பாற்ற வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை. மக்களுக்கிடையே அதிருப்தியை அதிகப்படுத்தி, ஒரு தரப்பினருக்கு ஆபத்தை விளைவிக்கும் நிலையில் இருக்கும் உரிமைக்கேடான அனுபவிக் முடியாத தன்மையிலே எந்த அரசாங்கமும் நடந்துகொள்ள முடியாது. மக்கள் அரசாங்கம் என்றால், தேசத்திலே உள்ள எல்லா மக்களுக்கும் பிரதிநிதிகளாக இருந்து, எல்லா மக்களுடைய நலனையும் பாதுகாக்கவேண்டும். அப்படி இருந்தால்தான் அரசியல் சட்டத்திலே வழங்கியிருக்கும் உரிமைகளை எல்லோருக்கும் பாதுகாத்து கொடுத்ததாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். ஐந்து எக்கருக்குப்பட்டு நிலம் வைத்திருக்கும் படியானவர்களுக்கு நிலம் கடைக்கும்படியான ஒரு முறைபை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கும் திருத்தம் மிகவும் அவசியம். நேரடியாக உழைப்பவர்களுக்குதான் நிலம் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று எதிர்ப்பாட்டிக்காரர்கள் சொல்வார்களானால் அது சரியல்ல. அப்படிப்பட்டாரை எத்தனையோ குடியானவர்களுக்கு ஏர் பிடித்துக்கூட உழைத் தொரியாது. ஆகவே, இந்தத் திருத்தத்தை எல்லாக் கட்சியினரும் மனப்பூர்வமாக ஆதரித்து, பொறுக்குக் கீழ்ப்படியிலும்சுட மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் இதை ஆதரிக்கிறேன்.

11-05
a.m.

SRI L. C. PAIS : Mr. Speaker, Sir, I support the Bill and also welcome very enthusiastically the amendment proposed by the Government giving opportunity to the landlord to resume lands for his own purposes. At the same time, I also wish to make it clear that if the move is that the whole matter should go before a Select Committee, I have no objection to that course also provided the matter is dealt with expeditiously and the relief required is given as early as possible.

So far as South Kanara is concerned, we had this sort of protection for the tenants during the last two years. I then assured the Hon. Minister and this House that this measure had been working very satisfactorily and that everybody had proper advantage and benefit out of this measure. The good tenants have been protected and the bad tenants certainly cannot expect protection. I may say also that so far as the landlords are concerned, they were,

16th August 1956] [Sri L. C. Pais]

as a class, not opposed to this measure for the simple reason that they thought that by an enactment of this sort, their rent would be got in time without having to go to the Court of law. So, instead of having stray legislation here and there, it is a very good step which the Government have taken by including South Kanara also under the provisions of the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956, and I heartily welcome this move.

So far as tenants are concerned, we have been fighting principally for two things. One is security of tenure and the other is fixation of rent. We feel that as a result of this measure and as a result of the measure which is going to be introduced in the near future, the position of the tenants would certainly improve. As was so very correctly pointed out by the Hon. Minister just now, what about the position of the lesser landlords and the poorer landlords? I may say Sir, that so far as South Kanara is concerned, there are many such landlords. On account of the Aliasanthana Act, the partitions and the like, many families have got into troubles and many landlords who once belonged to big families have been made to depend upon their slender income which they get out of their lands. Taking into consideration this aspect, it is absolutely necessary that in any event, whatever legislation may come, they are right in resuming the land whenever it is necessary for their own purposes, provided they actually cultivate the land within a particular year and provided they have not immense acreage to cultivate. This right has to be respected and we are thankful to the Government in having brought forward this amendment in time. Speaking for myself, I have great pleasure in supporting this wise measure.

* SRI C. KANDASAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடுவதற்கு அரசாங்கத் தரப் பிலே முடிவு செய்திருப்பதை வரவேற்கிறேன். இருந்தாலும், இன்றையதினம் நிலச் சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக அரசாங்கத் தரப்பிலேயுள்ளவர்களுடைய போக்கைப்பற்றி சில வர்த்தகர்கள் நான் சொல்லக்கூன் விரும்புகிறேன். நியாய வார மசோதா செலக்ட் கமிட்டியின் பரிசீலனை முடிந்து வந்து விட்டதாகவும், அடுத்த மாதத்தில் அதை எடுத்துக்கொள்ளப்போவதாகவும் மந்திரி அவர்கள் கூறிப்பிட்டார். அந்த சட்டம் மூலத்தில் விவாதிக்கப் படும்போது கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பங்கெடுத்துக்கொண்டார். ஒரு வேலிக்கு அதிகம் நிலம் வைத்துக்கொண்டு சாகுபடி செய்யக்கூடிய குடியினவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தினுடைய நன்மை கிடைக்கக்கூடா தென்று திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்தார். அப்படிக் கொண்டுவரு வதைப்பற்றி ஆட்சேபணை கிடையாது. ஒரு வேலிக்கு அதிகமாக சாகுபடி செய்யக்கூடியவர்கள் நிலத்தை மீண்டும் நிலச்சவாந்தார்களிடம் கொண்டு ஒப்படைக்கக்கூடிய இந்த விதி நிதிச்சவான்கள் நிலத்தை மீட்க பயன் படக்கூடிய முறையில் இருந்தால் ஒத்துக்கொள்ள முடியாது என்று கூறினேன்.

11-09
a.m.

விவசாயிகள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை இந்தத் திருத்த மசோதா மூலமாக இரண்டு வருஷத்திற்கு நீடிக்கும்போது, கொள்கை சம்பந்தமான ஒரு விஷயத்தையும் அதில் புதுத்தக்கூடாது. அப்படி புதுத்தியிருப்பதைப் பார்க்கும்போது ஆச்சரியப்படுகிறேன். நிலச் சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக சர்க்காருடைய போக்கு எப்படிப்போகுமோ என்று சந்தேகப்படவேண்டியிருக்கிறது. இந்தத் திருத்த மசோதாவை இன்னும் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு மீண்டும் விட்டால் இன்னும் பல நிர்ப்பந்தங்கள் வரலாம் என்ற பயத்தை நிதி மந்திரி அவர்கள் தெரியப்படுத்தியது உண்மையாகவே இருக்குமோ

[Sri C. Kandasamy] [16th August 1956]

என்று நினைக்கிறேன். பொறுக்குச் சமிட்டிக்குப் போகும்போது, ஒரு வேலிக்கு, அதாவது 6½ ஏக்கருக்கு உட்பட்டு நிலம் வைத்திருப்பவர்களோ ஐந்து ஏக்கருக்கு உட்பட்டு நிலம் வைத்திருப்பவர்களோ, மீண்டும் நிலத்தை தத்தைதாரர்களிடமிருந்து எடுத்துக்கொள்வதற்கு உரிமை கொடுத்த விட்டால் இந்தச் சட்டத்தில் மீதம் ஒன்றுமே இருக்காது என்று நிதி மந்திரியே பொறுக்குச் சமிட்டியில் பேசி இருக்கிறார். பதினைந்து நாட்களாக சுதேச மித்திரன், இந்து பத்திரிகைகளில் வந்திருந்த தலையங்கங்களும், அதில் அவர்கள் போட்ட கூப்பாடுகளுக்கும் நிதி மந்திரி அவர்கள் அச்சமைய ஆரம்பித்தள்ளு ரொம்ப கவனிக்கப்படவேண்டிய விஷயங்கள்.

ஐந்து ஏக்கருக்கு உட்படவர்கள் நிலத்தை சொந்த சாகுபடிக்கு வைத்துக் கொள்வதற்கு உரிமை கொடுத்த 6/2-3 ஏக்கருக்கு அதிகமாக நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு சட்டத்தில் சண்ட சலுகை கிடையாது என்று செய்து விட்டால் வரப்போகும் நிலச் சீர்திருத்தத்தில் என்னதான் மீதம் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. கஷ்டப்படுகின்றவர்களுக்கு ஆதாயம் கொடுக்கவேண்டுமென்ற அடிப்படை இருக்கவேண்டுமென்றால் இரு தரப்பாருக்கும் பொருந்தும்படி பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். ஐந்து ஏக்கருக்கு உட்படவர்கள் சாகுபடியாளராக இருந்தால் அவர்கள் அனுதாபத்தக்கும் நிவாரணத்தக்கும் லாயக்குள்ளவர்கள் அல்லவா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது நிலச்சீர்திருத்தத்தை இவர்கள் கொண்டுவரக்கூடிய விதம் எப்படியிருக்குமோ என்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. விவசாயிகள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை இன்றி வருஷங்களுக்கு நீடிப்பதும் நியாய வரம் மோதா வா இருப்பதும் உச்ச வரம்பைப்பற்றி டேச்சே இல்லாமல் இருப்பதும் இந்தக் குழப்பங்களினால் விவசாயிகளுக்கு ஏற்படும் பல கஷ்டங்களுக்கு பல உதாரணங்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டினார். 144, 145 செக்ஷன் எந்த விதத்திலே அமுலாக்கப்படுகிறது என்பதையும் எடுத்துக் காட்டினார். இரண்டு வருஷ காலமாக எத்தனை “ரிட்” மனுக்கள் வந்திருக்கின்றன என்பதை அட்வொகேட்-ஜெனரலைக் கேட்டுப்பார்க்கும்படி அரசாங்கத்தாரை கேட்டுக் கொள்கின்றேன். எந்த அடிப்படையில் ரிட் மனுக்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் அரசாங்கம் சிந்தித்து ஒழுங்கான திருத்தங்களைக் கொண்டுவருவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். போன வருஷம் சாம்பிசுவியர் சொத்தாக இருந்தது அடுத்த வருஷம் அவர் மகன் சொத்தாக இருக்கிறது. இந்த வருஷம் மகன் ரிட் போடுகிறான். விவசாயிகளின் தலைமை தடவுவதற்காக மிராசதாரர்கள் நிலத்தை துண்டு துக்காணியாக பங்கு போட்டு பிரித்துக்கொண்டு விடுகிறார்கள். உயர் நீதிமன்றத்தின் ரிட்சன் வந்து குவிந்துகொண்டிருக்கின்றன. இதையெல்லாம் அரசாங்கம் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு சட்டத்தை திருத்துவதற்கு முன் வராது வருத்தத்தக்க விஷயம்தான். இந்த மாதிரி சட்டம் செய்தால் அது மிராசதாரர்கள் மேலும் 144 உத்தரவு வாங்குவதற்கு சாதகமாக இருக்கும் என்பதை அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இந்த நிலை விவசாயிகளை எந்த அளவுக்குக் கொண்டுவரும்வரம் என்பதையும் ஆலோசிக்கவேண்டும். ஒரு பக்கத்தில் நிலச்சுவான்தாரர்களின் நிர்ப்பந்தத்திற்கும் மறுபக்கத்தில் பத்திரிகைகளின் ஒலத்துக்கும் அஞ்சி இம்மாதிரி சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்றே நினைக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது. அதேசமயத்தில் சர்க்கார் மக்கள் நாட்டு நலனுக்காக பாடுபடவேண்டும் தேசிய டுனருத்தாரணத்துக்கு உழைக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த சட்டத்தினால் விவசாயிகளுக்கு எந்த வழியில் நிவாரணமிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி யோசனை செய்தாவேண்டும். அரசாங்கம் விவசாயிகளுடைய கஷ்டங்களை உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கஷ்டங்களை நிவர்த்திப்பதற்கு உண்டிய சட்டங்களைக் கொண்டுவருவார்கள். இரண்டாவது ஐந்து வருட திட்டமும் இந்தப் பணியை அவர்கள் மீது சுமத்தி இருக்கிறது என்று நம்பியிருந்தோம். ஆனால் அரசாங்கத்தின் நடைமுறை நடவடிக்கைகளை உணர்ச்சுப்போழுது, இந்த சட்டத்தை ஒருவருக்கும் பலன் இல்லாமல் இரண்டு பக்கங்களிலும் செதுக்குவதைப் பார்த்தால், நிச்சயமாக விவசாயிகள் ஒன்று திரண்டு தாங்களும் மிராசதாரர்களைவிட சக்தி உள்ளவர்கள் என்பதை அரசாங்கத்துக்கு நிரூபித்துக்காட்டவேண்டிய நிலைமை

11-12
a.m

[16th August 1956] [Sri C. Kandasamy]

ஏற்படுகிறது. இதே நிதி அமைச்சர் முன்பு 5 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கக்கூடாது என்று சொன்னார். இப்பொழுது 5 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று திருத்தம் கொண்டுவரப்படுகிறது. இதைப் பார்க்கும்பொழுது மிராசுகாரர்களின் நிர்ப்பந்தத்துக்கு பயந்து இந்தத் திருத்தம் கொண்டுவரப்படுகிறது என்றுதான் நினைக்கவேண்டியதாய் இருக்கிறது. இந்த மசோதாவில் இன்னும் சில நியாயமில்லாத விஷயங்கள் இருக்கின்றன. 1952-வது வருஷத்தி் லிருந்து குத்தகை வாரத்தை கொடுக்கவேண்டுமென்பது போன்ற சில விதிகள் நியாயமானதல்ல. இவைகளெல்லாம் பொறுக்குக் கமிட்டியில் விவாதித்துக் கொள்ளலாம். ஆகவே இப்பொழுது என்னுடைய பொதுவான அபிப்பிராயத்தைக் கூறிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

***SRI P. B. K. RAJACHIDAMBARAM:** கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நான் முழு மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். சென்ற ஆண்டில் செய்யப்பட்ட இதே சட்டம் எவ்வளவு தூரம் பலன் அளித்தது. அதை நாம் எந்த வகையில் திருத்தவேண்டுமென்பது பற்றி எதிர்சட்சித் தலைவர் குறிப்பிட்டார். ஒரு விஷயத்தை நான் சபையின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தையும் மீறி ஒரு குடியானவன் நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றப்பட்டால் என்ன செய்வது என்பதற்கு சட்டத்தில் இடமில்லாத காரணத்தினாலே ஏற்பட்ட தொல்லைகளை நான் நேரிடையாக அறிவேன். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சொன்ன ஒரு சிறிய விஷயத்தைப்பற்றி நான் அவருடன் ஒப்புக்கொள்ள தயாராக இல்லை. போலீஸ் அதிகாரிகள் மிராசுகாரர்கள் பக்கம்தான் வருவார்கள், குடியானவர்கள் பக்கம் வரமாட்டார்கள் என்று அவர் சொன்னார். அவ்வாறு இல்லை. அம்மாதிரியான போலீஸ் அதிகாரிகள் நம் ராஜ்யத்தில் இல்லை என்பதை நான் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

SRI P. RAMAMURTHI: நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. 144 செக்ஷன் உத்தரவை பல இடங்களிலே போலீஸ்காரர்கள் வாங்கிக் கொடுக்கிறார்கள் என்றுதான் சொன்னேன். எல்லா போலீஸ் அதிகாரிகளும் அப்படி இருக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை.

SRI P. B. K. RAJACHIDAMBARAM: சென்ற ஆண்டு இயற்றிய சட்டத்தில் சட்டத்தை மீறி ஒரு குடியானவன் வெளியேற்றப்பட்டால் அதைத் தடுப்பதற்கு ஏற்ற வசதி இல்லாத காரணத்தினால், திருச்சி ஜில்லாவில் ஏற்பட்ட ஒரு குழப்பத்தை பத்திரிகைகளில் வந்திருக்கக்கூடிய பல செய்திகளின் மூலம் அறாங்கமும் சென்னை ராஜ்ய மக்களும் அறிந்திருப்பார்கள். சட்டப்பிரகாரம் விவசாயிகள் குத்தகை கொடுக்கத் தவறினால் நிலச்சுவான்தார்கள் ரெண்டு-கோர்ட்டுக்கு அவர்களை வெளியேற்ற மனுச் செய்துகொண்டால், 6 மாதங்களவரையிலும் கூட மனுக்கள் பைசலாகாத காரணத்தினாலே குத்தகை பாக்கியுள்ள விவசாயியை மீண்டும் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறான் என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவருகிறேன். இதற்கு சட்டத்திலே தகுந்த பிரகாரமில்லை. உழுதவன், உழாதவன் தனக்கு நிலம் வேண்டுமென்று ஒரு மனு கொடுக்கலாம். சட்டத்திலே அதிகாரமில்லாத தாசிஸ்தார் அதுபற்றி முடிவு செய்யலாம். அந்த முடிவை போலீஸார் நிறைவேற்றி வைக்கலாம் என்ற ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்த சூழ்நிலைக்கு இடம் கொடுக்காமல் திருத்தம் கொண்டுவரப்படவேண்டும். ஒருவன் நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றப்பட்டுக் கூடாது என்றிருந்தபோதிலும், வெளியேற்றப்பட்டால் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படவேண்டுமென்று திட்டவடமாக சட்டத்தில் கூறப்படவேண்டும். இந்த விஷயத்தில் நான் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சொன்னதை ஒப்புக் கொள்கிறேன்.

ஐந்து ஏக்கருக்குள்பட்ட நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு விலக்களிப்பது பற்றி நண்பர் ஸ்ரீ கந்தசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டார். இந்த மசோதா சபையில் சென்ற ஆண்டு விவாதிக்கப்பட்ட போதே உருவான கொள்கை

[Sri P. B. K. Rajachidambaram] [16th August 1956]

தான் இது. இது புதிய கொள்கை அல்ல என்பதை நான் அவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு வேலிக்குள்பட்ட நில வைத்திருக்கும் சிறிய மிராசுதாரர்களுக்கு நிலத்தை சொந்த சாகுபடிக்கு எடுத்துக் கொள்ள ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சபையிலே ஏற்கனவே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதுதான். ஆகவே இது புதிதாக வகுக்கப்பட்ட ஒரு கொள்கை அல்ல என்பதை சபையின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

சென்ற ஆண்டிலே அமுலாக்கப்பட்ட இந்த சட்டத்தினால் ஏற்பட்ட கஷ்டங்களையெல்லாம் பொறுக்குக் கமிட்டியில் தீவிரமாக ஆலோசித்து முடிவு செய்யலாம். ஆதலால் இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு விடவேண்டுமென்ற யோசனையை நான் ஆதரிக்கிறேன். நாம் எவ்வளவு நல்லெண்ணத்தோடு சட்டத்தை இயற்றினாலும், அதை அமுல் செய்கின்ற அதிகாரிகள் தங்கள் சொந்தக் கருத்துக்களை அதில் புகுத்த இடமில்லாத வகையில் நாம் fool proof-ஆன சட்டத்தை இயற்றவேண்டுமென்ற எண்ணத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டு, நான் இந்த மசோதாவை ஆதரிக்கிறேன்.

SRI S. VADIVELU : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, சென்ற வருஷம் நிலத்தை விட்டு விவசாயிகளை வெளியேற்றக்கூடாது என்பதுபற்றி சட்டம் கொண்டுவந்த பிறகும், நமது சென்னை ராஜ்யத்தில் எவ்வளவு விவசாயிகள் நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதுபற்றி சர்க்காருக்கு பல தகவல்கள் மூலம் தெரிந்திருக்குமென்று நம்புகிறேன். குறிப்பாக இந்த சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கே ஒரு பெரிய போராட்டம் நடத்தவேண்டியதாயிருந்தது. இந்த சட்டத்தை அமுல் நடத்துவதற்கும் பல போராட்டங்கள் நடத்தி பல பேர்கள் சிறை செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. சென்ற வருஷம் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த பிறகு தஞ்சை, திருச்சி ஜில்லாக்களில் போலீஸ்காரர்களையும் அடியாளர்களையும் வைத்துக்கொண்டு அநேக விவசாயிகள் நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றப்பட்டார்கள் என்பதை சபையின் கவனத்துக்கு கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். இன்றைக்கு நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றக்கூடாது என்று சட்டமிருந்தாலும் கூட, வெளியேற்றவேண்டுமானால் சட்டப்பிரகாரம் ரெவின்யூ கோர்ட்டுக்கு மனுச் செய்துகொள்ளவேண்டுமென்று இருந்தாலும்கூட, மிராசுதாரர்கள் சிலர் கோர்ட் அதாவது முனிசிப் கோர்ட்டுக்கு என்னுடைய நிலத்தில் விவசாயி அத்துமீறி பிளேவசிக்கிறார் என்று மனுச் செய்துக்கொண்டு இன்னங்ஷன் ஆர்டர் வாங்கி விவசாயியை நிலத்தில் வரவொட்டாமல் தடுத்துவிடுகிறார்கள். சமரல கோர்ட் யார் பக்கமும் தீர்ப்புக் கூறாமல் இருக்கும் நேரத்தில் நிலத்தை சாகுபடி செய்துகொண்டிருந்த விவசாயி நிலத்தை உழமுடியாமல் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டு, நிலம் தொடர்ந்து மிராசுதார் கையில் இருக்கிறது. இந்த சட்டம் வந்தபிறகும்கூட எச். டி. மாளவியா போன்ற காங்கிரஸ்காரர்கள் நெல் களஞ்சியம் என்று சொல்லப்படும் தஞ்சை ஜில்லாவிலே சித்தமல்லியிலே 300 விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டு வாண்டையார் அந்த நிலங்களைச் சொந்த சாகுபடிக்கு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார் என்று தமிழ் நாட்டு காங்கிரஸ் பத்திரிகையிலே எழுதியிருக்கிறார். இந்த நிலைமையைப் பார்க்கும் பொழுது சர்க்கார் சட்டத்திலே இருக்கிற சிக்கல்களை வைத்துக்கொண்டு சட்டத்தையே மிராசுதாரர்கள் ஒரு முடமாக்குகிறார்கள் என்று ஒப்புக்கொள்ள வேண்டிய நிலைமையில்தான் நாம் இருக்கிறோம்.

11-22
a.m.

அடுத்தபடியாக, ஒரு வேலிக்குட்பட்ட நிலக்காரர்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. தஞ்சை ஜார் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் வந்த பிறகு, இந்த விதி விலக்கால் பல குத்தகைதாரர்களும் வாரம்தாரர்களும் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள் என்பதை தொடர்ந்து எடுத்துக்கூறி வந்திருக்கிறோம். இந்த முறையை சர்க்கார் கையாளக்கூடாது, இந்த விதி விலக்கை சர்க்கார் வாபஸ் வாங்க வேண்டும் என்பதை உணர்ந்து இதை வாபஸ் வாங்கவேண்டும் என்று கூறி வந்திருக்கிறேன்.

16th August 1956]

[Sri S. Vadivelu]

அடுத்தபடியாக, தஞ்சாவூரில் பல இடங்களில் போலீஸ்காரர்களை ஆதரவாக வைத்துக்கொண்டே குத்தகைதாரர்களையும், வாரம்தாரர்களையும் மிராசுகாரர்கள் வெளியேற்றி வருகிறார்கள். சென்ற வருஷம் நாகப்பட்டினம் தாலுகாவில் ஒரு கிராமத்தில் சில தரிசு நிலங்களின் சாகுபடி விஷயமாக தகராறு வந்தது. சாகுபடியாளர்களே சாகுபடி செய்யவேண்டுமென்று சமஸ்தக் கோர்ட்டிலிருந்து தீர்ப்புக் கொடுக்கப்பட்டது. அதற்கு மேல் அப்பீல் செய்ததில் மேல் கோர்ட்டில் மிராசுகாரர்களே சாகுபடி செய்ய வேண்டும் என்று தீர்ப்புக் கொடுக்கப்பட்டது. ஆகவே குத்தகைதாரர்களும் வாரம்தாரர்களும் சாகுபடி செய்வதை எப்படி எப்படி தடுக்க முடியுமோ அப்படியெல்லாம் தடுத்துவருகிறார்கள்.

நிலச்சீர்திருத்தம் செய்யப்படும் என்று பல வருஷங்களாகச் சொல்லப்பட்டு பல கமிட்டிகளுக்குப் பொது மக்களின் பணம் செலவழிக்கப்படுகிறது. சுப்பிரமணியம் கமிட்டி, தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் நிலச் சீர்திருத்தக் கமிட்டி என்று பல கமிட்டிகளுக்கு ஸ்டீக்கைக்காரன் ரூபாய்கள் பொது மக்கள் பணத்திலிருந்து செலவழிக்கப்படுகின்றன. அந்தக் கமிட்டிகள் கொடுத்த சிபாரிசுகளோ திருத்தங்களோ அங்கீகரிக்கப்படவில்லை.

திட்டக் கமிஷன் சிபாரிசு செய்திருக்கும் 75 சதவிகித வாரமோ அல்லது அகில இந்திய நிலச்சீர்திருத்தக் கமிட்டி சிபாரிசு செய்திருக்கும் 1/6 பங்கோ சட்டமாக்கப்படாதா என்று ஏழை விவசாயிகள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது சர்க்கார் இரண்டு ஆண்டுகளாக காலம் கடத்திவருகிறது. பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு மசோதாவை அனுப்பி பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்பது எதோ தட்டிக் கழிக்கும் மனப்பான்மையோடு செய்யப்படும் காரியமாகும். எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர் கொடுத்த திருத்தம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவேண்டும்; அந்தத் திருத்தம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை தான் நியாயமான முறையில் சட்டம் அமையும்.

தற்போது உழைப்பவனுக்கும் உழைப்பவனின் ரத்தத்தை உறிஞ்சுவனுக்கும் போராட்டம் நடக்கிறது. இந்தப் போராட்டத்தில் தாங்கள் எந்தப் பக்கத்தில் இருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக்காட்டவேண்டும். சர்க்கார் கஷ்டப்பட்டு உழைக்கும் விவசாயிகளின் பக்கத்தில் இருக்கிறதா அல்லது நிலப்பிரபுக்களாகிய பூதங்களின் பக்கத்தில் இருக்கிறதா என்பதை எடுத்துக் காண்பிக்கவேண்டும். ஆங்காங்கு நிலப்பிரபுக்கள் மகாநாடுகளைக் கூட்டி, “நாங்கள் சர்க்கார் கொண்டுவரும் நிலச்சீர்திருத்த மசோதாவை எதிர்க்கிறோம். வரி கொ்டா இயக்கம் நடத்தவோம்” என்று பேசி சர்க்காரை மிரட்டுகிறார்கள். ஆனால், ஸ்டீக்கைக்காரன் ஏழை விவசாயிகள் மகாநாடு கூட்டி தீர்மானம் நிறைவேற்றினால் அது கவனிக்கப்படுவதில்லை. தஞ்சாவூர் ஜில்லா பூராவும் ஸ்டீக்கைக்காரன் ஏழை விவசாயிகள் மகாநாடு கூட்டி சர்க்கார் கொண்டுவந்துள்ள நிலச்சீர்திருத்த மசோதாவை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று தீர்மானித்தால் அது கவனிக்கப்படுவதில்லை. அதற்குத் தகுந்தாற்போல் மிராசுகாரர்களுக்குத் தாளம் போடும் பத்திரிகைகளும், மிராசுகாரர்களின் மகாநாடுகள் நடந்தால், அப்போது, “ஸ்ரீ நாராயண சாமி மூப்பனார் தலைமையில் ஸ்ரீ சிவசாமி அய்யர் பேசினார்” என்று பத்திரிகைகள் பிரசுரிக்கின்றன. இம்மாதிரியாக ஏழை விவசாயிகளுக்கு பட்டை பட்டையாக நாமம் போடக்கூடிய நிலைமை இருந்துவருகிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமையில், ஏழை சாகுபடியாளர்களை பாதுகாக்க வேண்டுமென்றால், ஒரு வேலிக்கு உட்பட்ட நிலங்களுக்கு விதி விலக்கு அளிப்பதை நிறுத்திவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பளித்த கனம் தலைவர் அவர்களுக்கு என்னுடைய வந்தனத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI V. K. PALANISAMY GOUNDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா கொண்டு வந்திருப்பது ரொம்பவும் பொருத்தமானது. ஒரு வருஷத்துக்கு குத்தகைதாரர்களை வெளியேற்றக்கூடாது என்ற சட்டம் சென்ற வருஷம் நிறைவேற்றிவிட்டது. மீதமுள்ள நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் வரும் வரையிலும் குத்தகைதாரர்களை வெளியே

[Sri V. K. Palanisamy Gounder]

[16th August 1956]

யேற்றக்கூடாது என்று திருத்தச் சட்டம் வரவேண்டியது மிகவும் அவசியம். இன்னும் இரண்டு வருஷங்களுக்கு இந்தத் திருத்தச் சட்டம் அமுலில் இருக்கும். இரண்டு வருஷங்களுக்கு மாத்திரம் அமுலில் இருக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. இது சாகசவமாக இருக்கப்போகிற சட்டம்தான் என்று கொள்ளவேண்டும். இந்த திருத்த மசோதாவுக்கு இப்போது சர்க்காரால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் திருத்தம் ரொம்பவும் அவசியமானது என்று நான் நினைக்கிறேன். குத்தகைதாரர்களாக இருந்தாலும், அல்லது பூமி யின் சொந்தக்காரர்களாக இருந்தாலும் ஏழைகளாக இருப்பவர்களைக் காப்பாற்றவேண்டியது ரொம்பவும் அவசியம். உண்மையிலேயே ஏழை களாக இருப்பவர்களை பூமியின் சொந்தக்காரர்களாக இருக்கிறார்கள் என் பதால் கவனிக்கக்கூடாது என்று நினைப்பது சரியல்ல.

ஐந்து ஏக்கர்களுக்குப்பட்ட உள்ள பூமிகளை குத்தகைக்குக் கொடுத்த பிறகு சொந்த சாகுபடிக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமானால் அதில் பாதியை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தம் அவசியம் வேண்டியதுதான். ஐந்து ஏக்கர்களுக்குக் குறைவாக உடைய நிலச் சொந்தக்காரர்கள் ஏழைகளாகத்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்களை விட பணக்காரர்களாக இருக்கின்ற குத்தகைதாரர்களும் உண்டு. ஆகையால் இந்தத் திருத்தத்தை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இதற்கு முன்பு கூட்டுக் கமிட்டி போட்டு இதைப் பரிசீலிக்க சர்க்கார் ஒப்புக்கொண்டிருப்பது ரொம்பவும் பாராட்டத்தக்கது. இந்தத் திருத்தம் அவசியம் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

11-28
a.m.

* SRI M. NARAYANA KURUP : Mr. Speaker, Sir, I am not surprised at the eleventh-hour amendment tabled by the Hon. the Leader of the House which goes fundamentally against the principle embodied in the original Bill. I sensed some such things when four leading vested landed interests from the Congress Benches tabled an amendment of a similar nature. It has rightly been commented upon that the pace and manner of agrarian legislation in the various States have been consistent with the influence which the landed interests wield in the Congress Organization of the State. We know Bombay is an industrial State where the landlords do not have so much influence. Therefore we find there the fair rent is fixed at one-sixth of the gross produce. In this State, from the speeches we have already had we could have had more or less a clear idea of the influence which the landed interests wield in the Congress set-up of this State and the pressure exercised by them or the Ministry. When the Tenants Protection Bill was under discussion, we pleaded that a comprehensive agrarian reform legisla-tion should be brought forward. But the Minister evaded that issue and said that that Bill was only a temporary measure and that they should think in detail about the reform. If a comprehensive agrarian legislation with provisions for further safeguards had been brought forward, we could consider it. The time chosen for introducing this amending Bill has some meaning. It means that a comprehensive agrarian reform with a ceiling on holdings will come, if at all it comes, at a far-off time. We know not only from Congressmen but even from others that Consistent and persistent propaganda had been carried on to belittle the provisions of this Tenants Protection Bill and to belittle agrarian reforms. Of course, they have powerful vested interests. The Press and the platform had been briefed to conduct this propaganda.

16th August 1956] [Sri M. Narayana Kurup]

The Minister said in very mild terms that he wanted to give protection to small ryots. Does this amendment confine itself to small ryots? He said that as between a small ryot and an equally poor tenant, he chose the owner of the property. As for me, I would prefer the tenant to the owner.

In considering agrarian reform, we must have certain fundamental principles. To-day we find a millionaire earning crores of rupees and paying income-tax or a civil servant having a monthly income of Rs. 3,000 or Rs. 4,000 wants to be landowner. A Government servant, a big businessman, a lawyer, a doctor—everybody wants to pursue his own avocation, amass wealth, and be also a landowner. We know that land is limited. There are many people who cannot do anything; they have been placed by our Government in such an unenviable position that there are no avenues open to them to till the land. When the available land is limited, who has got a better claim for the land? The Minister said that he favoured the owner. I say we must prefer the tiller, because land is intended for tilling, and not a landowner who has invested money on land. We might make it clear that land is not a bank for the investment of money which businessmen and others amass by fleecing the people, but that it is intended for tilling.

An argument was put forward by one of the speakers that the main objective of land reform was increase in production. Those who are for equitable distribution of land have been dubbed as doctrinaires and idealists. This specious slogan of increased production is trotted out to dispossess the tenant! No doubt we want increased production. In this connection I wish to state that the Union Minister for Agriculture, the Hon. Sri A. P. Jain, has refuted the allegation that agrarian reforms or imposition of a ceiling on land holdings will in any way affect production. Production may be important, but more important is equitable distribution of land. What does it matter if we double our national income and the whole of it goes to a fraction, say, one or two per cent of the population? That is what has actually happened in the course of the First Five-Year Plan. Therefore this question deserves comprehensive consideration. I would like to make my position quite clear. I would say that a person who has other sources of income over a prescribed maximum should not be allowed to have even an inch of land. Simply because a person is a landowner, he should not be allowed to resume his land from the tenant. We must take into consideration the status and the living conditions of the landowner, the tenant and the other people. It is only in that way we can arrive at a fair conclusion as to who is entitled to possess land.

We know that the concept of ownership of property has changed. It has been acknowledged that it is a social concept. Because to-day one happens to be legally entitled to a piece of land or other property, we cannot allow him to deal as he likes with that property, if his manner of dealing with it may result not in social good but in social

[Sri M. Narayana Kurup] [16th August 1956]

evil. Simply saying that he is the owner and that therefore he must be allowed to resume his land is quite inconsistent with the socialistic pattern and the Welfare State idea. Anyway, the Hon. Minister has said that the Government are willing to consider in the Select Committee how the poor tenants could be favoured. I say not only to the Government, but also to the Opposition which speaks in this matter for the workmen and peasantry. This is a challenge which, I hope, they will meet.

* SRI T. ANANTA PAI : Mr. Speaker, Sir, The hon. Member Mr. Narayana Kurup who preceded me tried to make out the point that his party, the P.S.P., alone represented the peasants and the workers. I may say that landlords, to whichever party they may belong, are the same, and there are not landlords lacking in the party to which the hon. Member belongs, at least in South Kanara. To-day it is natural that all the landlords of all the parties should conspire together to put off this legislation as far as possible. I know, and I can prove to his satisfaction, that there are many landlords belonging to his party who have sold off their lands in recent months or who want to postpone this issue so that they may get as high a value as possible for their land. It is easy to agitate for tenancy reforms after their lands have been sold away. I do fundamentally agree with many of the points that he raised. To-day if at all our State has lagged behind, I must confess it is in the matter of giving protection and security of tenure to the tenant and in ensuring to him a fair share in the produce of his work. From that point of view, if this temporary protection Bill is going to be replaced by a comprehensive Bill as a result of the labours of the Select Committee to which I would very much like the Government to refer this Bill, I welcome it. But if it is to water down even the privileges that have been extended to the tenants, I do not think I can agree to the reference to a Select Committee, particularly because the Bill, on the suggestion of the Members from South Kanara, is going to be extended to the South Kanara district. I do not want to create the impression that we, the Members hailing from South Kanara, have been responsible for supporting a Bill which will confer on the tenants of that district much less privileges than those they would be entitled to in the Karnataka State under the Mysore Tenancy Act. If this Bill is going to confer lesser privileges, I would rather prefer that it is not extended to South Kanara, because to-morrow we, the Members hailing from South Kanara, should not be accused by the Opposition parties that because the Bill conferred greater privileges on the landlords we supported it. We want protection against eviction being conferred on the tenants.

To some extent, this Amending Bill has got serious implications. Who is going to pay for the improvements by the tenants? It has not been provided that, where improvements have been effected by the tenants, sufficient compensation would be paid to them in case of eviction.

15th August 1956] [Sri T. Ananta Pai]

Where a landlord takes possession of his land saying that he requires it for his personal cultivation and lets it to another tenant, will the original tenant be put back in possession of the land? This is another question that will have to be answered.

Under the Malabar Tenancy Act, tenants who have been in possession of the land for a period of six years and more cannot be evicted at all. In the Mysore Tenancy Act, a similar protection for a period of twelve years has been given to the tenants. I do not understand why we should agree to the principle of eviction of any*and every tenant, even though the landlord, who wants to resume it for personal cultivation, may be a poor landlord if the tenant has been on the land for a good number of years. From that point of view, if we are going to give this privilege I would request the Government to consider giving protection to the tenant for a period longer than two years. Rather than being left with a chance of eviction some time afterwards, it is but fair that he must be ensured sufficient tenure of occupation. No doubt the Legislature considers a protection Bill like this with the best of intentions. But it is quite easy to go round the provisions of the Act. In my own district it has been brought to my notice that some landlords do not care to give receipts for the payment they receive from their tenants. Of course the rents could be deposited in a court of law. But it is not easy. There are persons who would conspire together to put out tenants. I would very much wish that the elementary right of not being evicted is continued to be given to the tenants once we have accepted the principle that the man who tills the soil is entitled to the protection of the society.

11-40
a.m.

There are very many instances wherein the tenant has put forth his effort to increase the fertility of the land. By means of the provision that landlords owning less than five acres could resume their lands for personal cultivation, it may happen that a landlord may want a particular land himself for personal cultivation where such improvements have been made thus evicting the tenant. It is quite possible that no compensation may be awarded to the tenant for the efforts he had put in to increase the fertility of the land, unless we specifically provide in the Bill that no tenant would be evicted without sufficient compensation for any reason other than non-payment of rent and even in the latter case compensation should be paid. Otherwise in the name of producing a Tenants' Protection Bill we may be unwillingly producing a Landlords Protection Bill, thus flouting the intentions of the Legislature. I would very much wish that all these things are carefully considered in the Select Committee so that we might decide how well the differences between the landlords and the tenants could be settled amicably and in the best interest of the society thus fulfil the hopes which we have held out before the public.

SRI M. PALANIYANDI : ஈனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது அரசாங்கம் 1952-ல் நில வெளியேற்றத் தடுப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்த பிறகு, பலவித நிலச் சட்டங்களைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று

[Sri M. Palaniyandi] [16th August 1956]

எல்லா அங்கத்தினர்களும் இந்த சபையில் வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். முதலாவதாக தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் சட்டத்தை சர்க்கார் கொண்டு வந்ததிலிருந்து, அதன் பிறகு Tenancy Act-உம், அதற்குப் பிறகு நியாய வாரிசு சட்டமும் கொண்டுவருவார்கள் என்று எல்லா விவசாயிகளும் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் காலத்தில், இப்போது சர்க்கார் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் ஆயுளை விஸ்தரிப்பதற்கு திருத்தம் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். சென்ற ஓராண்டு காலமாக பல விவசாயிகள் நிலத்தில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் எத்தனை வழக்குகள் பரிசீலனை செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்று பார்த்தால் பரிசீலனை செய்யப்படவை மிகவும் குறைவாக இருக்கின்றன. திருச்சி ஜில்லாவில் ஒரு கோர்ட்டிலாவது வழக்குகள் இன்னும் பரிசீலனை செய்யப்படவில்லை. பெரிய நிலச்சுவான்தார்களும் சிறிய நிலச்சுவான்தார்களும் வெளியில் சம்பாத்தியம் செய்துக்கொண்டு, கிராமங்களிலும் தங்களுக்கு நிலம் இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்திலிருந்தவர்கள் இப்போது சாகுபடியாளர்களை வெளியேற்றிவிட்டு தங்களை விவசாயம் செய்ய ஆரம்பிச்சிறார்கள். சாரணம், விவசாயிகளுக்கு குறைந்த பட்ச சம்பள விகிதம் இன்னும் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. புள்ளி விவரங்கள் சரியாகக் கிடைக்காததால் குறைந்தபட்ச சம்பளம் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. இந்த நிலைமையில் சாதாரணமாக கிராமங்களில் 4 ஏக்கர், 5 ஏக்கர் நிலம் உடைய நிலச் சொந்தக்காரர்கள் தங்களை உழுது வருகிறார்கள்; பெரும்பாலாக குத்தகைக்கு விடுவதில்லை; கூலியாளையோ, பண்ணையாளையோ வைத்துக்கொண்டு தங்களை உழுகிறார்கள். இது உஷ்யமாக ஸ்ரீ கருத் திருமன் சொன்ன வாதம் சரியல்ல. எனும் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அதை ஒத்துக்கொள்ளமாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முதலியவற்றைப் பற்றி பேசுவதைப் பார்ப்பதற்குப் போது ஸ்ரீ கருத்திருமன் சொல்வதை நிச்சயமாக ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. நிச்சயமாக நிலச்சுவான்தார்கள் தங்களுடைய நிலங்களை குத்தகைக்கு விடுவதில்லை.

நமது சர்க்கார், சரியான புள்ளி விவரங்கள் கிடைக்காததால் நியாய வாரிசு சட்டத்தைக் கொண்டுவர முடியவில்லை. நமது அரசாங்கம் நியாய வாரிசு மசோதா கொண்டுவந்ததால் அதிலுள்ள விதிகளைத் தகர்த்தெறிவதற்காக எல்லா பத்திரிகைகளும் ஒரு முகமாக “இது நியாய வாரிசு இல்லை, அநியாயமான வாரிசு” என்று எழுதுகின்றன. நாங்கள் சொல்வதை யெல்லாம் கொஞ்சம் கூடக் கருதாது ஆளும் கட்சி சட்டத்தை நிறைவேற்றுகிறது. தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் சட்டத்தில் கூட விதி விலக்கு கூடாதென்றுதான் நாங்கள் சொன்னோம். நியாய வாரிசு மசோதாவில் கூட விதி விலக்கு கூடாதென்றுதான் நாங்கள் சொன்னோம். ஏனென்றால், நடுத்தரமாக நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்றால், சரியான புள்ளி விவரங்களைக்கொண்டு நிர்ணயிக்காவிட்டால் பிறகு பல கஷ்டங்கள் வரும். உதாரணமாக திருச்சி ஜில்லாவில் ஒரு கிராமத்தில் ஒரு ஏக்கர் நிலத்தை ஒரு சாகுபடியாளர் உழுதுகொண்டிருந்தார். அங்கேயிருந்து அவரை நீக்கிவிடவேண்டுமென்று கோர்ட்டில் வழக்கு தொடரப்பட்டது. பிறகு அவரே அங்கே இருக்கலாம் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. இம்மாதிரி பல குழப்பங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே இந்த மசோதாவை சீக்கிரமாகப் பரிசீலனை செய்து, விதி விலக்குக் கொடுத்தால் விவசாயிகளுக்கு உண்மையாக நன்மை பயக்குமா பயக்காதா, விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு இருக்குமா என்பதை பரிசீலனை செய்து சட்டமாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

11-47
a.m.

* SRI R. S. ARUMUGAM : எனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாயிகள் பாதுகாப்புச் சட்டம் கடந்த வருடம் செய்யப்பட்டு, அந்த சட்டத்தில் இருந்து வருகிற ஒரு சில குறைகளை உவனிடும், அவைகளை நீக்க வேண்டுமென்று கருத்தூரத் ததர்சமயம் கொண்வரப்பட்டிருக்கும் இந்த திருத்த மசோதா நம்முன் வலாதத்திற்கு வந்திருக்கக் கூடிய சந்தர்ப்பத்தில், விவசாயிகளுக்கு இருக்கக் கூடிய கஷ்டங்களையும் விவசாயி கோர்ட்டுகளில் மனுக்கள் தாக்கல் செய்ய வேண்டுமானால், அவனுக்கு என்னென்ன

15th August 1956] [Sri R. S. Arumugam]

கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன, எவ்வளவு ரூபாய் செலவாகிறது, இதர குறைபாடுகள் என்னவெல்லாம் இருக்கிறது, என்பதைப் பற்றியும் எடுத்துச் சொல்லலாமென்று எண்ணினேன். ஆனால் அதை, Clause by clause ஆக விவாதிக்கும்போது சொல்லிக் கொள்ளலாம் என்று கருதி, இப்போது புதிதாக ஐந்து ஏக்கர் வரை சொந்த சாகுபடிக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று புதிதாக கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் திருத்த பிரேரணையைக் குறித்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

முதலாவதாக இந்தத் திருத்தத்தால் எவ்வளவு பேர்கள் பாதிக்கப் படுவார்கள் என்பதை உண்டிப்பாக சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டிய கடமை நம்மைச் சார்ந்திருக்கிறது. இன்றைக்கு கிராமங்களை எடுத்துக்கொண்டால், ஐந்து ஏக்கர் நில முள்ளவர்கள் எவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற சனக்கூட்டு நமது சர்க்காருக்கும், நிதி அமைச்சருக்கும் தெரியாதல்ல. இந்த ஐந்து ஏக்கர்களுக்கும் சொந்த சாகுபடிக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்ற விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டால், திருநெல்வேலி ஜில்லாவை பொறுத்த வரையில் ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றப்படுவார்கள். அவர்களுக்கு என்ன நிவாரணம் அளிக்கப் படப்போகிறது என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். இதற்கு முன்னதாகவே பெரிய மிராசதார்கள் ஏராளமான நிலங்களை சொந்த சாகுபடிக்கு எடுத்து ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகளை நில வெளியேற்றம் செய்திருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே அம்மாதிரி ஐந்து ஏக்கருக்குமேல் சொந்த சாகுபடிக்கு நிலங்களை எடுத்ததால் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு நிலத்தை மீண்டும் கொடுப்பது பற்றி இந்த இ-ததில் ஒன்றும் சொல்லாமல், ஐந்து ஏக்கர் வரை சொந்த சாகுபடிக்கு சிறிய மிராசதார்களும் புதிதாக எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்ற விதியை மட்டும் கொடுப்போமென்றால், பெரும்பாதகம் ஏற்படும் என்று எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். இதனால் எந்த விவசாயிக்கு நாம் நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணுகிறோமோ, அந்த விவசாயி யாதொரு பலனையும் அடைய முடியாமல், அனுபவிக்க முடியாமல் போய்விடும். அதோடு கூட, இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலச்சுவான்தார்கள் என் விவசாயிகளை நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றுகிறார்கள் என்றால், பிற்காலத்தில் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் வரப்போகிறது, அதன் மூலம் ஒரு வேளை உழவர்களுக்குதான் நிலம் சொந்தம் என்று ஆனாலும் ஆகிவிடும். ஆகவே இதற்கிடையில் விவசாயிகளிடத்தில் இருக்கப்பட்ட நிலத்தை எடுத்து அனுபவிக்க வேண்டுமென்ற ஒரே நோக்கத்தினாலே தவிர, அதில் வருமானம் வரும் என்ற எண்ணத்தினால் அல்ல என்ற விஷயம் இந்த சபையில் உள்ள அங்கத்தினர்களுக்கும், அமைச்சர்களுக்கும் தெரியாததல்ல. இதுவேயல்லாமல் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அது மாதிரியல்ல. ஐந்து ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற நிலச்சுவான்தாரை விட, அதிலே ஒரு ஏக்கர் நிலத்தை சாகுபடி செய்கிற விவசாயி எவ்வளவு வருமானம் பெறும், ஏழ்மைப்பாவன், அவன் வெளியேற்றுவது நல்லது, அப்படி வெளியேற்றினால் அவனுக்கு என்ன நிவாரணமிருக்கிறது, என்பதையும் நாம் நிச்சயமாக சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஐந்து ஏக்கர் வரை சொந்த சாகுபடிக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்ற விதியிலக்கு அளித்து விட்டு, வாரத்தில் 100-க்கு 60 அல்ல, 100-க்கு 75 விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று சட்டம் போடப்பட்டாலும் கூட, அந்த சட்டத்தால் ஏற்படும் பலன் விவசாயி அனுபவிக்க முடியப் போவதில்லை. ஏனென்றால், அதற்கு முன்னதாகவே, இந்த விதி விலக்கை வைத்துக்கொண்டு, விவசாயிகளை நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றி விடுவார்கள். ஆகவே அந்தச் சட்டம் பயன்படாது போய்விடும் என்பதை, விவசாயிகளின் நன்மையை சிந்தித்து செய்கிற நமது அமைச்சர் அவர்களுக்கும், சபையில் உள்ள அங்கத்தினர்களுக்கும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். எனவே, இந்த திருத்தப் பிரேரணையை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கொண்டுவருவது விவசாயிகளுக்கு மிகவும் பாதகமானது என்பதை அனுபவரீதியாக தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சென்ற சட்டசபைச் சட்டத்தில் கனம் நிதிமைச்சர் அவர்கள்,

11-50
a.m.

[Sri P. Venkatesha Sholagar] [16th August 1956]

100-க்கு 40 என்ற சட்டம் இயற்றிவிட்டதால் மட்டும் விவசாயிகள் பலன் அடைந்து விட முடியாது. அவர்களுக்கு போதுமான நிலம் சாகுபடிக்கு கிடைக்க ஏற்பாடு செய்தால்தான் பலன் ஏற்படும் என்பதை ஒப்புக்கொண்டார். ஆனால் இன்று நடைமுறையில் விவசாயிகள் நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றப்படுவதையும், நிலத்தை இழக்க நேரிடுவதையும் காண்கிறோம். விவசாயிகள் பாதுகாப்புச் சட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இரண்டொரு தாலுக்காக்களுக்குமேல், அதனால் பலன் பெற முடியவில்லை. அந்த அளவிற்கு சட்டம் அமுல் நடத்தப்படாமல் போயிருக்கிறது. விவசாயிகள் விழிப்படைந்து இருந்தால்தான் சரியாக லாபமடைய முடியும் என்று உண்மை நிலை அறிந்து கூறியது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கதே. அந்த அளவுக்கு அதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். எங்கெங்கு விவசாயிகள் விழிப்புற்று, சங்கம் வைத்து, கோர்ட்டுக்குப் போய், சட்டத்திலுள்ள உரிமைகளை பெற முயற்சிக்கிறார்களோ, அவர்களை முதலில் நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்ற, எந்தெந்தச் சிதமான சட்ட நுணுக்கங்களை நுழைப்பது, எவ்வெப்படி வாங்கச் செய்ய வேண்டுமோ, அவ்வளவு வலியுடன் ஏற்பாடுசெய்து வெளியேற்றுகிறார்கள். அந்த மாதிரி வெளியேற்றப்பட்ட பிறகு, மற்றவர்கள் இதை பார்த்து பயமேற்பட்டு மனுப் போட்டு உரிமைப்போராடுவது முன்வர முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. தஞ்சை ஜில்லா பண்ணையர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டம் போட்டபிறகு, எவ்வளவு விவசாயிகள் நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு சர்க்காரே ஒரு புள்ளி விவரம் எடுத்துப் பார்த்தால், அந்த சட்டத்தின் மூலம் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு ஏற்படுவதற்கு பதிலாக, விவசாய இயக்கங்கள் இல்லாத இடங்களில் விவசாயிகள் தூற்றுக் கணக்கான பேர்கள் நிலத்தைவிட்டு உட்படர்ப் படுத்தப்பட்டு இன்றைய உழுவதற்கு நிலமில்லாத திண்டாடுகிறார்கள் என்பது தனக்கு புலப்படும். குறிப்பாக 1952-ம் வரவும் நிலம் சாகுபடிக்கு வைத்திருந்த விவசாயிகளுக்குத்தான் நிலம் உண்டு என்று இன்றைய தினம் வியாக்கியானம் செய்யப்படுகிறது. ஆனால் அதே சட்டத்தில், மிராசதாரர்கள் குத்தகைச் சீட்டு எழுதி அனுப்பாவிட்டால் அபராதம் போடப்படும் என்று கூறியிருக்கிறது. ஆனால் குத்தகை சீட்டு எழுதிக் கொடுக்காத ஒரு மிராசதாரருக்காவது அபராதம் போடப்படக் கூடாது. குத்தகைச் சீட்டு எழுதி அனுப்பாததோடு மட்டுமில்லாமல், மிகத் தாராளமாக விவசாயிகளை நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றுகிறார்கள்.

அதே சமயத்தில் அந்தப் பக்கத்திலிருந்து மெம்பர்கள் நிறைய நிலம் வைத்துக்கொண்டு சாகுபடி செய்கிறவர்கள் அதிக செளகரியம் அடைந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து நிலத்தையெடுத்து மற்றவர்களுக்கு சாகுபடி செய்ய பறிந்து கொடுப்பது பற்றி ஆட்சேபிக்கவில்லை நாங்கள். தாராளமாக இன்னும் பல குடியானவர்கள் நிலமுடையவர்களாகி, சாகுபடி செய்யச் சொல்வதை நாங்கள் கட்டுப்படுத்த தயாராயில்லை. எவ்வளவு தூரம் ஒருவன் சாகுபடிக்கு வைத்திருந்தால் போதுமான, அந்த அளவுக்கு கட்டுப்படுத்தி விட்டு, பாக்கி நிலத்தை மற்றவர்களுக்கு கொடுப்பதற்கு நாங்கள் தடுக்கவில்லை. ஆனால் அதே சமயத்தில் நாலு மா, ஐந்து மா, சாகுபடிக்கு வைத்துக்கொண்டிருப்பவனை இன்றைய தினம் ஒரு வேலிக்கு உட்பட்டவன் என்ற காரணத்திற்காக அவனுடைய உரிமையை பறித்துவிட்டால், அவன் கதி என்னவாகும். அவன் எங்கே போவான். அவன் ஒரு ஜோடி உழவு மாட்டை வைத்துக் கொண்டிருப்பான், அதோடு அவர் வாழ்வே போய்விடும், ஒரு வேலிக்கு உட்பட்ட நிலமுடையவர்கள் ஹைக்கோர்ட்டு ஜஜாக இருந்தாலும், விவசாயியிடமிருந்து நிலத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம், அவர்கள் சட்டத்திற்கு உட்பட்டவர்கள் என்று சொன்னால், விவசாயியின் குடி என்னவாகும். இந்த செய்கையானது கூடக் கோலால் உடைப்பது மாதிரியாகும்.

அடுத்தபடியாக, ஐந்து எக்கர் வரையில் மிராசதாரர்கள் சொந்த சாகுபடிக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னால், விவசாயி முழிப்பாக இருந்தால் அவனிடமிருந்து நிலத்தை பறிக்காமல் இருப்பார்களா—அந்த வகையிலேயே இருந்து பாதுகாக்க சட்டம் உதவி செய்யாது. நிலம் அவன் கையைவிட்டு போய்விடும் என்ற நிலைமையே ஏற்படும். ஆகவே

16th August 1956] [Sri P. Venkatesha Sholagar]

இப்போது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இந்தத் திருத்த மசோதா, சரியான முறையில் விவசாயிகளுக்குப் பயனளிக்க வேண்டுமானால், ஐந்து ஏக்கர் சொந்த சாகுபடிக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்ற திருத்தத்தை எடுத்து விட்டு, விவசாயிகள் நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றப்படாமல் இருக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

இறுதியாக, கனம் கருத்திருமன் அவர்கள் விவசாயி குடும்பத்தில் ஐந்து பேர் இருந்தால், ஐந்து பேருக்கும் ஐந்து மாக்கால் நெல் கிடைக்கிறது. ஆகவே அவர்களுக்கு வருமானம் அதிகம் என்ற முறையில் பேசினார். அதே சமயத்தில், முதலாளிகளை எடுத்துக்கொண்டால், ஒரு குடும்பத்தில் அண்ணனுக்கு ஒரு மில், தம்பிக்கு ஒரு மில், ஆளுக்கு 100 வேலி என்று கணக்கில்லாமல் வருமானம் வாக்ஷயி சொத்துக்கள் இருக்கும். இதையெல்லாம் சிந்திக்காமல், விவசாயி வாழ்கிறான், வீடு கிறான் என்ற பிரச்சனையையே தெரிந்துகொள்ளாமல் மேலேழுந்த வாரியாக விவசாயிக்கு அதிக வருமானம் வருகிறது என்று பேசியிருக்கிறார் என்பதைக் கூறிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. R. NALLASIVAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே ! 11-56

இந்த திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிற கார்த்தாஸ் சர்க்கார் a.m. கடந்த 3 ஆண்டு காலமாக நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வருவதாக அறிவித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய அறிவிப்புக்கும் நடைமுறைக்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஒரு ஒட்டு மொத்தமான நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வந்தால் அல்லது இந்த மாதிரி துண்டு துக்காணியான சட்டங்களினால், ஒரு நன்மையும் ஏற்படப்போவது கிடையாது இதனால் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் இந்தச் சட்டத்தினின்று தப்பித்துக்கொண்டு வருகின்றார்கள். மிகவும் நெருக்கடிடைய இந்த நிலைமையில் இப்போது இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். ஒரு வருஷத்து சாகுபடியானதற்குப் பாதகாப்புச் சட்டம் இருக்கிறது அதிலும் ஒட்டை போடுவதற்கு சர்க்கார் முயற்சித்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய முயற்சியானது அதில் சலுகை காட்டுவது 5 ஏக்கர் வைத்திருக்கின்ற சிறு நிலச் சவாஸ்தாருக்கு விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. என்னோடு பொறுத்த அளவில் நான் சொல்கிறேன், விதவைகள், அங்குலினர்கள், அநாதைகள், பாரிகளாய் இருந்தால் அவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும். அதைப் பற்றி எந்த விதமான ஆட்சேபனையும் கிடையாது; 5 ஏக்கருக்கு கீழே வைத்திருப்பவர்களுக்கும் விதிவிலக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறேன். சாகுபடியாளர் சட்டம் கொண்டுவருவதாக இருக்கிறதே அது சத்து அற்றதாகப் போய்விடும். ஏனென்றால் இப்போது 2 வருஷமாக நிலச்சீர்திருத்தம், வருகிறது வருகிறது என்று சர்க்கார் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறதால் நிலச்சுவாஸ்தார்கள் அதை மனதில் நன்றாகப் பதியவைத்துக்கொண்டு, பெருவாரியான நிலங்களை எல்லாம், எந்தெந்த அடிப்படையில் துண்டு செய்யலாம் என்று சிந்தித்து மகன், மருமகன், பேரப்பிள்ளை இவர்கள்பேரில் பட்டா எழுதி வைத்து துண்டு செய்து விட்டார்கள். இன்றைக்கு யார் 5 ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் விவசாயி அல்லாதவர்கள், வக்கீல்கள், டாக்டர்கள் தங்கள் முன்னோர்கள் சம்பாதித்துவைத்தவர்களோடு உடல் சம்பந்தம் இருப்பதைக் காட்டி தாங்கள்தான் நேரடியாக அதற்குப் பாதகியமாக வேண்டும் என்பதற்கு அனுக்ஷலமாக நில பாதகியத்திற்காக நிலங்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு விதிவிலக்கு கொடுத்துவிட்டால் நிச்சயமாக அந்தச் சட்டத்தால் பிரயோசனமில்லாது போய்விடும். நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பற்றி பேசும் சர்க்கார், இதைப் பின்னால் செய்ய வேண்டும் என்பதை எடுத்துக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே இந்தத் திருத்தம் நிச்சயமாக விவசாய வர்க்கத்துக்கு பாதகமானது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன் ஆகவே இந்த மசோதாவை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[16th August 1956]

11-59
a.m.**SRI M. KALYANASUNDARAM :**

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டும் என்றிருத்தத்தை நான் ஆமோதித்துப் பேசுகிறேன். இந்த மசோதாவை சர்க்கார் முதலில் கொண்டுவந்ததாக நான் படித்துப் பார்த்தவுடனே கொஞ்சம் சந்தோஷப்பட்டேன். இன்றைக்கு சபைக்கு வருகிறபோது சந்தோஷத்தாலேயே வந்தேன், நிதி அமைச்சரை பாராட்டி, இவ்வளவு நல்ல திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்ததற்காகப் பாராட்டி, நானும் நல்ல யோசனையை சொல்லிவிட்டு இன்றைக்கு இந்த சட்டத்தை நிறைவேற்றுகிறோம் என்றிருந்தோஷத்தோடு வந்தேன். இப்போது வந்திருக்கக்கூடிய திருத்தத்தைப் பார்க்கிறபோது, எனக்கு இருக்கிற சந்தோஷம் பூராவும் போய் விட்டது. இதற்குக் காரணம் என்ன? ஏதோ இப்படிப் பேசினால்தான் தொழிலாளர்களுக்கும், விவசாயிகளுக்குமாகப் பேசுவதாக அர்த்தம் என்று நினைத்துப் பேசக்கூடிய பைத்தியக்காரன் நான் அல்ல. அரசியல் வாதி என்பதனால், அரசியல் கொள்கை காரணமாக இதைக் கண்டித்தாக வேண்டும் என்ற ஆசையில் நான் இல்லை. ஒரு பிரச்சனையில் சிக்கல் இருக்குமானால், சிக்கல் என்ன? அதைத் தீர்க்கவேண்டும் என்பதிலே சர்க்கார் கட்சிக்கும் சர்க்கார் கட்சித் தலைவருக்கும் எவ்வளவு அக்கரை உண்டோ அவ்வளவு அக்கரை எங்களுக்கும் உண்டு என்பதை அவருக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால் இப்போது இந்தத் திருத்தத்தில், அவர்கள் சொல்லியுள்ள நோக்கம் என்ன? பல சிக்கல்கள் ஏற்பட்டதில் சில ஏழை விவசாயிகளின் நிலத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதிலே மாறுபட்ட கருத்து இருக்கமுடியாது. அதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். சற்று நிதி அமைச்சர் பொறுமையாய் இருந்திருந்தால் மும்முரமாக இல்லாமல் இருந்தால், இவ்வளவு நெருக்கடியும் கஷ்டமும் இருக்காது. அந்தக் கருத்து அடிப்படையில்தான் இருக்கிறது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கொள்கையும், அறிக்கையும், அந்த அறிக்கைகளை படித்துப் பார்த்தால் இந்த நிலச் சீர்த்திருத்தத்தில் சிறு விவசாயிகளின் நலன் களைப் பாதுகாக்கவேண்டும் என்கிற நோக்கத்தோடுதான் எங்களுடைய யோசனை இருக்கிறது என்பதை, அதைப் படித்துப் பார்த்திருந்தால், தெரிந்துகொள்ளுவார்கள். இப்பொழுது கொடுத்திருக்கும் திருத்தம் பல விவகாரங்களை ஏற்படுத்திவிட்டது. நிலச்சீர்த்திருத்தத்தில் மூன்று அம்சங்களை ஒன்றாக சேர்த்திருக்கவேண்டும். (1) நியாய வார நிர்ணயிப்பு, (2) நில வெளியேற்றத் தடுப்பு, (3) கடைசியாக, கிராம பகுதியில் தனியாக இருக்கக்கூடிய நிலங்களை ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து உதவுவது. இந்த எல்லா அம்சங்களையும் ஒன்றாக சேர்த்து, நிலச் சீர்த்திருத்தம் கொண்டுவந்திருப்பார்களானால், அவைகளுக்கு உபபடியான யோசனைகளைச் சொல்ல, நாம் நிர்ணயித்து இருக்கமுடியும். ஆனால் ஒவ்வொரு அம்சமாகக் கொண்டுவருவதுதான் அதில் சிக்கல்கள் அதிகம் ஆகிறது என்பதை அவருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவிரும்புகிறேன். அதனால்தான் இதைச் செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டும் என்பது என்னுடைய யோசனை.

அடுத்ததாக, இந்தத் திருத்தத்தில் பல, அசல் சட்டத்தில் இருப்பதை விட, கொஞ்சம் நல்ல அம்சங்களும் இருக்கின்றன, அதிலே, இப்பொழுது வந்திருக்கக்கூடிய இரண்டாவது திருத்தம், அந்த நல்ல அம்சத்தில் சிலதை எடுத்துவிடும்படியான தன்மையைக் குறிக்கிறது என்பதையும் பரிசீலித்தோம், செலக்ட் கமிட்டிக்கு வருகிறதினால், இதை விவரமாகப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். ஆகையால், நான் விவரத்துக்குப் போகாவிட்டாலும் கூட, சில யோசனைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன், இந்தச் சட்டம் ஒரு வருஷகாலமாக அமுலில் இருந்திருக்கிறது, பல ஜில்லாக்களில், இதை நடை முறையில் கொண்டுவருவதில், நிர்வாக அதிகாரிகள் எப்படி நடந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை பார்க்கும்பொழுது, ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒவ்வொரு திணைக்கூடம் நடந்து வருகிறார்கள். ஒரு ஜில்லாவில் Revenue Divisional Officer ஒரு மாதிரியாக நடந்துக் கொள்ளுகிறார். இன்னொரு Revenue Divisional Officer இன்னொரு மாதிரியாக நடந்துக் கொள்ளுகிறார் இதற்கு என்ன காரணம் என்பதை சர்க்கார் ஆலோசனை பண்ணி, இவர்களுக்கு விளக்கமாக உத்தரவு கொடுக்க

16th August 1956] [Sri M. Kalyanasundaram]

வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எதிர் கட்சித் தலைவர், ஸ்ரீ ராமமூர்த்தி, சர்க்காரும், போலீஸ் அதிகாரிகளும் விவசாயிகளிடம் நடந்துக்கொள்ளும் விதத்தை பற்றி சொல்லிவிட்டார். நான் அதைப்பற்றி பேசவில்லை Revenue Divisional Officer நடந்துகொள்ளும்படியான முறையைப் பற்றி, உதாரணம் சொல்லுகிறேன். திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலிருந்து, நிலையை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட ஒரு குடியானவர் மனுச் செய்ததற்கு சேர்மாதேவி Revenue Divisional Officer போட்டிருக்கக்கூடிய உத்தரவை, நம்முடைய நிதி அமைச்சரின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“According to section 3 (1) of the Madras Cultivating Tenants Protection Act, no cultivating tenant shall be evicted from his holding during the continuance of the Act. If he is disturbed of his possession, he can make a complaint to the Police or to a Court of competent jurisdiction for prohibition.”

ஒரு ரூபாய் stamp ஒட்டி பத்து ரூபாய் சிலவு செய்து சேர்மாதேவிக்குப் போய் petition போட்டு வந்த விவசாயிகளுக்கு, அந்தச் சட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரத்தை உபயோகித்து, petition-ஐ திருப்பி அனுப்பினால், அந்த விவசாயி கதி என்ன ஆகிறது என்பதை ஆராயவிரும்புகிறேன். அவர்களுக்கு Competent Court இதற்குப் பரிசாரம் தேடக்கூடிய அதிகாரம் வாய்ந்த Competent Court Revenue Divisional Officer தான். அந்த வகையில்தான் விவசாயி அவரிடம் மனு கொடுத்திருக்கிறான். இவ்வளவும் செய்த பிறகு, அவர் petition-ஐ திருப்பி அனுப்பினால், அந்த விவசாயியின் கதி என்ன ஆகிறது என்பதை பார்க்க வேண்டும். இன்னொரு உதாரணத்தைக்கொண்டு வருகிறேன். Tuticorin Revenue Divisional Officer இன்னொரு உத்தரவு போட்டிருக்கிறார். இதே மாதிரி இருக்கக்கூடிய மனுவில்.

“Returned to the petitioner for presentation in person. The complaint should be in the form prescribed and necessary process fee should also be affixed.”

என்று அதிலே எழுதியிருக்கிறார். இந்த மாதிரி எந்த உத்தரவை வைத்துக்கொண்டு, அவருக்கு உத்தரவு போட்டார் என்று தெரியவில்லை. நேரடியாகப் போகாமல் ஒரு ரூபாய் stamp ஒட்டி, மனு registered post-ல் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. நேரில் கொண்டு வந்து சமர்ப்பிக்க வேண்டும் என்பதோடு மட்டும் அல்லாமல், இதற்கு process fees வேறு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார். Prescribed Form-ல் கொடுக்க வேண்டும் என்கிறார். என்ன Prescribed Form? ஏன் அந்த மாதிரி உத்தரவு போட்டார் என்பதை விசாரிக்க வேண்டும். சட்டத்தில், மனு போடுவதில் சர்க்கார் எந்த விதமான Form மும், prescribe பண்ணவில்லை. சாதாரண பேப்பரில் தான் எழுதிக்கொடுக்கிறது வழக்கம். மற்ற ஜில்லாக்களிலும் அப்படித்தான் மனுக்கள் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது இந்த மாதிரி உத்தரவைப் பார்ப்போமானால், அதிகாரிகள், இதில் சாதாரணமாகக் கிடைக்கக்கூடிய பலனும், விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கக்கூடாது என்ற நோக்கத்தோடுதான் செய்கிறார்கள் என்பதற்காக, இதைக் கூற வேண்டியிருக்கிறது. இதை நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்துக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கத்தைப் பற்றி சர்க்கார் அதிகாரிகள் நன்றாகப் புரிந்து கொள்ளாத நிலைமையில் தான், இப்படிச் செய்தார்கள் என்று சொல்கிறேனே தவிர, அதிகாரிகளை அவமானப்படுத்துவதற்காக நான் சொல்லவில்லை. அவர்களைக் குறைக்கூற நான் விரும்பவில்லை. சர்க்கார் திட்டமாக ஒரே விதமாக இந்தச் சட்டத்தை அமுலாக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அப்படி சர்க்கார் Revenue Divisional Officer-க்கும், போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கும் ஜில்லா கலெக்டருக்கும், உத்தரவிடுவார்களானால் அதிகாரிகள் தெரியமாக,

[Sri M. Kalyanasundaram] [16th August 1956]

இந்தப் பிரச்சினைகளில் நடந்து கொள்வதற்கு வேறுவாறும். சில இடங்களில், விவசாயிகளுக்குச் சாதகமாக நடந்து ஸ்ட்டார்கள் என்கிற சந்தேகம் ஏற்பட்டால், அதிகாரிகள் அங்கிருந்து வேறு இடங்களுக்கு மாற்றப்பட்டு விடுகிறார்கள். தொந்திரவும் அவர்களுக்கு ஏற்படும் என்று நினைக்கிறேன். இப்படியிருக்கும் நிலையில், எப்படி அதிகாரிகள் விவசாயிகளுக்குச் சாதகமாக, தங்களுடைய அதிகாரத்தைப் பிரயோகப்படுத்த முடியும் என்பதை சிந்தித்துப் பார்த்து, நான் எடுத்துச் காட்டிய இந்தக் குறைகள் நீங்கும்படியான முறையில், சர்க்கார் உத்தரவு இருக்க வேண்டும். இதற்காகச் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டிய அவசியமில்லை. சட்டத்துக்கு உட்பட்டே, சர்க்கார் உத்தரவு அனுப்ப முடியும் என்பதையும் அவர் சவனிக்க வேண்டுமென்று, நான் கேட்டுக்கொண்டு, மற்ற விஷயங்களைச் செலக்ட் சமிட்டி பரிசீலனை செய்து, மசோதாவாக அது சபையின் முன்பு வரக்கூடிய சமயத்தில், அதை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். வாரம் என்னால் என்னவென்பதைப் பற்றியே சில ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கு சந்தேகம் இருக்கிறது. திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ள பயிர் துறையைப் பற்றி அதிகக் கட்சித்தலைவர் ஸ்ரீ பி. ராமமூர்த்தி அவர்கள் எடுத்தரைத்தார். வாரம் அடிப்படையில் குத்தகை இருக்குமானால் அந்தக் குத்தகை சாகுபடியாளர் சட்டத்தின்படி குத்தகையாளர் அல்ல என்றும், அந்தச் சட்டத்தின்படி பாதுகாப்பு இல்லை என்றும் தூத்துக்குடி ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசர் உத்தரவு போட்டிருக்கிறார். ஒவ்வொரு அதிகாரியும் தங்கள் தங்கள் இஷ்டம்போல் விபரிதமாக அர்த்தம் பண்ணிக்கொண்டு உத்தரவு போடவேண்டிய அவசியம் என்னவென்பதை நிதி மந்திரி அவர்கள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். சர்க்காருடைய நோக்கத்தை அதிகாரிகளுக்கு விளக்க வேண்டும். சர்க்காருடைய நோக்கத்தை அதிகாரிகள் திறமையாக நிறைவேற்றுவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும். சர்க்காருடைய அரசியல் கட்சியை பலப்படுத்திக்கொள்வதற்காகவாவது அதிகாரிகள் சட்டத்தின் நோக்கத்தைப் புரிந்துகொண்டு, சரியானபடி அமல் நடத்துவதற்கான முறையில் சர்க்கார் தகுந்த உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

12-07
p.m.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, I was listening to the various speeches and watching the change of tenor of the speeches as the discussion proceeded, with a little bit of amusement.

SRI M. KALYANASUNDARAM: There was no change in the tenor of speeches.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I am not particularly accusing hon. Member Sri Kalyanasundaram. I am making a general statement. If the cap fits him, he may also take it. I was particularly amused at the speech of the hon. Member Sri Narayana Kurup, especially when he made a charge that we were yielding to the pressure of vested interests. Evidently, he had no time to go through the amending Bill in full. In addition to that, he was speaking with emotion not in favour of those who are in difficulties now. I should say he was speaking with political emotion. He was obsessed with emotion and because of that he seems to have given leave to reasoning also. He imagined that I was yielding to pressure of the professional classes, the mill-owners, industrialists and others who had lands and who would be taking away the lands for personal cultivation. The first pre-requisite for taking advantage of this amendment is that he should not be a person who is assessed to any sales-tax, profession tax

16th August 1956] [Sri C. Subramaniam]

or income-tax under the respective laws relating to the levy of such taxes during 1954-55 and 1955-56. If he had been assessed to any of the taxes, he will not be entitled to take advantage of this exemption clause. Therefore, if the hon. Member thinks that I have brought forward this amendment for the benefit of any of these persons, then I am sure he will be disillusioned if he goes through the amendment in full. If I am yielding to any pressure or I am placing any sympathy towards anybody, I am placing my sympathies in favour of the class that really deserves this exemption. I am not ashamed of it. On the other hand, I have full sympathy for the class of people for whom this exemption is intended. Who is entitled to this exemption? To what extent is he entitled? He is entitled to resume land to the extent of 5 acres of wet land and that too not in full from every tenant only to the extent of not more than half from each tenant. Even then, only if he is already in possession of less than 10 acres of land, he can resume land only to the extent of making up this ten acres. In that, he cannot take more than 5 acres. Even in taking 5 acres, it should not exceed ten acres in his possession either as owner or as tenant.

With all those restrictions, the amendment proposes to give the right to particular persons who have ostensibly no other avocation and who do not pay any sales tax or profession tax or income-tax to take back at least five acres of land for their own personal cultivation. But I was surprised to hear some criticism from a section of the House. I am particularly glad that the hon. Leader of the Opposition who started the debate in a way welcomed this amendment and wanted some more amendments to be moved. But the hon. Deputy Leader of the Opposition said that he was surprised to see such a reactionary amendment and whatever good points that were found in the amending Bill were taken away by the amendment. I respectfully submit that except for political propaganda, I am unable to understand that part of his speech saying that this amendment has taken away all the merits of the amending Bill.

SRI M. KALYANASUNDARAM : What I said was that my happiness had been reduced.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : His happiness has been reduced because he seems to think that this is a reactionary proposal. With all respect, I am prepared to stand by this proposal anywhere before any forum. I have absolutely no doubt that anybody will be justified in making this proposal.

Sir, an hon. Member was good enough to put forward a proposal concerning both the landlord and the tenant and while doing so, he was prepared to say that he would prefer the tenant. But under what circumstances? Only when they are placed in the same situation. Even if the landlord has no other avocation and he is also in the streets, he will prefer the tenant and he will not allow him to take back half of his own land from the tenant!

[Sri C. Subramaniam] [16th August 1956]

I do not know under what philosophy he is making such a statement. After all, we are not interested in a particular section of the people. We are only interested in seeing that the tiller should be the owner and if the owner wishes to be the tiller of the land, why should his right to take back the land be taken away? If there is an owner who wants to become a tiller, I do not see why he should be discriminated against. We are prepared to agree that he should not have lands beyond a certain extent and that aspect of the matter is under consideration. That is why we are putting a ceiling that he should not be entitled to resume more than five acres of land for his own personal cultivation. Therefore, it is certainly out of political prejudice that things have been misrepresented in such a way as to show that the Praja Socialist Party is the only Party which cares for the tenants. (Interruption from Sri M. Narayana Kurup.) Yes, Sri Narayana Kurup belonging to a certain Party thinks that he alone is the champion of the tenants. It is a misconceived championship, if I may say so, arising out of ignorance and in not knowing the conditions prevailing among the peasantry and among the agricultural classes. He may be good enough as a lawyer, but he is not good enough to speak about the agriculturists and tenants. That is the conclusion I have to draw from his speech. This is a problem which is bristling with difficulties and I have already referred to the difficulties involved in it.

Now, we are saying that for two years no tenant shall be evicted. Hon. Members are aware that there are tenants who have taken on lease thousands of acres of land and still they are tenants. So, what we are interested in seeing is that the lower strata in the society, the poorer sections in the society are put on a better ground and their rights protected. They may be tenants or they may be landowners. If they belong to the poorer section of the people and are in the streets without any avocation or profession, they should be encouraged to get back the land and become the tillers of the soil and not the exploiters of labour. I have absolutely no doubt that that should be the philosophy which should hold good in our land. It is only from that aspect this amendment has been proposed. I have already stated that it has been drafted in a hurry and if there are any defects in the drafting of the amendment, I am prepared to look into them. That is why even in the beginning I said that I am prepared to have it scrutinised by a Select Committee. But to attribute motives to the Congress or to say that I am yielding to the pressure of the vested interests, is certainly a flight of the imagination allowed to run riot. That is all I would say in respect of this matter. As I have already stated, I agree to the Bill being referred to the Select Committee.

The Select Committee may consist of the following Members :—

- “ 1 The Hon. Sri M. A. Manickavelu.
- 2 The Hon. Sri C. Subramaniam.
- 3 Sri K. Rajaram.

16th August 1956] [Sri C. Subramaniam]

- 4 Sri V. K. Palaniswami Gounder.
- 5 „ K. S. Ardhanareeswara Gounder.
- 6 „ N. Rajagopal.
- 7 „ T. P. Elumalai.
- 8 „ T. Ananta Pai.
- 9 „ R. S. Arumugam.
- 10 „ C. Kandasamy.
- 11 „ P. Ramamurthi.
- 12 „ M. Palaniyandi.
- 13 „ K. S. Lakshmipathi Naicker.
- 14 „ S. Swayamprakasam.
- 15 „ M. Narayana Kurup.

I am sure, Sri Narayana Kurup will bring to bear all his enlightenment and progressive ideas with regard to land legislation when we deal with this matter in the Select Committee and we will try to be benefited by them. I hope that when this Motion is adopted and the Bill comes before this House again, there will be much improvement in the sense that those who need protection will get real protection and those who do not deserve protection will not get it at all. Thank you, Sir.

* SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, when the Hon. the Leader of the House abuses his opponents, and he has no other argument, the inference is obvious. He may defend his stand before the public and that is why he is in the Congress Party. I may also defend my stand before the public and that is why I am in the Praja Socialist Party.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 10 of 1956), be referred to a Select Committee consisting of the following Members :—

- 1 The Hon. Sri M. A. Manickavelu.
- 2 The Hon. Sri C. Subramaniam.
- 3 Sri K. Rajaram.
- 4 „ V. K. Palaniswami Gounder.
- 5 „ K. S. Ardhanareeswara Gounder.
- 6 „ N. Rajagopal.
- 7 „ T. P. Elumalai.
- 8 „ T. Ananta Pai.
- 9 „ R. S. Arumugam.
- 10 „ C. Kandasamy.
- 11 „ P. Ramamurthi.
- 12 „ M. Palaniyandi.
- 13 „ K. S. Lakshmipathi Naicker.

[Mr. Speaker] [16th August 1956]

14 Sri S. Swayamprakasam.

15 „ M. Narayana Kurup."

The Motion was put and carried.

MR. SPEAKER: Under Rule 98 (1) of the Assembly Rules I nominate Sri M. A. Manickavelu as Chairman of the Select Committee.

V.—GOVERNMENT MOTION.

MOTION UNDER RULE 21 (3) OF THE ASSEMBLY RULES :o CHANGE
IN THE ORDER OF BUSINESS.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move—

"That under Rule 21 (3) of the Madras Assembly Rules the order of business as set in the Agenda for 16th August 1956, be revised, and item Nos. 2 and 3 under Government Bills, viz., the Madras Land Revenue (Surcharge) Amendment Bill, 1956 and Madras Land Revenue (Additional Surcharge) Amendment Bill, 1956 be taken up before item No. 1, viz., the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1956."

MR. SPEAKER: The question is—

"That under Rule 21 (3) of the Madras Assembly Rules the order of business as set in the Agenda for 16th August 1956, be revised, and item Nos. 2 and 3 under Government Bills, viz., the Madras Land Revenue (Surcharge) Amendment Bill, 1956 and Madras Land Revenue (Additional Surcharge) Amendment Bill, 1956 be taken up before item No. 1, viz., the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1956."

The Motion was put and carried.

IV.—GOVERNMENT BILLS—*cont.*

(2) THE MADRAS LAND REVENUE (SURCHARGE) AMENDMENT BILL,
1956.

12-20
p.m.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker Sir, I beg to introduce the Madras Land Revenue (Surcharge) Amendment Bill*, 1956 and move—

"That the Bill be taken into consideration at once."

Under section 3 of the Madras Land Revenue (Surcharge) Act, 1954, every person paying a land revenue assessment of over Rs. 500 in a fasli will have to pay the Government in respect of any land held by him for that fasli surcharge at the rates mentioned in that section. As ground rent is Public revenue due on land, it comes under the definition of land revenue in Section 2 of the Act and therefore surcharge under the Act is leviable on ground-rents also.

16th August 1956] [Sri C. Subramaniam]

It has been represented that as the rate of ground-rent is high in some cases especially in Madras the levy of surcharge on it will make the burden heavier. The Government therefore consider that ground-rent Rs. 10 per ground, i.e., Rs. 181-8-0 per acre, should not be taken into account for purpose of computing the surcharge. The Bill is to come into force from 1st July 1954, i.e., from the date on which the main Act came into force. It is expected to give a relief of about Rs. 50,000 per annum to assesses in Madras City.

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Madras Land Revenue (Surcharge) Amendment Bill, 1956, be taken into consideration at once.”

The motion is now before the House for discussion.

* SRI K. PARTHASARATHY : Mr. Speaker Sir, so far as relieving the hardships of persons paying ground-rent at a high rate is concerned, I hope, there will not be any controversy. But, I have a doubt whether the amendment proposed in the Bill will carry out the object of the Government because the amendment proposed will provide relief to those persons also who do not deserve protection. I will explain my point of view by means of an illustration. As it now stands if a person pays a land revenue of Rs. 200 and a ground-rent of Rs. 100, then that person will be assessed under the Land Revenue (Surcharge) Act, taking into account both the land revenue and the ground-rent paid by him, namely Rs. 300. According to the present amendment if the ground-rent is at the high rate he will not be liable to pay land revenue surcharge at all because for computing the surcharge the entire ground-rent is ignored and it will be below the minimum. But the intention of the Government, I presume, is that only the portion of land revenue as can be attributed to ground-rent should not be taken into account for computing the surcharge. I only wish that the object which the Government have in view is carried out properly that is, not levying surcharge only on the ground-rent at the increased rate.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think I have anything to add to what I have already stated. The point raised by Mr. Parthasarathy will be considered.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Madras Land Revenue (Surcharge) Amendment Bill, 1956, be taken into consideration at once.”

The Motion was put and carried, and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

[16th August 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move—

“ That the Madras Land Revenue (Surcharge) Amendment Bill, 1956, be passed.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Madras Land Revenue (Surcharge) Amendment Bill, 1956, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

**(3) THE MADRAS LAND REVENUE (ADDITIONAL SURCHARGE)
AMENDMENT BILL, 1956***** THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :** Mr. Speaker Sir, I beg to introduce the Madras Land Revenue (Additional Surcharge) Amendment Bill, 1956 and move—

“ That the Bill be taken into consideration at once.”

Sir, in this measure, it is proposed to amend section 3 of the Madras Land Revenue (Additional Surcharge) Act, 1955. The principle applied in the case of amendment to Section 3 of the Madras Land Revenue (Surcharge) Act, 1954 is also applied here. The limit fixed is Rs. 10 per ground which works out to Rs. 181-8-0 per acre.

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Madras Land Revenue (Additional Surcharge) Amendment Bill, 1956, be taken into consideration at once.”

The motion is now before the House for discussion.

12-25
p.m.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நிலவரி மீது ரூபாய்க்கு இரண்டண அதிகப்படியாக சர்ச்சார்ஜ் வசூல் செய்யும் அசல் சட்டம் சபை முன் வந்த காலத்திலேயே நாங்கள் அதை எதிர்த்திருக்கிறோம். அந்த சர்ச்சார்ஜிலிருந்து ஏதாவது விதி விலக்கு கொடுக்கிறதாயிருந்தால் அதை வரவேற்க முடியும். ஏழை விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு கொடுப்பதிலே தாங்கள்தான் ரொம்ப அக்கறை உடையவர்கள் என்று உணர்ச்சி வேகத்திலே சற்று முன்பு நிதி அமைச்சரவர்கள் பேசினார்கள். அந்த உணர்ச்சியை ஒரு ஏக்கர் இரண்டு ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கிறவர்கள்பால் அவர் திருப்பவேண்டும். ஏனென்றால் ஐந்து ரூபாய் கிஸ்தி செலுத்துபவர்கள்கூட ரூபாய்க்கு இரண்டு அணு வீதம், பத்தணு அதிகப்படியாக சர்ச்சார்ஜ் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. இவர்கள் விஷயத்திலாவது மந்திரி அவர்கள் புனராலோசனை செய்யவேண்டும். இந்த மசோதாவிலேயே இல்லாவிட்டாலும் பிறகாவது புனராலோசனை செய்யவேண்டுமென்று அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

இந்த வருஷத்திலிருந்து அதிகப்படியான சர்ச்சார்ஜ் விதிக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு லில்லாவிலும் ஒவ்வொரு அதிகாரியும் தங்கள் தங்கள் இஷ்டம் போல் சட்டத்தை அர்த்தம் பண்ணிக்கொண்டு, தங்கனையும், தொந்தரவு படுத்திக்கொள்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கும் தொந்தரவு கொடுக்கிறார்கள். தண்ணீர் தீர்வையின் மேல் பத்து ரூபாய் வரைக்கும் தான் சர்ச்சார்ஜ் விதிக்கலாம் என்பது அசல் சட்டம். ஆனால், அதிகாரிகள் அதற்கு மேலும் ரூபாய்க்கு இரண்டண வீதம் ரூ. 1-4-0 அடிஷனல் சர்ச்சார்ஜ் வசூல்

16th August 1956] [Sri M. Kalyanasundaram]

செய்யலாம் என்று அர்த்தம் பண்ணிக்கொண்டு விவசாயிகளை நிர்ப்பந்தப் படுத்துகிறார்கள். எங்கள் காரியாலயத்திற்கு ஏராளமான வருகிற ரிபோர்ட்டுகளைப் பார்த்தால் இஷ்டப்படி அதிகாரிகள் அர்த்தம் பண்ணிக்கொண்டு 20 ரூபாய் தண்ணீர்த் தீர்வை இருந்தாலும், ரூ. 2-8-0 அடிஷனல் சர்ச்சார்ஜ் கொடுக்கவேண்டுமென்று உத்தரவு போடுகிறார்கள். சட்டப்படி இடம் இல்லையே என்று கேட்டால், “முதலில் கட்டி விடுங்கள், பிறகு வேண்டுமானால் அப்பீல் செய்துகொள்ளுங்கள்” என்று சொல்லப்படுவதாக ரிப்போர்ட்டுகள் வருகின்றன. எப்படியாவது முதலில் வசூல் செய்து விடுகிறார்கள். கட்டிய தொகையை அப்பீல் செய்து பெற வேண்டுமானால், அப்பீல் மனுவுக்காக ஸ்டாம்ப் கட்டணத்தோடு போக்குவரத்து செலவும் ஆகிறது. இப்படியாக அப்பீல் செய்து கிடைக்கும் ஆதாயத்தைவிட ஐந்து மடங்கு பணத்தை எழை விவசாயிகள் செலவு செய்தால்தான் அப்பீலினால் ஏற்படக்கூடிய சகாயத்தைப் பெறமுடியும். விவசாயிகளுக்கு இம்மாதிரி கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருப்பது பல அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும். கோயமுத்தூர், திருச்சி, சேலம் ஜில்லாக்களிலிருந்து எனக்கும் பல புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. ஆகவே, ரெவின்யூ இலாகா அதிகாரிகள் சரியானபடி சட்டத்தை அர்த்தம் பண்ணவேண்டுமென்று அரசாங்கம் ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவிடவேண்டும். ஆங்கிலமும் சரியாகப் புரிவது இல்லை, தமிழும் சரியாகப் புரிவதில்லை என்ற நிலைமை சர்க்கார் காரியாலயங்களில் வேலை செய்பவர்களிடையே இருப்பதால், சட்டத்தை தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு தமிழில் மொழி பெயர்த்தாவது அவர்களுக்கு அறிவற்றத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கலெக்டர் மகாநாட்டிலே யார், யாரை, எப்படி ஒடுக்கலாம் என்பதைப்பற்றி பேசுவதைவிட இப்படிப்பட்ட உபயோகமான விஷயங்களைப் பேசக்கூடாதா? சட்டங்களின் தன்மையை கலெக்டர்களும் கலெக்டர்களுக்குக்கீழ் இருக்கும் அதிகாரிகளும் சரியானபடி அர்த்தம் பண்ணிக்கொள்ளும்படி கலெக்டர்களுக்கு தெளிவு ஏற்படுத்தி அனுப்பக்கூடாதா என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

சர்க்காருக்கு வரி செலுத்துகிற படித்த பணக்காரர்களுக்கே தங்களுடைய நிலத்தின் சர்வே நெம்பர், பட்டா நெம்பர் முதலியவைகள் தெரியாத போது, எழை விவசாயிகளுக்கு தாங்கள் எவ்வளவு வரி செலுத்துகிறோம் என்று கூடத் தெரிவது இல்லை. பசுலியின் ஆரம்பத்திலேயே எழை எளிய விவசாயிகளிடத்திலிருந்து கிஸ்தி பணம் பூராவையும் கிராமதிகாரிகள் வசிலித்துவிட்டு, நான்கு, ஐந்து மாதங்களில் தங்கள் கையிலே பணத்தை வைத்துக்கொண்டு சையானுகிறார்கள். டெம்பரரி அட்ஜஸ்ட்மென்ட் செய்து கொள்வதற்கும் வசதியாக இருக்கிறது. வாங்கிய பணத்திற்கு முறையான ரசீது கொடுப்பதும் கிடையாது. எந்த ஜில்லாவிலும், எந்த கிராமத்திலும் கிஸ்தி செலுத்தியதற்கு முறையான ரசீது கொடுப்பதில்லை. விவசாயிகளிடத்திலிருந்து வாங்கப்படும் பணம் எந்த இனத்திற்காக வாங்கப்படுகிறது என்ற விஷயமும் ரசீதிலேயே குறிப்பிடப்படவேண்டும். அப்பொழுதுதான் நில வரி செலுத்தியதினால் ஏற்படக்கூடிய பலன் ஏற்படும். இல்லாவிட்டால் பலன் ஏற்படாது. சரியான ரசீது கொடுக்காமல் கிராமாதிகாரிகள் பணம் வாங்கிக்கொண்டதற்கான பல உதாரணங்களைக் கொடுக்க முடியும். இம்மாதிரி முட்டாள்தனமாக காரியங்களைப் பல கிராமாதிகாரிகள் செய்து விடுகிறார்கள். அவர்களைப் பற்றி சர்க்காருக்கு எழுதினால் வேலை போகக்கூடிய ஆபத்து இருக்கிறதே என்ற மனிதாபிமானத்தினால் அவர்களுடைய பெயர்களை நேரடியாக குறிப்பிட்டு எழுதாமல் விடுகிறேனே யொழிய வேறு ஒன்றும் இல்லை. அல்ப தொகைக்காகவும் அவர்கள் முட்டாள்தனமாக, தவறுதலாக காரியங்கள் செய்கிறார்கள். அதிகப்படியாக அடிஷனல் சர்ச்சார்ஜ் வசூலித்துவிடுகிறார்கள். கேட்டால், அடுத்த கிஸ்தியின் போது, அட்ஜஸ்ட் பண்ணிக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. கட்டினவர் அடுத்த வருஷம் விழித்திருந்தால் பணம் கிடைக்கும், இல்லாவிட்டால் மணியக்காரரோடு பணம் போனதுதான். அச்சடித்தரசீது கொடுத்திருந்தாலாவது அதைக் குறிப்பிட்டு கேட்கலாம். அச்சடித்த ரசீது இல்லாமல் இருக்கும்போது மணியக்காரரின் நாணயத்தை நம்பித் தான் இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. அச்சடித்த ரசீது கொடுக்காமல்,

[Sri M. Kalyanasundaram] [16th August 1956]

மணியக்காரர்களைக்கொண்டு கிஸ்து வசூல் செய்யச் சொல்வது நாணயமற்ற வேலை என்பது தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். இதற்கு சர்க்கார்தான் பொறுப்பாளிகள். ஆகவே, அச்சடித்த ரசீது கொடுக்கும் முறையை “இன்டர்ப்யூஸ்” பண்ணி, முறையாக கிஸ்தி வசூல் செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். அச்சடித்த ரசீது தயார் செய்துவிட்டாலும் எல்லா மணியக்காரர்களுக்கும் காலாகாலத்தில் கிடைக்குமா என்பது ஒரு பிரச்சனை. ரெவினியூ இலாகாவிலே நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கும் பாரங்களை சரிவர கிடைப்பதில்லை என்ற புகார் இருக்கிறது. நான்சுணு கொடுத்தால் தான் பாரம் கிடைக்கிறது. சர்க்காருக்குப் பணம் செலுத்தவேண்டுமென்றால் கூட, அதற்காக நான்சுணு கொடுத்தால்தான் சலான் கிடைக்கிறது. ஜில்லாக் காரியாலயங்களிலும், தாலுகா காரியாலயங்களிலும் எந்த அளவு ஸ்டேஷனரி சப்ளை செய்யப்படுகின்றன என்பது தெரிந்த விஷயம். அந்த இடங்களுக்குப் போகக்கூடிய ஜனங்கள், சலானுக்காகவும், பாரங்களுக்காகவும் கஷ்டப்படுவதைச் சொல்லத் தேவை இல்லை. சர்க்காருக்குத் தந்தி கொடுத்தாலும் பாராங்கள் கிடைக்கவில்லையே என்று ஜில்லாக்களிலுள்ள அதிகாரிகள் சொல்வதைக் கேட்டிருக்கிறோம். அதுதான் அதிகாரிகளைக் குறை சொல்வதில் பயன் இல்லை. பாரங்களின் விஷயமே இப்படியிருக்கும்போது அச்சடித்த ரசீதுகள் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் வந்து சேருவது என்றால், அதில் என்ன கஷ்டம் இருக்கிறதென்பதும் தெரிந்ததே. அச்சடித்த ரசீது கொடுப்பதை சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டியது ஒரு புறமிருக்க, அதுவரையில், கிராமாதிகாரிகள் எழுத்து மூலமாக, கையெழுத்திட்டு வாங்கிய பணத்திற்கு ரசீது கொடுக்க உடனடியாக உத்தரவு போடவேண்டும். அந்த ரசீதில், பணம் வாங்கிக் கொண்டதற்கான காரணங்களும் குறிப்பிடப்படவேண்டும். இம்மாதிரி ரெவினியூ போர்டு மூலமாக சர்க்கார் உடனடியாக உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டும். இது விஷயத்தில் சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்தால் தான் சர்க்கார் என்ன விதிவிலக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று திருத்தம் கொண்டுவருகிறார்களோ, அதன் பின் எழை விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். இந்தத் திருத்த மசோதாவை நிறைவேற்றுவதில் எங்களுக்கு ஆட்சேபனை இல்லை என்பதையும் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்கின்றேன்.

12 31
a.m.

SRI K. R. NALLASIVAM :

கணம் சபாநாயகர் அவர்களே, பத்து ரூபாய்க்கு மேல் போகாமல் இருக்கக்கூடிய தண்ணீர்த் தீர்வைக்குத்தான் நிலவரி சர்ச்சார்ட் வசூலிக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஆனால், எனக்குத் தெரிந்த வரையில், பல இடங்களில் தண்ணீர் தீர்வை பத்து ரூபாய்க்குமேல் போனாலும், பூரா தண்ணீர்த் தீர்வைக்குமேலான சர்ச்சார்ட் வசூலிக்கப்படுகிறது. தண்ணீர் தீர்வை பத்து ரூபாயாக இருந்தாலும் சரி, 20 ரூபாயாக இருந்தாலும் சரி, அடிஷனல் சர்ச்சார்ட் வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். சர்க்காருக்குப் பூராவாக விவரம் தேவையானால் கொடுக்கத்தயாராக இருக்கிறேன். அதிகாரிகள் வேண்டுமென்றேதான் செய்கிறார்களோ என்று நான் சந்தேகப்படுகிறேன். வித்தியாசப்பட்ட முறையிலே தண்ணீர்த் தீர்வை இருப்பதையெல்லாம் கணக்கிட்டுக் கொண்டிருக்க பிரியப்படாமல் பத்து ரூபாயாக 15 ரூபாய் என்றோ 20 ரூபாய் என்றோ மொத்தமாக கணக்குப் போட்டு தண்ணீர் தீர்வை பூராவாக்கும் ரூபாய்க்கு இரண்டணு வீதம் சர்ச்சார்ட் வசூல் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். கீழ் பவானி பாசனப் பிரதேசத்தில் இப்படி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பத்து ரூபாயாக இருந்தால் கவலை இல்லை. 11, 12, 13 ரூபாயாக இருந்தாலும் இருபது ரூபாய் என்று கணக்குப் போட்டு சர்ச்சார்ட் வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். இம்மாதிரி வசூல் செய்வதை உடனடியாக நிறுத்த வேண்டுமென்று சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவிட வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகின்றேன்.

தண்ணீர்த் தீர்வைக்கும் சேர்த்து அடிஷனல் சர்ச்சார்ட் வசூல் செய்திருந்தால், அப்பீஸ் செய்தால்தான் திருப்பிக்கொடுக்க முடியும் என்ற முறை

16th August 1956] [Sri K. R. Nallasivam]

இருக்கிறது. இதனால் ஒருவரும் அப்பீல் செய்துகொண்டிருக்க முடியாது. அங்கே போய்ப் பார்த்தால்தான் அப்பீல் பண்ணி பணத்தைத் திருப்பப் பெருவதில் உள்ள கஷ்டங்கள் தெரியும். இங்கே உட்கார்ந்தகொண்டு, “அப்பீல் செய்து வாங்கிக்கொள்ளலாம்” என்று சுகமாகக் சொல்லிவிடலாம். ஒன்று அதிகமாக வசூல் செய்யாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். அப்படி அதிகமாக வாங்கிக்கொண்டிருந்தால், விவசாயிகள் அப்பீல் செய்யாமலேயே அதிகப்படியான வசூல் செய்து பணத்தை திருப்பிக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நிதி மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

SRI S. RAMALINAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே இந்த சட்டம் சென்ற ஆண்டு சபை முன்பு வந்தபொழுது இந்தப் புதித வரி தேவையில்லை என்று சொன்னோம். சர்க்கார் தரப்பில் கிராமங்களிலே ரோடு வசதி மிகவும் மோசமாக இருப்பதாகவும் பஞ்சாயத்துக்கள் மூலமாக கிராமங்களுக்கு ரோடு வசதிகள் செய்து கொடுப்பதற்காக ரூபாய்க்கு 2 அணை சர்க்கார்ஜ் விதிக்கப்படுவதாகவும் அப்பொழுது சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுது இந்த வரி விதிக்கப்பட்டு ஒரு வருஷம் ஆகியபோதிலும் கூட, நூற்றுக்கணக்கான கிராமங்களில் இன்னும் பஞ்சாயத்து போர்டுகள் அமைக்கப்படாமல் இருப்பதை சர்க்கார் கவனத்துக்குக் கொண்டு வர அமைப்படுகிறேன். பஞ்சாயத்துக்கள் ஏற்பட்டால்தான் இந்த வரி பணத்திலிருந்து அவர்களுக்கு பணம் கொடுத்து கிராமங்களில் ரோடு முதலிய வசதிகளைச் செய்ய முடியும். சென்ற ஆண்டிலே தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டம் இவைகளின் கீழ் கிராமங்களிலே சச்சா ரோடுகள் அதாவது மண் ரோடுகள் போட்டு வசதி செய்தார்கள். ஆனால் இந்த ஆண்டிலே அப்படி சச்சா ரோடுகள் போடக்கூடாது என்று விதிகள் ஏற்படுத்தியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரி அவர்கள் நேரிலு யாக கவனம் செலுத்தி கிராமங்களிலே மண் ரோடுகள் போடுவதற்கும் மெயின் ரோடுகளுக்கும் இணைப்பதற்கும் வேண்டிய வசதி களை செய்யும்பொருட்டு பஞ்சாயத்து போர்டுகளை துரிதமாக அமைக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு கிராமத்திலே 1,000 பேர்கள் ஜனத்தொகை இருந்தால்தான் அந்த பஞ்சாயத்து போர்டு ஏற்படுத்தலாம் என்று விதி இருப்பதாகத் தெரிகிறது. பல கிராமங்களிலே 1,000 பேர்கள் ஜனத்தொகை இல்லாததால் அங்கு பஞ்சாயத்துகள் ஏற்படாமல் இருக்கின்றன. நான் இது விஷயமாக சர்க்காருக்கு என்ன யோசனை கூற விரும்புகிறேன் என்றால் இன்னும் கிராமங்களை ஒன்றுசேர் சேர்த்து 1,000 பேர்கள் ஜனத் தொகை இருந்தால் இரண்டு கிராமங்களுக்கும் சேர்த்து ஒரு பஞ்சாயத்து போர்டு அமைப்பதில் சட்டத்தில் ஒன்றும் இடையூறு இருக்க முடியாது. ஆகவே சர்க்கார் இதை உடனடியாக சவனித்து சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு நான் சொல்லியது போல் உத்தரவு பிறப்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :** Sir, very many useful suggestions with regard to the collection of land revenue have been put forward. Particularly, the hon. Member Sri M. Kalyanasundaram made mention about the illegal collections by some of the village officers and he said he was not passing on the information to the Government, because they were likely to be dismissed from service. May I tell him that it is false sympathy and if really he finds that the injustice has been done by anybody, he would not have that false sympathy and see that in the public interests and in the interests of the voters for whom he speaks, necessary action is taken in respect of the offending village officials. As a matter of fact, it is this misplaced sympathy in respect of the offending officials which stands in the way of taking definite action by the Government not only in respect of the village officials but the other

[Sri C. Subramaniam] [16th August 1956]

officials also and I hope Sri M. Kalyanasundaram will set an example in seeing that he acts without fear or favour and whoever does wrong must be exposed, without caring for the person concerned. I hope he will make up his mind hereafter and give up his attitude that even though a person is doing wrong, he will be screening him because he is likely to be dismissed if he is exposed.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, it seems that the Hon. the Leader of the House is trying to make a political capital out of what I have said or he wants to have some joke at my expense. I hate sins but not sinners. I want to correct them. But the policy of the Government gives an opportunity to commit sins and that is why I am attacking the Government. Locally I am doing my best to correct them.

*** THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :** Then, the hon. Member made a reference to the Collectors' Conference and suggested that these very useful things could be discussed in that Conference, instead of considering measures to put down some people. I do not know wherefrom he got this information about the Collectors' Conference. I may inform him that in the Collectors' Conference, what are discussed are matters relating to the Development Plans, the National Extension Service schemes, Local Development works, the Community Projects works and the Plan schemes and if only he comes to know about what are discussed there, I am sure he would disillusion himself about the ideas he is having about the Collectors' Conference. Apart from that, the hon. Member can send some useful suggestions for consideration at the next Conference.

SRI M. KALYANASUNDARAM : If I am informed about that, I will do so.

*** THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :** It is a periodical meeting and he need not be informed. If he sends his suggestions and if they are important enough, they will be included in the Agenda and will be discussed.

I do agree that there are certain difficulties in the collection of land revenue because it is an ancient system which is prevailing and in the present context the mutual trust and goodwill, which existed before, have gone. Therefore, some people are misusing the position. The entire matter is under the consideration of the Government and we hope to take decision soon so that these malpractices in the collection of land revenue, if any, are put down and eliminated. As far as the Bill itself is concerned, I think there is no opposition at all and therefore I hope it will be passed.

With regard to the suggestion that this money was not being utilized for the purpose of putting roads in the villages, evidently the hon. Member who spoke about it is not aware of the activities going on in the various villages.

16th August 1956] [Sri C. Subramaniam]

As a matter of fact, construction of roads, schools and provision of various other amenities which have been so far available in villages, are being done particularly under the local development schemes and this money also is being used for the purpose through the district boards and panchayats. Therefore I may assure the hon. Members that so far as this amount is concerned, not only this amount but whatever amount we are trying to collect as tax, we will utilize it to the best advantage of the people. 12-40 p.m.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Madras Land Revenue (Additional Surcharge) Amendment Bill, 1956, be taken into consideration at once.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I move—

“ That the Madras Land Revenue (Additional Surcharge) Amendment Bill, 1956, be passed.”

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That the Madras Land Revenue (Additional Surcharge) Amendment Bill, 1956, be passed.’

The motion was put and carried and the Bill was passed.

MR. SPEAKER : The next item is the Presidency Small Cause Courts (Madras Amendment) Bill, 1956. I think there are some amendments.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir. But, we may adjourn now and take it up on Saturday.

MR. SPEAKER : I may inform the hon. Members that it is now agreed that the House shall now adjourn and meet again on Saturday, the 18th August 1956, between half-past eight and eleven of the clock in the morning and three to five in the afternoon.

The House then adjourned.

VI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

Notifications issued with the Government Orders mentioned below regarding amendments to the Madras Motor Vehicles Rules. [Laid on the table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939]—

(45) G.O. Ms. No. 303, Home, dated 28th January 1946—
Exemption of licence fee for demobilized motor transport drivers.

(46) G.O. Ms. No. 392, Home, dated 5th February 1946—
Cancellation of registration fee for Fire Service vehicles.

[16th August 1956]

(47) G.O. Ms. No. 400, Home, dated 5th February 1946—*Increase of the maximum overhaul.*

(48) G.O. Ms. No. 91, Home, dated 10th January 1946—*Rules 408-U and 408-V, regarding Bench and Road tests for approval of models of producer gas plants.*

(49) G.O. Ms. No. 3994, Home, dated 31st October 1947—*Rules 160-A and 290—Empowering the Mica Inspectors and Assistant Mica Inspectors to check contents of goods vehicles which transport mica and for which royalty has not been paid.*

(50) G.O. Ms. No. 4672, Home, dated 18th December 1947—*Rule 160-D—Special condition of permit for goods vehicles by limiting number of trips per day.*

(51) G.O. Ms. No. 3625, Home, dated 23rd September 1947—*Rule 266—Passenger not to sit on left of driver in transport vehicles with left-hand steering control.*

(52) G.O. Ms. No. 4626, Home, dated 16th December 1947—*Rule 328—Increase in the overall width.*

(53) G.O. Ms. No. 370, Home, dated 29th January 1948—*Delegation of powers to D.Ms., etc., regarding extension of validity of temporary permits in emergencies.*

(54) G.O. Ms. No. 1471, Home, dated 21st April 1948—*Rule 278—Exhibition of destination boards in stage carriage.*

(55) G.O. Ms. No. 779, Home, dated 24th February 1949—*Reciprocity between the Madras Government and the Orissa State regarding certificate of fitness.*

(56) G.O. Ms. No. 2344, Home, dated 8th June 1949—*Delegation of powers to the Secretary, Central Road Traffic Board*

(57) G.O. Ms. No. 2633, Home, dated 27th June 1949—*Withdrawal of exemption of certain ex-servicemen from driving test and payment of fees for driving test and for the issue and renewal of driving licences.*

(58) G.O. Ms. No. 3377, Home, dated 23rd August 1949—*Fee for registration of transfer of ownership.*

(59) G.O. Ms. No. 3127, Home, dated 2nd August 1949—*Time for entry of registration mark on permits.*

(60) G.O. Ms. No. 700, Home, dated 19th February 1949—*Prohibition of painting or marking in certain manner of public service vehicles.*

(61) G.O. Ms. No. 2944, Home, dated 18th July 1949—*Rules 49 and 68—Exempting the Deputy High Commissioner for the United Kingdom in Madras and his official employees from payment of fee for issue and renewal of licence.*

(62) G.O. Ms. No. 3648, Home, dated 9th September 1949—*Rule 129—Quorum for Road Traffic Board meetings.*

(63) G.O. Ms. No. 2048, Home, dated 23rd May 1949—*Rule 194—Suspension of cancellation of permits.*

16th August 1956]

(64) G.O. Ms. No. 3319, Home, dated 16th August 1949—*Rules 290 and 291—Inspection of goods and public service vehicles.*

(65) G.O. Ms. No. 2538, Home, dated 22nd June 1949—*Statistics relating to transport services.*

(66) G.O. Ms. No. 2100, Home, dated 8th May 1950—*Application to the merged territories of Pudukkottai, Banganapalli and Sandur.*

(67) G.O. Ms. No. 5162, Home, dated 4th December 1950—*Exemptions from payment of fees for driving licences and conductor's certificates.*

(68) G.O. Ms. No. 4462, Home, dated 13th October 1950—*Interpretation of application of General Clauses Act, 1897.*

(69) G.O. Ms. No. 4221, Home, dated 27th September 1950—*Rules 167, 168 and 456—Revision of permit fees, refund of fees.*

(70) G.O. Ms. No. 161, Home, dated 12th January 1950—*Delegations to the Secretary regarding powers of Transport Authority to grant or refuse temporary permits.*

(71) G.O. Ms. No. 1964, Home, dated 29th April 1950—*Divisional Engineer concerned to attend as adviser to the Road Traffic Boards meeting in districts having more than one Divisional Engineer (Highways).*

(72) G.O. Ms. No. 4147, Home, dated 21st September 1950—*Rule 163 (b)—Extension of time for production of vehicles for permits of stage carriage.*

(73) G.O. Ms. No. 4146, Home, dated 21st September 1950—*Rule 294-A—Exemption from taking out a permit for the vehicles used for publicity work by the Madras Provincial Council of the British Empire Leprosy Relief Association.*

(74) G.O. Ms. No. 4957, Home, dated 21st November 1950—*Rules 18, 147, 148 and 148-B—Time-limit to be counted from the date of despatch of the orders in appeals and revision petitions.*

(75) G.O. Ms. No. 1654, Home, dated 15th April 1950—*Rule 64-A—Levy of fees, etc., under revision petitions.*

(76) G.O. Ms. No. 4461, Home, dated 13th October 1950—*Rule 68—Exemption from payment of registration of fees for the station wagon belonging to the Government Tuberculosis Institute, Madras.*

(77) G.O. Ms. No. 3340, Home, dated 25th July 1950—*Rules 69 and 80—Issue of duplicate registration certificates to replace certificates completely written up and soiled.*

(78) G.O. Ms. No. 3521, Home, dated 7th August 1950—*Rule 93—Exhibition of trade certificate.*

(79) G.O. Ms. No. 2960, Home, dated 28th June 1950—*Rules 119 and 148—Levy of fees for supply of copies of documents relating to appeals.*

[16th August 1956]

(80) G.O. Ms. No. 2048, Home, dated 4th May 1950—
Rule 123—Term of office of non-official members of the Regional
Transport Authorities.

(81) G.O. Ms. No. 588, Home, dated 13th February 1950—
Rule 126—Conduct of meetings of the Regional Transport
Authority.

(82) G.O. Ms. No. 2781, Home, dated 16th June 1950—Rule
129—Quorum for Road Traffic Board meetings.

(83) G.O. Ms. No. 3590, Home, dated 11th August 1950—
Delegation to the Secretary, Regional Transport Authority, the
power to suspend an endorsement.

(84) G.O. Ms. No. 5114, Home, dated 30th November 1950—
Rule 134-E—Delegation of powers to the Chairman, Regional
Transport Authority.

(85) G.O. Ms. No. 5057, Home, dated 27th November 1950—
Rule 136—Form of submission of appeals against the orders of the
Secretary, Regional Transport Authority.

(86) G.O. Ms. No. 589, Home, dated 13th February 1950—
Rules 136, 147 and 148—Time-limit to be counted from the date
of receipt of the order in appeals.

(87) G.O. Ms. No. 956, Home, dated 6th March 1950—Rule
200—Enhancement of fee for transfer of permit.

(88) G.O. Ms. No. 2252, Home, dated 15th May 1950—
Time-limit for appeals and returns for representation in prescribed
manner.

(89) G.O. Ms. No. 2809, Home, dated 19th June 1950—
Delegation to the Chairman the power of the State Transport
Authority regarding time-limit for submission of application for
renewal of permits.

(90) G.O. Ms. No. 5232, Home, dated 9th December 1950—
Rule 148-A—Appeals to the Central Road Traffic Board and
Government.

(91) G.O. Ms. No. 5058, Home, dated 27th November 1950—
Rule 148-B—Form of submission of revision petitions under Section
64-A.

(92) G.O. Ms. No. 3871, Home, dated 1st September 1950—
Rules 149, 150 and 182. Amendments to.

(93) G.O. Ms. No. 2251, Home, dated 15th May 1950—Rule
160—Insertion of a condition in the permit regarding possession of
a valid fitness certificate.

(94) G.O. Ms. No. 2837, Home, dated 20th June 1950—
Prohibition of the presence of unauthorized goods in stationery
vehicles.

(95) G.O. Ms. No. 3047, Home, dated 4th July 1950—Rule
271—Report to be sent to Transport Authority regarding failure to
perform service by stage carriages.

16th August 1956]

(96) G.O. Ms. No. 4646, Home, dated 1st November 1950—
Rule 278—Display of destination boards of stage carriages.

(97) G.O. Ms. No. 3849, Home, dated 31st August 1950—
Rule 279—Display of destination board at the front to be
illuminated.

(98) G.O. Ms. No. 4324, Home, dated 4th October 1950—
Rules 290 and 291—Empowering the Officers of the Central Excise
Department to check vehicles suspected to carry contraband
articles.

(99) G.O. Ms. No. 1896, Home, dated 27th April 1950—Rule
294—Use of stage carriages on more than one route not to be
permitted.

(100) G.O. Ms. No. 616, Home, dated 14th February 1950—
Rules 377 and 329—Maximum overall length.

(101) G.O. Ms. No. 3046, Home, dated 4th July 1950—Rule
393-B—Prohibition of painting and marking in any manner of
public services vehicles.

(102) G.O. Ms. No. 2474, Home, dated 27th May 1950—
Rule 412—Powers of Transport Authority to restrict speeds,
weights, etc.

(103) G.O. Ms. No. 590, Home, dated 13th February 1950—
Rules 456 and 458—Refund of fees paid by mistake.

(104) G.O. Ms. No. 4313, Home, dated 10th November 1951
—Rule 163—Time for production of vehicles.

(105) G.O. Ms. No. 2590, Home, dated 30th June 1951—
Rules 276 and 277—Fixation of the period of retention of trip
sheets and trip registers.

(106) G.O. Ms. No. 1118, Home, dated 20th March 1951—
Sanction of refund of fees in revision petitions to Government and
appeals to the Central Road Traffic Board and Government.

(107) G.O. Ms. No. 3354, Home, dated 22nd August 1951—
Rule 160—Exhibition of dates of expiry of permits and fitness
certificates on transport vehicles.

(108) G.O. Ms. No. 3840, Home, dated 1st September 1951—
Exemption from payment of registration fee in the case of rulers
of merged States.

(109) G.O. Ms. No. 2048, Home, dated 23rd May 1951—
Rule 193—Cancellation of permits or surrender.

(110) G.O. Ms. No. 4314, Home, dated 10th November 1951
—Rule 393—Carrying of puncture outfit in public service vehicles.

(111) G.O. Ms. No. 4825, Home, dated 17th December 1951
—Exemption of driving licence for rulers of merged States.

(112) G.O. Ms. No. 4423, Home, dated 19th November 1951
—Minimum educational qualification for conductors of stage
carriages.

(113) G.O. Ms. No. 4322, Home, dated 10th November 1951
—Rule 413—Consultation with municipalities for extension of
traffic signs, etc.

[16th August 1956]

(114) G.O. Ms. No. 4458, Home, dated 21st November 1951—Record Form G.V.R. of Goods vehicles.

(115) G.O. Ms. No. 4847, Home, dated 17th December 1951—Conferment on Regional Transport Officers the powers of Motor Vehicles Inspectors.

(116) G.O. Ms. No. 4262, Home, dated 7th November 1951—Refund of fees.

(117) G.O. Ms. No. 4312, Home, dated 10th November 1951—Rules 184 and 195—Revocation of sanction of removal of renewal of permits for failure to produce certificate of registration and permits.

(118) G.O. Ms. No. 1119, Home, dated 20th March 1951—Form P.R.A. for application for renewal of permits.

(119) G.O. Ms. No. 528, Home, dated 8th February 1951—Rule 68—Exemption from payment of fees for the mobile motion picture truck belonging to the American Consulate-General at Madras.

(120) G.O. Ms. No. 1120, Home, dated 20th March 1951—Rules 169 and 209—Levy of fees for endorsement of permits and variation of permits of transport vehicles.

(121) G.O. Ms. No. 2565, Home, dated 11th August 1953—Rule 68—Exemption from payment of registration fees for trailers belonging to the American Consulate-General at Madras.

(122) G.O. Ms. No. 3909, Home, dated 29th December 1953—Rules 6-A and 241—Training of drivers and conductors in First Aid.

(123) The Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956.

(124) The Madras Land Revenue (Surcharge) Amendment Bill, 1956.

(125) The Madras Land Revenue (Additional Surcharge) Amendment Bill, 1956.

(126) The Presidency Small Cause Courts (Madras Amendment) Bill, 1956.

16th August 1956]

[Vide answer to starred question No. 110 asked by Sri N. K. Palanisamy at the meeting of the Legislative Assembly held on 16th August 1956, page 688 supra.]

STATEMENT SHOWING THE LIST OF ARTICLES OF UNIFORM FOR INSPECTORS AND SUB-INSPECTORS OF POLICE OF THE STATE.

I. Full dress uniform of Inspectors.

1. *Head dress.*—The existing head dress (i.e.), turban may be continued. Hindus and Muslims may be permitted to tie their turbans according to their distinctive fashions. The Anglo-Indian Inspectors have also to wear the same head dress.

2. *Jacket.*—Khaki drill (woollen where necessary) open collar, cut according to the pattern prescribed for gazetted officers.

3. *Shirt.*—Khaki twill with an attached or semi-stiff detachable collar.

4. *Tie.*—Khaki tie.

5. *Belt.*—Sam Browne belt (brown leather). Metal fittings will be of white metal.

6. *Shorts.*—Khaki drill to match the tunic.

7. *Hosetops.*—Khaki, woollen.

8. *Putties.*—Ankle, khaki, spiral of the same material as Fox's putties.

9. *Boots.*—Ankle boots, brown, with plain toe caps.

10. *Buttons.*—The existing arrangement to continue but they should be of white metal.

11. *Badges of rank.*—Three five-pointed stars (Star of India of normal size as worn by I.P./I.P.S. officers) and a ribbon $\frac{1}{2}$ inch wide, half red and half dark blue (red colour next to the stars) an inch from the base of the shoulder strap, letters (size to be same as for I.P./I.P.S. officers) of the State Police, as ordered by the State Government. The stars and the letters will be of white metal.

12. *Whistle and whistle cord.*—Metropolitan Police pattern whistle, to be worn with braided whistle cord. The whistle cord will run through the left shoulder strap and the whistle will be carried on the left breast pocket so that the whistle cord goes straight from the left upper edge of the pocket to the armpit.

For mounted duties, khaki bedford cord breeches with leather gaiters or spring leggings (brown leather) fastening with a strap at the top.

[16th August 1956]

II. The following optional articles of uniform may also be worn on special occasions according to the local orders.

Shoes.—Brown shoes with plain toe-caps.

Slacks.—Of the same material as the tunic, with plain ends, 18 inches wide and shaped from instep to toe.

Socks.—Khaki.

III. Working dress of Inspectors.

1. *Peak cap.*—Peak cap of the same pattern as approved for I.P./I.P.S. officers, with the cap badge of white metal with State Emblem of the Government of India occupying the centre and top of the badge with the words "Madras Police" around will be worn with the head dress.

2. *Jacket.*—As prescribed for the ceremonial dress.

3. *Shirt.*—The existing arrangements of shirts stitched out of khaki twill and cellular shirting may be continued.

4. *Bush shirts.*—Khaki of the material approved by the Inspector-General of Police. The bush-shirts should have plain front with two breast pockets and two lower cross-pockets, khaki buttons. Shoulder straps should be the same as for shirts.

5. *Cloth belts.*—Khaki of the material to match the tunic. The belt will be 2 inches broad with a white metal buckle.

6. *Shorts.*—As for ceremonial dress.

7. *Slacks.*—As for ceremonial dress.

8. *Boots and shoes* and other articles of uniform as prescribed for the ceremonial dress may be worn according to the orders of the Inspector-General of Police.

9. *Revolver lanyard and ammunition pouch.*—An Inspector may carry a revolver if ordered by the Inspector-General of Police. It will be carried in a brown leather holster on the right hip and attached to a lanyard of khaki cord worn over the right shoulder. An ammunition pouch of brown leather will be worn on the left side of the belt.

For field operations, etc., khaki webbing belts, holsters and ammunition pouches may be used as ordered by the Inspector-General of Police. Other articles as ordered by the Inspector-General of Police.

16th August 1956]

IV. Ceremonial dress of Sub-Inspectors.

1. *Head dress.*—Same as for Inspectors.

2. *Jacket.*—Same pattern as that prescribed for Inspectors except that it will have turned down closed collar and from $1\frac{1}{4}$ inches to $1\frac{3}{4}$ inches deep at the centre of the back and from $1\frac{1}{2}$ inches to 2 inches over the shoulder straps and at the points which will be cut square and fastened with two hooks and eyes.

3. *Badges of rank.*—One star to be worn by probationary Sub-Inspectors and two stars on confirmation.

V. Working dress of Sub-Inspectors.

Same as for Inspectors except that the Sub-Inspectors will wear closed collar jackets.

